

Digitized in 2006
by
Thrinaina Informatics Ltd, Secunderabad, A.P., India.
(<http://www.thrinaina.com>)

From the original owned by
Sundarayya Vignana Kendram
and its partner Institutions

as part of the
British Library Endangered Archives Programme
supported by the
Lisbet Rausing Charitable Fund

Except for individual research purpose
any reproduction should be made with
written permission from the

Sundarayya Vignana Kendram,
1-8-1/B/25/A, Bagh Lingampally, Hyderabad - 500 044
Andhra Pradesh, India

COPYRIGHT STATEMENT

The copyright laws of the United States (Title 17, United States Code) and of India (Copyright Act of 1957) govern the making of photocopies or other reproductions of copyrighted material including foreign works under certain conditions. In addition, the United States extends protection to foreign works by means of various international conventions, bilateral agreements, and proclamations.

Under certain conditions specified in the laws, libraries and archives are authorized to furnish a photocopy or other reproduction. One of these specified conditions is that photocopy or reproduction is not to be used for any purpose other than private study, scholarship, or research. If a user makes a request for, or later uses, a photocopy or reproduction for purposes in excess of "fair use," that user may be liable for copyright infringement.

These institutions reserve the right to refuse to accept a copy order if, in their judgment, fulfillment of the order would involve violation of the copyright laws of the United States or India.

రాజగోపాలరావు, టేకుమ్మళ్ల

పశుశాస్త్రము

మచిలీపట్టణము, 1912

Record no. 529

Rājagōpālarāvu, Ṭēkumalla

Paśuśāstramu

Macilīpaṭṭaṇamu, 1912

Record no. 529

SUNDARAYYA VIGNANA KENDRAM

1-8-1/B/25/A, Bagh Lingampalli

Hyderabad – 500 044, Andhra Pradesh, India

Bibliographic Record Target

రాజగోపాలరావు, టేకుమళ్ల.

పశుశాస్త్రము / టేకుమళ్ల రాజగోపాలరావుచే రచియింపబడింది.-

మచిలీపట్టణము : ఆంధ్రభాషా భివర్ధనీ సంఘము, 1912.

116, xii p. ;19 cm.

Record no. 529

Rājagōpālarāvu, Ṭēkumaḷla.

Paśuśāstramu / Ṭēkumaḷla Rājagōpālarāvucē

raciyimpāṁbaḍḍindi.- Macilīpaṭṭaṇamu : Āṁdhrabhāṣā bhivardhanī
Saṅghamu, 1912.

116, xii p. ;19 cm.

Record no. 529

35 mm microfilm

Image placement: IA IB IIB

Date filming began:

సారస్వత నికేతనము

పేట ఫారం.

పుస్తకము పేరు... పుస్తకము డొంగుము...
గ్రంథకర... డొంగుము... పుస్తకము డొంగుము...
పుస్తకము సంఖ్య... 16007

రాజారామ మోహన రాయలై బ్రహ్మీ ఫౌండేషన్
వారి గ్రాంటుతో బైండింగ్ చేయబడినది.

ఫోన్ : 22531

జి.వి.పేటపూర్వం, లాలాపేట గుంటూరు-3

18
636

సారస్వతనికేతనము, వేటపాలెము

గ్రంథ సంఖ్య 16007

తరగతి సంఖ్య

యీ గ్రంథమును యిందు క్రింద కడపటిదిగా యుండు తేది
లోపల వాసను యివ్వవలెను.

16007

16007

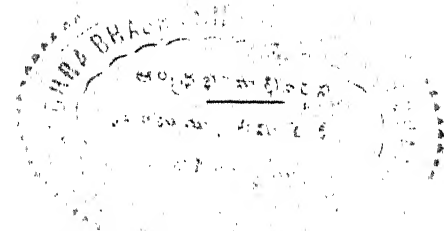
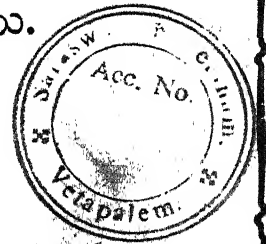
16007

ఆంధ్ర భాషాభివృద్ధి ప్రచురణములు. 14.

ప శు శా స్త్ర ము.

గ్రంథ కర్త

టేకుమళ్ల - రాజగోపాలరావు, బి. ఏ.

చందాదారులకు
0-5-0

మూల్యము పోస్టేజిగాక

ఇతరులకు
0-10-0

ప శు శా స్త్ర ము. 16007

తేకుమళ్ల. రాజగోపాలరావు బి. యే గారిచే

ర చి యిం పఁ బ డి

మచిలీపట్టణమునందలి

ఆంధ్రభాషాభివర్ధనసంఘము (లిమిటెడ్) వారిచే

బ్ర చు రిం పఁ బ డి న ది.

చెన్నపురి:

వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రిలు అన్డేసన్స్ వారిచే

ఆదిసరస్వతీనిలయ ముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపఁబడినది.

Registered Copy-right.

1912.

ఉ పో దా త ము.

కృష్ణాజిల్లా వ్యవసాయసంఘముయొక్క పుస్తకభాండాగారములోని పశువులకు సంబంధించిన యనేక గ్రంథములనుండియు ఏలూరులో జరుపబడిన పశువ్యవసాయ ప్రదర్శనములకు వచ్చిన యనేక జాతుల పశువులవిషయమై స్వయంముగా పరిశోధించి, గుర్తించినవిషయవిమర్శనముల నుండియు, నితరవిధములైన యనుభవములనుండియు, నీ గ్రంథము వ్రాయఁబడుటచే నిది యాంధ్రదేశీయుల కత్యంతోపయుక్తముగా నుండక మానదని నాయ భీప్రాయము. ఇంగ్లీషుభాషయందు సహితము పశువులను గూర్చిన సమస్తవిషయములను సంపూర్ణముగాఁ దెలుపఁగల గ్రంథములు చాల తక్కువ. ఒక్కొక్కవిషయమును గూర్చియే ప్రత్యేకముగా వ్రాయఁబడిన గ్రంథము లనేకములుగలవు. ఇట్టివిషయములన్నియుఁ జేర్చి, సాధ్యమగు సంతవఱకు సంపూర్ణముగా నుండునట్లు ఈ గ్రంథమును నూతనముగా వ్రాయించినందుకు ఆంధ్ర భాషాభివర్ధని సంఘమువారికి ఆధునికలక్షణును గృతజ్ఞులై యున్నారని నేను దృఢముగాఁ జెప్పఁగలను. ఈ గ్రంథములోని మొదటి 64 పుటలలోను ముద్రణస్థానిత్యములు చాల కలవు. రెండవ ముద్రణమునందు వీనిని సంస్కరించిన బాగుండును.

హిందూదేశములోని పశువృద్ధియొక్క యావశ్యకతనుగూర్చి నేనంతగా జెప్పనక్కఱలేదు. హిందూదేశము వ్యవసాయ భూమి. పొలములు పండిననే జన్మ లిందు సుఖించఁ గలరు. పంటకు దుక్కి యాధారము. దుక్కికి పశువులాధారము. మనవ్యవసాయకులయొక్క ప్రస్తుతస్థితినిబట్టి గుఱ్ఱములతోఁగాని, యంత్రసహాయమునఁగాని దుక్కి దున్నుటకు మనదేశమున సాధ్యముకాదు. బలహీనములైన పశువులు దుక్కి సరిగా దున్న లేవు. కాఁబట్టి మన యాయురారోగ్యైవ్యవస్థల కన్నిటికిని బశువులే మూలకారణములై యున్నవి. ఇదిగాక, పాలును, పెరుగును, నేయియు మనకు నిత్యాహారములు. చాలినన్ని పాలు లేమిచే నీరు కలిపినపాలును, వలసినంతనేయి దొరుకమిచే, అఱుటిపండ్లు, క్రోవ్వ, నూనె మొదలగుమలినపస్తువులు చేర్చబడిన యఱకాకనేయియు మన కిప్పుడు లభించుచున్నవి. ఈ గ్రంథము మొదటి ప్రకరణములో జెప్పబడిన 108 పానుల పాలిచ్చు బాన్ హెూర్ (Bon Heur) వంటి యావులు మన కున్నయెడల, యెంత మేలుగ నుండును.

ప్రకృతమునందు రైతులు తగురీతిని పశువృద్ధి చేయకుండుటకు అయిదుముఖ్యకారణములు కలవు. (1) భూములున్నరైతులు పశువులబీడుగాఁ గొన్ని యెకరములనేలను విడువనేరక, ధరలను బట్టి ధనహేతువు లగుపంటలకే భూమినంతను, నుపయోగించుట. (2) పసులకాపరులు పసులమేత కుపయోగించుప్రదేశములు లేనికారణమున, తాళ్లపైనను, మిట్టలపైనను, బసులను మేపి,

బక్కొకప్పుడు నీరులేనిచెఱువులలో నీరు త్రావించి, ఆకలితోను దప్పితోను గృశించుపశువులను మనయిండ్లకుఁ ద్రోలుట. (3) చలి, గాలి, వాన, యెండ వీనినండి పశువులను సంరక్షించునదుపాయము లేనిమనయిండ్లలో ఆకలిచేఁ గడుపు లేడ్చుచు నింటికి వచ్చుపశువులపైబడి పాలపై ఆపచే వానికొక గుక్కకైన చాలని పిడికెడుమేత వేసి, వెంటనే పాలను పిండి పీఠించుట. (4) ఆహార మమద్బుటకు శాస్త్రయోగ్యములైన సదుపాయములు చేయకుండుట. (5) పశువృద్ధికిఁ గావలసిన ప్రధానవిషయముల నెఱుగక పనికిమాలినవిత్తనములను వృద్ధిచేయుట. ఈయిందు కారణములును మనదేశములోని పశువులను బాడుచేయుచున్నవి. ఇట్లు బలహీనములైన పశువులు దుక్కికిగాని, భూములకు సారతరమైన పెంట నిచ్చుటకుఁగాని, పాడినినవృద్ధిగా నుండునట్లుచేయుటకుఁగాని పనికిరావు. అందువలన పూర్వకాలమునందు పాడిపంటలకుఁ బ్రఖ్యాతిగాంచినమనదేశము నేడు పాడిపంటలు నశించుచుండుటచేఁ గపభాగ్యహీనమై యున్నది.

కర్నూలుజిల్లాలోని తుంగభద్రాతీరముసందలి యడవులయందును, కృష్ణాజిల్లాలోని కొన్ని ప్రదేశములందును, నైజామువారి రాష్ట్రములందును, గంజాముజిల్లాలోని నాగావళీవంశధారానదుప్రాంతము లందును బశువృద్ధికి బహుసాధనములు కలవు. ఇట్టి ప్రదేశములలో విత్తనము వృద్ధినందించుటకు మంచి ప్రయత్నము జరుగవలెను. మన తెలుగుజిల్లాలలో నెల్లూరు పశువులును బాబ్బిలిదున్నులును నిప్పటికిని ప్రసిద్ధములే యెయుం

డుట నై సర్గికములైన పశ్చాహారాదిసమృద్ధిచేతనే యైయున్నది విత్తనమువిషయమై కూడ దగుశ్రద్ధవహించినయెడల మనమును పశువులపట్ల డచ్చివారికి దీసిపోము.

పశువృద్ధియగుటకు పైరీతివై సర్గికములైన సదుపాయములు మాత్రమే కారణముకాదు. అపరిమితముగాభూములుగలజమిందారులు తమవనవాటికలలో జల్లనినిర్మలజలాశయముల పొంత వుష్కలమగుమేత నెసఁగియు, గిన్నీగడ్డివంటి చక్కనిగడ్డి పండిచి యాపొలములలోనే పశువులు పచ్చమేతను దిననట్లు చేసియు, పశుభాగ్యమును వృద్ధినందింపవచ్చును. అట్లేభూములెక్కువగా గలరైతులును నిట్టిపని చేయవచ్చును. ఈగ్రంథములోని పదియవ ప్రకరణమునందును నీవిషయములు వివరింపఁబడినవి. పాడి యావులను దుక్కిఁజెడలను వృద్ధిచేయుసాధనము లీగ్రంథమునందలి నాలుగవ ప్రకరణము మొదలుకొని తొమ్మిదవ ప్రకరణము వఱకు వివరింపఁబడియున్నవి. మన దేశములోని పశువులను వృద్ధి చేయుట కీ ప్రకరణములు ప్రధానసాధనములు.

పశువులయాహారమునుగూర్చి మనదేశస్థుల కించుకయు శాస్త్రజ్ఞానము లేదు. దేశాచారము ననుసరించి యెద్దియేనికొంచెముమేతను పశువులకుఁ బెట్టినంతనే యవి యారోగ్యవంతములు కావు. ఏయేవదాఢము లెంతవఱకు పశువులు భక్షించవలెనో ప్రతిదినమును వానికి నీరెంత కావలెనో ఆహార మొంత కావలెనో విచారించి, అనుకూలమైనయాహారమును అనుకూలసమయములలో ఆరోగ్యనుకూలముగాఁ బశువులకుఁ బెట్టుట కర్తవ్యము.

ము. ఈవిషయములీగ్రంథములోని తొమ్మిది పదుమూఁడు, పదునాలుగవ ప్రకరణములందు వివరింపఁబడినవి. ఆంధ్రదేశపురైతు లీవిషయములను ముఖ్యముగాగమనించి, యాప్రకారముగాఁ బశువులకు మేత నిచ్చుట కలవాఁటు చేసికోవలెను.

పాడిపశువులనరక్షణము, వెన్న, పాలు, పశురోగములు మొదలగు వానినిగూర్చి తక్కిన ప్రకరణములు వ్రాయఁబడినవి. ఈగ్రంథము పశుశాస్త్రవిషయము లన్నింటిని సుబోధముగాఁ దెలుపు నాంధ్రభాషలోని ప్రథమగ్రంథమయియున్నది. రైతులకు సుబోధముగా నుండవచ్చు కారణమున నిట్టి ప్రథమగ్రంథమునందీగ్రంథకర్తగారు కొన్ని విషయములను విడువవలసివచ్చినది. అట్టివిషయములనుంటిని సీగ్రంథకర్తగారిచేతనే ద్వివీచితముగా నీయాంధ్రభాషాభివృద్ధిసంఘమువారు ప్రకటింపించిన యెడల మిక్కిలి లోకోపకారము చేసినవారగుదురు.

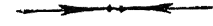
పాడిపంటలురెండును నాంధ్రదేశమునందు అవ్వారిగా నుండుటయు, మైసూరులోని అమృతమహాజాతి పశువులవలెనే ఆంధ్రదేశమునందును బ్రవంచప్రసిద్ధమైన పశుజాతియొక్కటి బయలు వెడలుటయు, మనుష్యులనిరాదరణమువలన బహుకష్టములపాలై కృశించుచున్న మనపశువులకు సౌఖ్యారోగ్యములు గలుగుటయు నెల్లవారికిని ఆశయమైయుండుట నిక్కువము. చల్లనిమనప్రభుత్వమువారికరుణవలన ధనమానప్రాణముఖములతో నెమ్మదిగా సుఖించుకాలములు మనకు లభించినవి. ఇట్టిశాంతకాలములలోనే దేశము లెప్పుడును సౌభాగ్యకరములగు మహా

త్కార్యములాచరించి వన్నెయువాసియుఁ గాంచినవి. నో రెఱుఁ గనిజీవజంతువుల శోకములను నివారింపనన్ని నాళ్లును మనము దోషవర్జితములు కాలేము. సర్వకారుణ్యుడగునీశ్వరుడే పనుల కాపరియై వెలసినట్లు చెప్పఁబడిన భాగవతపురాణపుదిసములనాఁ టివలె, మఱల మనమును మనపశువులను వృద్ధిచేసికొననారం భించినయెడల, దానితోనే యష్టైశ్వర్యములును మనకు లభింపఁ గలవు. ఇట్టిపశువృద్ధికి రైతులెల్లఱునుదోడై, మనదేశమునభివృ ద్ధినందింతురుగాక! ఈసంఘమువారును నిట్టియుపయుక్తము లగు గ్రంథముల నింకను ముద్రించిదేశోపకారకులైకీర్తినివెల యుదురుగాత!

కృష్ణా జిల్లా వ్యవసాయ
సంఘము. ఏలూరు.
5-12-1911

ఇట్లు
గోపి సెట్టినారాయణస్వామి
గౌరవకార్యదర్శి.

ప.శు శాస్త్రము

మొదటి సృకరణము.

దక్షిణ హిందూదేశములోని పశువుల స్థితి.

పూర్వకాలమునందు ప్రాపల్లయందు శ్రీబాలగోపాలకృష్ణుఁడాల కాపరియై, వానినిజక్కని పచ్చికబయళ్లకుఁ దోలుచు, వానిని గడుపు నిండమేపుచు, పలయునప్పుడెల్ల నిర్మలాదకములను ద్రావించుచు, వేణు నాదముతో వానినాకర్షించి సుఖపెట్టుచు నుండెనని మనదేశములోఁదెలి యనివారులేరు. చల్లలమాటలు గట్టుకొని భుజములపై వేణుదండములనుధరించి పశువులవెంటఁబోయి, మంచినీడలును, జక్కనికనవులును, గలనిర్మలజలా శయ ప్రాంతభూములలో శ్రీకృష్ణునివలెఁ బశువులను గాయఁగల వారి జన్మమే సుఖజన్మము. పాలును, బెరుగును, మిఁగడయు నెండుఁజూచిన నవ్వారిగానుండఁగా శ్రీకృష్ణునంతటి మహాశుభావుని వెన్నదొంగయై మించిన పనులకాఁపరినిగా మనవారు భావించుట చూడఁగాఁ బూర్వమున మనదేశములో నిజమగు కామధేనువులే యుండెనని యొప్పుకొనక తప్పదు. కాని, యాకాలములిప్పుడు మాటిపోయినవి. ఇప్పటికాలపు డచ్చివారి యావొక్కటి 1750 పౌనుల తూఁకగలదియై పృథివినమును 108 పౌనుల పాలను (36 పీసెలు) నిచ్చునప్పుడు, శ్రీకృష్ణుఁడే యాలకాఁపరిగనున్న యాదినములలో మనపశువు లెట్లుండెనోకదా! మనదేశమునందప్పుడు పశు వులే ధనము గానుండెడివి. ఇప్పటికిని విశాఖపట్టణము జిల్లాలో ఓనిని సొమ్ము

లని వాడెదరు. గొప్పగొప్ప రాజులు సహితము వివాహ కట్టుములుగాఁ బశువులనే యిచ్చుచుండెడినారు. ఆకాలమునందు జనులభాగ్యముగూడఁ బశువులవలననే పరిగణింపఁ బడుచుండెను. “అతినికి 100 పశువులుకలవు. రి ఘంపలు కలవు.” అనియుగ్నేదమునందుఁ జెప్పపడుచుండెను. “ఓ యిందు” డా నాశత్రువుల పశువులను సంహరింపుము.” “ఓవరుణుఁడా యీనల్లని యావేమి? దీనికింత తెల్లని పాలేమి? ఇది నీయద్భుతముకదా.” అనరీతివాక్యములు వేదములో ననేకములుగలవు.

ఇట్లుపశుధనమే ధనముగాఁ గలిగి, కామధేనువుల భూమియగు మన భరతఖండము నందిప్పటిమన యావులును, నెడ్లును, నెట్టిహీనమగు స్థితియందున్నవో విచారించుకొనిన, మనకుశోకము మితిమీఱకపోదు. ధేనుకాసురుఁడో యననట్లు రాక్షసకృత్యములు చేయవలసినమన దక్షిణ హిందూదేశపు దుక్కొట్టెడ్లు సామాన్యపువేలలో నిప్పుడు 5 ఆంగుళముల లోతు దుక్కొడ్లున్నపప్పటికి గుర్రుమిడకరించుచున్నది. దినమునకు 100 నేరుల పాలనైనను నీయఁగల పూర్వకాలపు కామధేనువుల సుతానమని మేరుపెట్టుకొని, యిప్పటిమన యావులు దినమున కొకటిరెండు నేరులపాల నొసఁగుటకుఁ జాలకున్నవి. ఎంతకాలమో చక్కని చిక్కనిపాల నిచ్చు యోగ్యతా గణ మడుగంటుటచే, నిప్పుడీనిన యాటుమానముల నాటికే వట్టి పోవుచున్నవి. జిడ్డుగారుదు బలకరముగా నుండవలసిన మనపెరుగు వట్టి నీటిబుగ్గయై నేరునకుతితులముల వెన్ననైనను నీయకున్నది. ఏటేటఁగ్రమముగా నావులీనకుండుటయుఁ గొన్నిచోట్ల మొదటికానుపు కూడ 5, 6, యేండ్లు గడచువఱకును రాసుండుటయుఁ బశుకోగము లత్పత్తియై యేటేటవేలకొ లది పశువుల చనిపోవుచుండుటయు, — లోనగునీటివన్నియు మనియిప్పటి దరిద్రితాదశనే నూదించును. అండువలనఁ బశువుల నుచితరీతినినుంచుట యెట్లోయెల్లరకును దెలియవలసి యున్నది.

పూర్వము శ్రీకృష్ణునివలెనే యిప్పటికినిమరపశువుల వాంఛిపర్లల లో నుదమునందుఁ జల్లిమాటలను వేనుపండములకుఁ దగిలించుకొని,

యొక బాలుని చలపై నొకగంజికుండను బెట్టి యెడ్లు నూరిబైటకుఁ దోలుకొని పోవుచుండును. పశువులమేతకై గ్రామకంఠము భూముల నుంచి పెట్టినను నందుఁజాలినంతమేత యుండదు. “హేహేయ్” అనియటచుచు, “అ య్యెడ్డా” అనిపొడుచుచు, కట్టిన నడుమువిరుగునట్లు కొట్టుచు, తిను టకు గడ్డియు, నిలువనీడయను, ద్రావనీరునులేని పశుదేశముల కీపశువులను చోలుకొని పోవునప్పుడు మాత్రమి యాలోచనకాఁ జాలదు. లాయవాహానుఁడైన యమధర్మరాజును బోలియుండునుకాని, స్త్రీలవలన మల మలమాడి, యావేడిచేతను వాఁకలిచేతను శుష్కించి, వైఁగఁగ్రామి రా త్తులగు మూర్ఖపశుబాలకుల దెబ్బలచే నేకప్పుచు, నింటికిరాఁగానే పశు వులు కడుపునిండ నీరుద్రావుటను మనమునిత్యమును జూచుచు నేయున్నాము. ఇంతియకాదు. ఓక్కొకప్పుడు దాహాతురముచే దొరకిన ముటికినీళ్లను ద్రావి, రోగము తెచ్చుకొని యెన్ని పశువులు పోవుచున్నవో మనమెఱుఁ గనిదికాదు. సాయంకాలమునందుఁ బశువులింటికి రాఁగానే మన మవిపాల మునమేసివచ్చినవని భావించి, యొక్కదవుడకైనను జాలనినాలుగు గడ్డి పఱకలను వానియుండువేసి, పాలకైచీడింతుము. ఇట్టిమార్గములు కట్టువడి, పశువులు సరియైనమార్గమునఁ గాయఁబడువఱకును మనదేశము వృద్ధికాదు. ఏమియు నేరువకున్న గొడ్లను గాయదువాయని మనవారడుగుదురుకాని, గొడ్లను గాయు టంతలేలికయైనదికాదు. మేమువ్రాయు కఠినతరమగు నీశాస్త్రమును నేరువక, గొడ్లను గాయువాఁడు సహితము పశువులకు శత్రువు గనునాని మిత్రుఁడుకాఁడు.

రెండవ ప్రకరణము.

మంచిపశువుల కనుకూల ప్రదేశములు.

ఉత్తర మహా సముద్రమునందు నీరుగడ్డ కట్టుకొని పోయియుం డును. అక్కడివలె మనకృష్ణగోదావరుల నీరు గడ్డకట్టదు. హిమాలయ ప్రాంతము లందలి రేఁగుబండగుచి బెరుగుకూతుకొని రేఁగుపండకూడు.

నాగపురమునందలి వారింజపండ్లరుచి సాతుకడిలోని వారింజ ఫలముల కబ్బదు. బొంబాయిలోఫలించు “అల్పాంసా” మామిడి పండ్లరుచి పునహా లోఫలించు “అల్పాంసా” ఫలములకు రాదు. హావనాదేశపు పొగాకు రుచి, గుజరాతుదేశములో బెలుగు నాహావనా విత్తనిపు పొగాకునకు రాదు. ఒక్కొక్క దానికి నొక్కొక్క యనుకూల ప్రదేశముండును. కాని, ప్రతిప్రదేశమును నన్నిటికి ననుకూలమయినదికాదు.

అట్లే యింగ్లాండుదేశమునందు వృద్ధియగు నావులు మనదేశపు బేడి కిక దాళలేవు. సింధుదేశములోఁ మిక్కిలిగా వృద్ధియగు నావులే మధ్య రాష్ట్రములలో రోగముల పాలగుచుండును. అరేబియా దేశములో దినము నకు 40 పానుల పాలిచ్చు నావులు మనదేశములో 22 పానుల కధికముగా నొనఁగ లేవు. దేశస్థితి ననుసరించి పశువుల గుణములును మాఱు చుండును.

కాని, పశువృద్ధికిఁ గొన్ని నైసర్గిక గుణములు ముఖ్యములు. చక్కనిపాలిచ్చు మంచి యావులును, గప్తమున కోర్చి పనిచేయు మంచియొడ్లును, విశేషము గాగల ప్రతిదేశములోను గొన్ని సామాన్య లక్షణములు కానవచ్చుచుండును. కత్తయవారు దేశములోని “గీరు” అనుజాతియొద్దాదేశీయ పర్వత ప్రాంతములో సర్వకాలము లండును సమృద్ధిగా బెలుగు పచ్చికలను గడుపారమేయుచుఁ బర్వతపు చరియలనుండి బయలు వెడలు ప్రాంతముల లోని నిర్జలాదకములను బానముచేయుచు, వేసవివేళల నాప్రాంతములలోని మహా వృక్షముల నీడలను విశ్రమించుచు, నాత్యుష్ణమై, చలికాలములో మిక్కిలి శీతలముగా నుండునాదేశపు శీతోష్ణస్థితి వలనఁ జక్కగా నభివృద్ధినిొందుచుండును. అదేశమునందు నేలేట 35 అంగుళములకంటె (దుక్కులకంటె) నెక్కువ వర్షించదు. ఇంచుమించుగా వేయుమైశ్రవై శాల్యముగల యాదేశపు కొండయడవులలో నీపశువులకుఁ గలుగని సౌకర్యములే లేవు. అట్లే సాట్పూరా (Satpura) పర్వత ప్రాంత

ములలోని ‘కిల్లారి’ జాతి పశువులకును సమస్త సౌకర్యములు గలవు. 1820 న॥ ర ప్రాంతములందు గౌడ్యాధనగారు (Gowdia dhangar) అను నొక నాసికా త్ర్యంబకపు బ్రాహ్మణుడు ‘అమృత మహా’ ల’నుపేరుగల తన వైసూరుజాతియొద్దును దోలకొని కరువుచే బాధపడుచు సాట్పూరా ప్రాంతములకుఁ బోఁదటస్థించెను. అతడక్కడనున్న యొక్కనంబత్సరము లో నీమైసూరు జాతియొద్దు వలన జాలకోడే దూడలు కలుగ వీలకలిగెను. వాని సంతతియే కృమముగా వృద్ధి యొసఁది. వాని నిష్పాదు కిల్లారి పశువులను పేరనాదేశీయులు పిలుచుచున్నారు. “ధనగరు” లని వీనికి నామాంత రము గలదు. సాధారణముగా నివి మందలు మందలుగాఁ బెంపఁబడును. ఒక్కొక్కమందయందు 25 మొదలు కొని 200 వఱకును బతువులుండును. వీనికిఁ జాలినన్ని యాఁబోతులు స్వచ్ఛమైనజాతివి కూడ నుండును. పశువుల కాపరు లొకచోటస్థిరము గానుండక, ఆజిల్లాలలో మేతగల చోటులకెల్ల వీనిని దిద్దిప్పుచుండురు. ప్రతిఫలమునను సెలయేర్లుగల కారణము నఁజూలినంత స్వచ్ఛమగునీయ దిరకును. పెద్దపెద్ద చెట్లనీడలు లేనిచోట్ల పశువులకాపరు లేదనికొండ గుహలోనో లేక పరిశుభ్రమై తాత్కాలికముగా నిర్మింపబడిన చక్కని పందికిందనో ప్రశీతాతపములు తగులకుండు సట్లు వీనిని నుంచుదురు. శీతకాలమునఁ జలికూడ విశేషించియుండును.

ఈప్రకారముగా సుజాతిపశువులు కలప్రదేశములను మనము పరీక్షించుకొలఁదిని బైరితి సామాన్య లక్షణములే కానఁబడుచుండున్న వీనిని బట్టి పశువృద్ధి క్షీరింది రీను, ముఖ్యములుగాఁ జరిగఁబడియున్నారు.

1. సర్వకాలములలోనుండు మంచి పచ్చిక బయళ్లు.
2. శుద్ధోదకము,
3. ఎండవానల యులజడి నాపుపెద్దచెట్లు.
4. శీతకాలమునందెక్కువ చలి
5. నంబత్సరములో 35 దుక్కులకెక్కువగా వర్షించకుండుట.
6. బురదగాను, తేమగాను, గాక మెఱక గానుండు నేల,

వ్యవసాయము తక్కువయ్యి, యడవు లెక్కువగానున్న కొండపర్చి దేశములు పశువృద్ధికి మంచి ప్రదేశములని ప్రాచీన దాని వలన స్పష్టము గాఁగలదు. శాస్త్రీరీతిగాఁ బశువులను బంపలేనివారికి దేవుఁడేచ్చిన పై ప్రదేశములకంటె మంచి ప్రదేశములెందును లేవు. కాని, వ్యవసాయ పరిమితి హెచ్చినకొలది నడవులన్నియుఁ బొలములగును. పృథ్వులన్నియు నటికిపోయఁబడును. పశువులకు మేతనిచ్చుఁ తావులన్నియు మనుష్యునిమేత కిప్పుడుపయోగింపఁబడును. పశువృద్ధికు నైనర్ధిక లక్షణములన్నియుఁ జెడిపోవును. అట్టిసమయములలో శాస్త్రజ్ఞానిము లేనివారెందు పశువులను జక్కగా వృద్ధినిొందింపఁ జాలఁడు.

మూఁడవ ప్రకరణము.

మంచిపశువులు:— నాని పరికరములు

పశువులయొక్క గుణములు నాని యాకారములవలననే చాలమట్టుకుఁ దెలియుచుండును. పాలిచ్చు నావులకుఁ దోఁకవైపుభాగము వృద్ధిఁజేంది యుండవలెను. పాతకు సంబంధించిన యవయవములన్నియు నావైపుననే యుండుటచే నాభాగము విశాలముగను బలిష్ఠముగను నున్నప్పుడే మంచి పాఁడికి వలయు నవకాశము లుండును. అట్లుకాక తోఁకవైపుభాగము నన్నఁ బడిపోయి యున్నయెడల నా యవయవములు వృద్ధినిొందుట కవకాశ ముండదు. అట్టియావు మంచిపాడి నీయఁజాలదు. అట్లే దుక్కిపెడలను ముందరికాళ్లును ముందుభాగమును బలిష్ఠములుగాను, విశాలములుగాను నుండవలెను, బలమునకుఁ గారణములగు గుండెకాయ, యూసిరితిత్తి మొదలగునవి ముందరవైపుననే యుండును. ఇట్టి సామాన్యవిషయములనే చక్కగాఁబరిశీలించినయెడలఁ బాఁడియావులయొక్కయు దుక్కిపెడలయొక్కయు లక్షణము లన్నియు మనకు విశదమగుచుండును. పశుశాస్త్రీ ప్రకారముగా నాయాజాతి పశువుల నుండవలసిన లక్షణముల నిందుఁగ్రంద వివరించుచున్నాము.

పాడిపశువులు.

వీనికి ముందుభాగముకంటె వెనుకవైపుభాగము విశాలముగను బలిష్ఠముగను నుండవలెను. ముందరవైపు నన్నముగా నుండవలెనుగాని మిక్కిలి నన్నముగా నుండరాదు. మిక్కిలి నన్నముగా నున్నయెడల బోర (ముంకుడుపు) యొత్తికొని పోవును, అప్పుడు గుండెలకును నూసిరి తిత్తులకును దేహోరోగ్యమునకుఁ జాలినంత ప్రదేశమైన నుండకపోవుటచేఁ బశువు బలహీనమైవదియై పాఁడి తక్కువగా నిచ్చును. కాబట్టి ముందు భాగము వెనుకటిభాగముకంటె నన్నముగానే యుండవలసినను మిక్కిలి నన్నమై యారోగ్యభంజకముగా నుండఁగూడదు. తల పెద్దదిగా నుండవలెనుగాని వికార స్వరూపము కలుగఁజేయునంత పెద్దదిగా నుండరాదు. రెండుకన్నల మధ్యను నుండు శిరోభాగము విశాలముగా నుండవలెను. తల కన్నులనుండి నాసికారంధ్రములవఱకును కోనుగాను బొడవుగాను రావలెను. కన్నులు సోగలై మిక్కిలి పెద్దవిగాఁగాని చాలచిన్నవిగాఁగాని యుండక సామాన్యములై గుంటలు పడిపోక చక్కఁగాఁ గానఁబడఁచు, శాంతనూచకములై కళ్ల గలిగి యుండవలెను. కొమ్ములు శరీరమునకుఁ దగిన పొడుగులు గలిగి యుండముగా నుండవలెను. మెడ పొట్టిగాను లావుగాను నుండవలెను. వెండ్రుకలు నన్నములుగాను మెత్తవిగాను నిగనిగలాడునవిగా నుండవలెను. ముందరకడుపు విశాలముగను లోతుగనునుండవలెను. నాలుగుకాళ్లనడుమనుండు శరీరమంతయు పెద్దదియై గుండ్రమై వెనుకవైపున నతివిశాలమై యుండవలెను- ప్రక్కయెముకలు విశాలములై తోకవైపునకుఁ జక్కగా వ్యాపించి యుండవలెను. ముందర మీఁగాళ్లు వెడలుపులు గలిగి కండబట్టి యుండవలెను- వెనుకవైపును వెనుకటి మీఁగాళ్లును బలిష్ఠములై చదునులుగాను మాంస పూరితములుగాను నుండవలెను, వీవు మీఁది మూపురముప్రక్క కొంచెము పల్లముగా నున్నను వీవుమాత్రము చదునుగా నుండవలెను- తోకవైపు శరీరము మూపురములో సమానమయిన యెత్తు

గలిగి యుండవలెను- తోడక నన్నునై పాడుగై నేలకుఁ దగులవ ట్లుండవలెను- తోడక చిరను జక్కని పెద్దకుంచె యుండవలెను- కాళ్లు, పొట్టిగాను పంకరలు లేకయుండవలెను. పాడుగు పెద్దదియై యుండునుండివెనుకవైపునకుఁ జాలమేర న్యాపించి పెద్ద సంచివలె నుండవలెను. మఱియుఁ బాలు తీసినవెనుకఁ బూర్ణముగా ముడతలు పడిపోవలెను. మాంసపూరితములై కొన్ని పాడుగులు పెద్దవిగాఁ గానఁబడినను నవి పాలు తీసినవెనుకముడు దుకొనిబోవు. అట్టి పాడుగులు మంచివి కావు. పాలనరములు దీర్ఘములై చాలదూరము న్యాపించి యుండవలెను- మందరవైపు స్తనములు వెనుక వానికంటె నిందుక పొట్టివిగా నుండవచ్చును. స్తనములు నాలుగును విడివిడిగాఁ జాలినంతదూరములో నుండవలెను. పాడుగులో స్తనముల నాలిగింటికిని నాలుగు వేణువేణు పాలతిత్తు లుండుటచే స్తనములు దూరముగా నుండుటయే యుత్తమము- పశువు సాధువై యుండవలెను. దీని జాతి సంప్రదాయము మంచి పాలజాతిదియై యుండవలెను. పాడిగొడ్డకు వెనుకవైపు నన్నుగా నున్నను, వెనుకవైపుచదునుగా నుండక తోకవైపున కేటనాలుగా వాలిపోయినను, జీర్ణావయములకును, బాల తిత్తులకును, శిశు గర్భమునకును, జాలినంత చోటుండదు. అందువలనఁ దిన్నతిండి పూర్ణముగా జీర్ణముగాక పశువు బలహీనమై యుండును. పాలతిత్తులలోఁ బాలంతగా నుండవు. గర్భములోని శిశువునకు స్థలము తక్కువగుటచే నరిగా పెఱుగదు. కానుపు కష్టమగును. అందువలనఁ బాడిగొడ్డకు గొనునప్పుడు తోకవై పేటవారుగా వాల్గిక చదువై మూపురముతోనూనమైన యెత్తు గలిగియున్నదో లేనో పరీక్షించుకొనవలెను. మఱియుఁ బొడుగుకడ విశాలముగా నున్నదో లేనో పాలుండునరములు చాలదూరము న్యాపించియున్నదో లేనో పీనినిఁగూడ విచారించవలెను.

పశువుయొక్క చర్మము మెత్తగాను, సాగునదిగాను, బరులపయిఁదేలిక గానటునిటు కదలునదిగాను నుండవలెను. అయినను మిక్కిలివదులై యూగిపోవుచుగాని, విశేషము పలుచనిదియైగాని, యుండఁగూడదు. పశువుచాల

మేతమేసి, యొక్కఁడపాలిచ్చునదియైయుండవలెను గాని, తేగమేసి, కడుబలసిపోవునదిగా నుండరాదు. గిట్టుబద్ధులుగా నుండవలెను. వేళ్లు మిక్కిలి యెడములుగ నుండ రాదు.

దుక్కిపశువులు

దుక్కిదున్ను పశువులు పాడిపశువులకు భిన్నలక్షణములు గలిగి యుండవలెను. పాలిచ్చునవయవముల వృద్ధి పాడిపశువులకెట్లు కావలయునో యట్లే బలమిచ్చు నవయవముల వృద్ధి దుక్కిపశువులకుఁ గావలసియుండును. ముఖము తల వీనిలక్షణములు పాడిపశువులకు వలెనేయుండవచ్చును. కాని, శరీరము పురోభాగము విశాలముగాను దృఢముగాను నుండవలెను. శరీరమంతయు నాలుగుకాళ్ల మీఁద భారమాని గుండ్రమై వీపును, గడుపును, బూర్ణముగ జదును గానుండ వలెను. మూపురము బవిష్టమై కండగలిగి, మెడమీఁది బరువు జారిపోకుండ నిలుచు నట్లుండవలెను. మెడ పొట్టిదియై, లావై బరువుకుధరింపఁననువైయుండవలెను. తోడలు దృఢములై పుష్టిగలవిగా నుండవలెను. నాలుగు కాళ్లును బొట్టివియై, గట్టియెముకలుగలిగి బిరుసులుగా నుండవలెను. గిట్టులు పెద్దవియైయుండవలెను. వెనుక భాగమంత విశాలముగా నుండనక్కఱలేదు. మూపురము, మెడ, తోడలు, చదునై మోట్లపల్లములులేక, పీపాయి వలెఁజక్కగా గుండ్రముగా నుండి శరీరము, మందరవైపు వెనుకటిభాగము కంటె విశాలమైయుండుటః— ఇవి సుజాతి దుక్కి పశువులకు సామాన్యలక్షణములు. బలిష్ఠములైన యెముకలుగలిగి పిక్కబలమును మెడబలమును జూపుచు కండగల మూపురముతో నొప్పు నానోగ్యమనాదికముగ పశువే వ్యవసాయకునికిఁ దప్పకలాభము నియ్యఁగలదు. గిట్టునల్లనై గుండ్రముగాను, దూరముగాఁగాక దగ్గరదగ్గర గానుండుటయుఁ గన్నులు స్ఫుటములై నల్లనై లేడికన్నులవలె నుండుటయు నేత్రముల మధ్య భాగము విశాలముగా నుండుటయు, మెడమీఁద మాంసము చక్కగా వృద్ధి పోందినదియై వైభాగమునకు వెడల్పునిచ్చుటయు, మెడ వంచినప్పుడు మెడ మీదఁబెద్ద కాలువపడుటయు, శరీరమంతయు గోఘమ వర్ణముగా

నుండుటయు, మంచి బరువు గలిగియుండుటయు, నుత్తమజాతిలోని మొదలక్షణములై యున్నవి. తెల్లనియొడ్లకు మూపురము నల్లగా నుండవలెను. పెడయొక్క టైభాగము సన్నముగానండి, వంచినప్పుడు కాలవపడని యెడల నాపశువు బలహీనమైనది. పశువులు విశేషముగా మేతమేయవలెను గాని, కడుఁ గొవ్వియుండరాదు.

పశుశాలలు.

పశువుల మేతను గూర్చియుండుఁ బ్రకరణములందుఁ జెప్పబడును. పశువులెడ నెండరాదు; వాననుదడియరాదు; చలిచే వణకరాదు. ఇంచేది కలిగినను బశువులకు రోగమువచ్చును. లేదా వాని బలములోఁ గొంతబలము పై యాతపాదులవలని కష్టములను నివారించుట కుపయోగింపఁ బడును. అందువలననే పశువులకు బలము తక్కువగును. ప్రతిపశువునకును మొత్తముపై 600 ఘనపాద (అడుగుల) ములస్థలము కావలెను. సాలలోఁ బెద్దపసర మొక్కండింటికి 50 చదరపుటడుగుల స్థలము ప్రత్యేకముగానుండవలెను. వెలుతురు వాయువును సమృద్ధిగానుండవలెను. కాని, గాలి దెబ్బలు కొట్టినప్పుడు పశువులకుఁ దగులకుండఁ బైభాగమునఁ బెద్దకటికీలు గల చుట్టుగోడలు ముఖ్యములు. తడకలగోడ లైనను జాలును. పశువుల సాలలోనివేలలో నీరింకఁగూడదు. తాతిచివ్వాగాని, నీరింకఁ యుం జెమ్మయ్యరి యకయునుండు బంకమట్టిపూతగాని ముఖ్యము. ప్రతిపశువునకు నందు బాటులోఁ జాలినంత పరిశుద్ధమగు నీరుండవలెను. ప్రతిపశువునకు 10 గాలనులకుఁ దక్కువగాకుండ నీరుండవలెను. మూఁడంగుళముల వెడల్పు గల కాబవయొకటి ప్రతిశాలలోను నుండవలెను. ఆకాలువి వైపునకుఁదోక వచ్చినట్లుగాఁ బశువుల నందుంచవలెను. పశువుల గెత్తము చేర్చుగుంటపశు శాలకు 100 అడుగుల దూరములో నుండవలెను. 60 అడుగులకంటె దగ్గరగా నెప్పుడు నుండరాదు. పశువుల సాలలలోనికిఁ బోవునప్పుడు వానన యన్నమాట యుండరాదు. ఏనూత్రమువానన కొట్టిననులోపమే. పశు.

వులసాలలో వాననలేకుండ నుండునా? ఇంత చాదస్తమెవ్వరికి? ఎవ్వ రంతచక్కఁగా బాగుచేయఁగలరు? అనికొందఱు మూఢులుపలుకుదురు. ఓమూఢులారా! అందువలననే మనదేశమిట్లున్నది. మీరే మన దేశమునకు శక్తైచ్చరులు. కష్టపడి మీపశుశాలలను బాగుచేసికొనక, యెంతకాలము మీరుమాకు నరిష్టజేవతలై యుండెదరు?

పశువులు మేతమేయు బీళ్లు.

పశువులు మేతమేయుబీళ్లను గూర్చియుదివఱకే కొంతజెప్పఁబడి యున్నది. బీళ్లలో సర్వకాలములను జక్కని పచ్చికయుండవలెను. నీడయు శుద్ధోకమును ముఖ్యములు. పశువుల నూరి వెలువలమునువ్యసంచారములేనిచోట్ల మేఁపునెడల నట్లవనాటుపడిన పశువులు మనుష్యులను జూడగాఁ నేబెదరు చుండును. అందువలన నిర్జనప్రదేశములలో మేతమేయుటను బశువుల కలవరచరాదు- మఱియును నిత్యమును వానినిగడిగి, శుభ్రము చేయు చుండవలెను. తేలుచుగా మనుష్యులు పశువులను నమాపించి వానిని దువ్వు చుండవలెను. ఇట్లవనాటుపడిన పశువులుసాధువులై యుండును. కంటఁ బడు ప్రతిముఱికిగుంటనీరును ద్రావనిచ్చినయెడల రోగములువచ్చును. మన దేశ ముష్టదేశమగుటచేఁ బశువులకు దాహముమెండు. పశువుల కౌప రులు తమకుఁదీరుకగా నున్నప్పుడోప్పుడో పశువులకు నీరుపెట్టఁజూతులేని నయ్యదినర్వానర్థ దాయకమై, గడ్డిలేనిబీళ్లలో మేయఁదోలిన దానికంటెను ఘోరపాతకమగును.

నాలుగవ ప్రకరణము

పశువులను బోరలించుట.

ఆవులను, ఆఁబోతులను గలిసి, పశువృద్ధిచేయు పద్ధతులను గూర్చి నాలుగైదు ప్రకరణములు వ్రాయఁబడుచున్నవి. మనదేశమునందుపశు వులను మందలుగాఁ దోలునాచారము నచాతనమైనది. ఎడకుఁజూలవయస్సు వచ్చువఱకును వానివిత్తులను గొట్టకుండుట యొకపద్ధతిప్పుగా నున్నది.

ఆస్తి యెట్లు నావులపై నెక్కుటకు దగినవికావు. మంచియాబోతును వెనకకొని, దానిచేతి నే యావులను బొరలించినయెడల మంచిదూడలుపుట్టును. అట్లుకాక చాలకాలమువఱకు విత్తులనుగొట్టక యూరకున్నాఁ బరికిమాలిన యెట్లుకూడ నావులపైకెక్కి దూడలను బుట్టించును. అట్టిదూడల మూలముననే నానాటికిమన పశువులు చెడిపోవుచున్నవి. అట్లే యావులకూడఁ గొంతయామి వచ్చువఱకును నాబోతులపొందుఁ గూర్చుకూడదు. సరియైన వచుస్సురాని యావులను, విత్తులుకొట్టుకుండటచేఁ బుంస్త్వముకలిగి పరికిమాలినయెట్లుకూడటకుఁ గావలసినన్ని యవకాశములున్నమన క్షేమములోఁ బశువులు చెడిపోవుటయేమి యద్భుతము? పసులకాఁపరులు తెలివిగలిగినవారైన నేకదా కొంతవఱకైన నీలోపము నివారించఁ బడుట. పసిబాలురు గొడ్డనుగాయునప్పుడు మన మెట్లు బాగుపడఁగలము? పశుశాస్త్రమునందుఁ బరీక్షనీయనివారిని బసులకాఁపరులుగా నుండనీయకుండ సంఘముపారొకకట్టుబాటు చేయునియెడల మనపశువులు వృద్ధినందునా?

ఇప్పుడున్న పాటుననే మన దేశపు పశువులను వృద్ధిచేయ వలెనన్నచో మేఁత, నీరు, సరియైనపశుశాలలు మొదలగువానికి సాహాయ్యము సంకనుగొన్న పనులను జేయవలసియుండును.

విత్తులు కొట్టుట.

ఆఁబోతులు గానుండుట కుద్దేశించఁబడని యెడ్లనన్నిఁటిని రెండవయేడు గడువకమునుపే విత్తులనుగొట్టించి పెట్టవలెను. అట్లైనవానికి బాధయంత విశేషముగా నుండదు. వానివలనఁ బరికిమాలిన దూడలు పుట్టి మనకుంపలనుజెడిపోవు. సాధారణము గామన దేశమునందును తైలోడనో, కఱ్ఱచక్కతోడనో, తాతిగూటముతోడనో, విత్తులను నలగఁ గొట్టుదురు. కాని, చర్మమునకుఁ జల్లిపాడిచివానిని గోసివేయరు. మనదేశపు పద్ధతిని నెద్దుచుట్టటుయెప్పుడును బరికిరాదు. ఒక్కొక్కప్పుడు విత్తునరిగా నలుగదు. అట్టి

యెడవిత్తులనుగొట్టినను బూర్ణమైనలాభముండదు. ఆట్టియెట్లుతరువాత నావులపైకెక్కినప్పుడు మందలకు పెద్దయుప్రదవము వచ్చును. విత్తులుండుకోశములను దెఱచి, ఛాకుతోడనో, కెండాలోతను దొరచేఁజేయఁబడిననపుంసక యంత్రముతోడనో విత్తులనుగోసికాని, సిండిచేసికాని విడిచిపెట్టినయెడలఁ జాలలాభకరముగా నుండును. విత్తులను గొట్టుటకు మాటుగా చిన్నతనములోనే దూడలవిత్తులకు ప్రతిదినము నప్పురాయుచు వచ్చినయెడలఁ దల్లులాయుప్పును బ్రతిదినమును నాకివేయు చుండుననియు నందువలనఁ గొన్నాళ్ల కదూడలు వపుంసకములై పోవుననియుఁ గొండలు చెప్పవచ్చును. కాని, దీనినత్య మింకను విచారించవలసి యున్నది. విత్తులు తీసినతరువాత పుండునకుఁ బ్రతిదినమును 20 పాళ్ల వేడినేతిలో 1 పాలు 'కాంబొలిక్ ఆసిడ్' అను బజారుమందును గలిపి రాచినయెడలఁ గొద్దిదినములలో నడిమానిపోవును

ఆఁబోతులు.

మనదేశములో నాబోతులఁను భక్తితోఁ గౌరవించుచుండుము. ఆఁబోతుగా నుండవలసిన యెడలఁ దెక్కు తరములనుండి మంచి పొఁడిచ్చు ప్రారంభర్యముగలదియైబల్ష్ట మైనదియై మూఁడవప్రకరణమునందు మేముచెప్పిన లక్షణములకుఁ దీసిపో కుండవలెను. ఆఁబోతెన్ని సంపూర్ణసద్గుణములు కలిగియుండునో యన్నిసద్గుణములును దూడలకు వచ్చును. ఇక నావుగూడ నట్టి సల్లక్షణవతియేయేని దూడల నంగతి చెప్పనక్కఱయేలేదు. ఆబోతులుగా నిర్దేశించఁబడిన దూడలకుఁ గొమ్ము లారంభించు నప్పుడు కొమ్ముల చుట్టునఁడు చర్మము వైలోమములను దీసివేసి, బజారులో నమ్ము నమోనియా ద్రావకమును దెచ్చి కొన్ని బొట్లనీళ్లలోవేసి, యానీళ్లతోఁ జర్మమును, గొమ్మునకుఁ దగులకుండఁ గడిగి వేయ వలెను. తలువాలకొంచెము కాస్టిక్ పొటాషు (Caustic pottash) ముక్కను దెచ్చి దానియొక్క కొనను నీటిలోముంచి యేదెనిమిది సార్లు మెల్లగాఁ గొమ్ముపైరాయ వలెను. దూడకొంచెము

సొచ్చు వజ్రమును రాయవచ్చును. ఇట్లు వ్రాయుటవలన బాధలేదు-
 పుండుకాదు. కొమ్ముమాత్రము మాడిపోవును. పొటామముక్కను రాయు
 నప్పుడు చేతితో బట్టుకొనఁ గూడదు. కాటుతోఁ బట్టుకొనవలెను. లేదా
 చేయుకాలును, ఇట్లు చేయుఁబడిన యాఁబోతులు కొమ్ములులేనివియై యుండు
 తుచే నవిపెద్దవియై విశృంభించి యున్నప్పుడు కొమ్ములవలని భయమంతఁగా
 నుండదు.

ఆఁబోతులను మూఁడేండ్లలోపుగా నావులపై నెక్కనీయఁగూడదు.
 అట్లుకాని యెడల నవిచెడిపోవును. 2½ యేండ్లు రాకమును పావులను
 నాబోతుల ముందుఁదోలరాదు. కొన్ని యావులేటేట నొకసారి యీనును.
 కొన్ని రెండేండ్లకొకసారి యీనును. కొన్ని మూఁడేండ్ల కొకసారి యీనును.
 ఏటేట నీనునావులను చూడకు రెండు నెలలురాఁగానే యాఁబోతు ముందుఁ
 దోలవచ్చును. రెండేండ్లకొకసారి యీనునావులను చూడకు 8 నెలలు వచ్చి
 నతరువాత నాఁబోతుముందుఁ దోలవలయును. మొదటిసారి యీనిననాలుగు
 మాసములలోఁగా మరల నెదావుకానిచోనది యేటేట నీను పశువుకాదని
 తెలిసికొనవలెను. ప్రతిదినమును జొన్నచొప్పను 1 ఏసెడు ప్రోత్తివిత్తుల
 నావునకుఁ బెట్టుచు వచ్చినయెడల నది త్వరలో నెదయావగును. ఆఁటేండ్లు
 దాఁటిన తరువాత నాఁబోతును నావులపై నెక్కనీయరాదు. ఆవులు 3
 వారములకొకసారి యెదలోనుండును. 20 యేండ్లువచ్చువజ్రకు నీనుచుండును.
 కాని, 10 యేండ్లుదాఁటిన యావులనాఁబోతు ముందుఁ దోలఁగూడదు.
 ఒకసారి యీఁచుకొని పోయిన యావును మందలో నుండ నీయరాదు. అట్టి
 పశువు తోడిపశువులకుఁగూడఁ గడుపులుపోవునట్లు చేయును

మందలు

పశువులమందలలో నెట్టి పశువులుండ వలయునో యిప్పుడు స్పష్ట
 ముగాఁ దెలియుచున్నది. 10 యేండ్లుదాఁటిన యావులుగాని 6 యేండ్లుదాఁటిన
 యాఁబోతులుగాని మందనుండరాదు. 1½ సంవత్సరమునకుఁ బైఁబడి విత్తులు

కొట్టని కోడె చూడ లుండరాదు. 2½ సంవత్సరములు వయస్సు రాని పెయ్య
 లుండరాదు. 2½ సంవత్సరములకుఁ బైఁబడిన పెయ్యలలో సహితము బలము
 గలవియై మంచిపాదుగులున్నవియై మూఁడవ్వుపకరణములోనిపశులక్షణములను
 గలిగినవానినే యుండనిచ్చినయెడలఁ గోరినరీతిఁబాఁడి యావులును దుక్కి
 పైఠును మనకు దొరక గలవు. మతీయును 100 కేదెల కొక మంచి
 దున్నయు, 50 ఆవుల కొక మంచి యాఁబోతునునుండి తీవలెను. మొట్ట
 మొదట నిట్టిమంద నేర్పాటు చేయుటబహుకష్టముగాని యేర్పడిన వెనుకఁ
 బశువృద్ధి యద్భుతముగా నుండును. ఇట్టి మందకుఁదోడుగా మంచి పచ్చిక
 బయళ్లును, చెట్లనీడలును, నిర్మలజలాశయములును నున్నయెడలఁబశువులేకాక,
 పశువులకాపరులుగూడ నెంతోసౌఖ్య మనుభవింపఁగలరు. మందలో నుండ
 గూడని యెడ్లును నావుల నమ్మి నేయవచ్చును. చూడలను వేటుమందగానుంచ
 వలెను.

విదవ ప్రకరణము

పశువులను బొరలించుట, స్వజాతి పశువులు, పరజాతి
 పశువులు, మందల వలని వృద్ధి.

నాలవ ప్రకరణమునందు సుజాతి పశువులుచేయవలెనన్నచో మంద
 తెట్లుండవలెనో వివరించియున్నాము. అట్టిమందలలోని యాఁబోతులును
 నావులును దగినస్థితియందుండుటచే నీరెంటియొక్క సుగుణములును జాలవ
 జకు వానిదూడలయందుండును. ఇట్టిమందలవలనఁ బుట్టిన చూడలనే స్వజా
 తిపశువులని మనము పిలువవచ్చును. జ్ఞాతినంబంధమని దీనికి రెండవ పేరుగ
 లదు. నమీపమైన రక్తనంబంధముగల యాఁబోతుచే నావులకుఁ జూలుగలు
 గుటచేతనే యీపశువులు స్వజాతి పశువులనెఱుదుచున్నవి. ఆఁబోతులను
 నొక్క మందలోనుండియే యొప్పుకు నేర్పజుచు మండుటచేఁగొద్దితరములు

లోపల మందఱుంతయుఁ దప్పకుండ సమీపసంబంధము గలదియగును. ఆ బోతులుకొన్ని దినములలోఁ దమనవతి కూతులను, బిడ్డలను, గూడ నొక్కొక్కప్పుడు చూచుచేయును. అందువలన మందఱుంతయు కొలఁదికాలములో సమీపరక్త సంబంధము గలదియై స్వజాతిదియగును. ఈరీతిని మందలను వృద్ధి చేయునప్పుడు మాత్రము నాబుగవ ప్రకరణములో మేము చెప్పినట్లు మందలను మంచిరీతి నుంచవలెను. ఆట్లులేక పోవుటయే హిందూ దేశమునుండి పశుసంపద తొలఁగిపోవుటకు హేతువైనది.

జ్ఞాతి సంబంధము.

జ్ఞాతి సంబంధము వలనఁ బశువులను వృద్ధి చేయునప్పుడుఁ గొన్ని లాభములును గొన్ని నష్టములును గూడగలవు. ఆవునందుఁ గాని యాఁబోతునందుఁ గాని యేమేని లోపములున్నయెడల నాలోపములు దూడలలో స్థిరపడిపోవును. అందువలన నామందలలోని పశువులన్నియు నానాటి కట్టిలోపములనే పొందుచుఁ జెడిపోయి యుండును. మఱియునట్టి గోవృషభములలో సుగుణము లున్నయెడల నట్టిసుగుణములును స్థిరములై యామందమంచి సుగుణములుగలది యగును. కాని, సుగుణములును దుర్గుణములు నొక్కతరములోఁ జేబు నవికావు. మంచిగోమిధునము వలనఁబుట్టిన దూడ చెడ్డ యావువలనఁ గాని యొద్దువలనఁ గాని పనికిమాలినదూడనీనవచ్చును. అందువలనఁ గొన్ని తరములవఱకును సమానజాతిపశువులనే చూచుచేయు నిచ్చినయెడల నిట్టి 5 లేక 6 తరములకు నామంద స్థిరపడి పోవును.

అన్య దేశసాచోక్యము లేకుండ నిప్పుడున్న పశువులతోడనే పునపశువులను వృద్ధి చేసికొను మార్గమును గూర్చి యింతవఱకుఁ జెప్పియున్నాము. ఇక నీరీతిని వృద్ధియైన పశుసంతతులను గూర్చియించుక తెలిపెదము.—

బెహారీ ఆవులు.

పారసీక సింధుశాఖకు సమీపమున బెహారీ ఆవు నొకపట్టణము గలదు. దాని సమీప పొలింతములలో నివసించు పశుశాస్త్ర వేత్తలు వారీదేశ

పునావులను వృద్ధి చేయవలెనని తలచి, స్వజాతి పశువృద్ధికామేము చేసిన ననుచూచుట నన్నిఁ జేసిరి. జ్ఞాతీసంబంధమువలనఁ బశువులలో మూఁడు దుర్గుణములు ముఖ్యముగా వచ్చుననివారికిఁ దెలియును— (1) పశువులు బలహీనములగుట (2) పశువులు పొట్టివియగుట (3) సంఖ్యవిస్తరించకుండుట. కాని, వారు వృద్ధిచేయఁ బ్రయత్నించిన దావులనే కానిదుక్కితైడ్లను గాదు. అందువలనఁ బశువులు బల హీనములగునన్న చింతవారికి లేదు. పశువులు పొట్టివియైనయెడల మేఠ తక్కువ మేయును. ఇదియును వారికి లాభకరముగా నెఱోచింది. తఱువాత సంఖ్య తక్కువ యయిన నెడలఁ జాలకాలమువఱకుఁ జూబతో నుండదు. అందువలన విశేష కాలమట్టి యావులు పాలిచ్చును. దుర్గుణములుగా భావించవలసిన యీమూడును సుగుణములై యావుల పట్ట గమనింపవలసిన విధులైనవి- ఇదికాక జ్ఞాతీసంబంధమువలన నితరదుర్గుణము లెన్నికలిగినను చాలిచ్చు స్వభావము మాత్రము నానాటికి పొచ్చుచుండుటచే నావులను వృద్ధి చేయట కిదియొక సుసాధన మయ్యెను. ఇందువలన నా దేశపు టావు లిప్పటికిని బ్రౌపంచమందలి మంచి యావులతెగలోఁ జేర్చఁబడియున్నవి.

జన్మీ ఆవులు

జన్మీ, జెరనీ అను పేర్లుగల రెండు స్వల్ప ద్వీపము లట్లాంటిక్కు మహాసముద్రములోనున్నవి. రాజు లీ ద్వీపములలోని యావులను వృద్ధి చేయఁదలచిరి. అన్యదేశమునుండి యెన్నలైన నీ దీన్న దీవులకుఁ బశువులను దెచ్చుకొన్నయెడల వారికి దండనము విధింపఁబడుచుండెను. ఈకారణములవలన బహుకతాబ్దుములనుండి యీ దీన్న దీవుల పశువు లన్యసంపర్కము లేక కేవలము స్వజాతి పశువులై జ్ఞాతీసంబంధము మాత్రమే కేవలము లసినచెప్పును- అందువలన నిక్కడి పశువులు పొట్టివియై వెట్టిబలుపు లేనివియయి చాలకాలము పాలిచ్చు నవియయి యున్నవి. ఈ ప్రౌపంచము లోని పశువులలో జన్మీ యావులతో సమానముగా మంచి పాలిచ్చు నావులెక్కడనో కానినర్పత్రలేవు-

బెహారీ జైన్స్ ఆవులలక్షణములు.

జైన్యాయువులును బెహారీ యావులును నీక్రింది లక్షణములు గలిగియుండును. ఆవులు పొట్టిగానుండును. వెనుకటి తోకవయపు శరీరమంతయు విస్తరించి యుండును. మూపురమునుండి తోకవఱకును బల్లపరపు గానుండునుగాని యేటవారుగా నుండదు. కాలునేతులు లేడికాలు నేతులంబోలియుండును. తలచిన్నదిగాను నందముగాను నుండును. కన్నులు కళగలిగిచుఱుకు దనమును సాధుగుణమును జూపుచుండును. చెవులుపొట్టివియు కదలుచుండును. తోకనన్నముగాను మిక్కిలి పొడుగుగాను నుండును. పాలతిత్తులును బొడుగులును మిక్కిలి విస్తరించి కాస్త్రపౌకారముగా వృద్ధిచెందినవియు యుండును. దొరలు సమాపించినను గూడ నీ జాతిపశువులు బెదరవు. చేపలు, చిట్టా, తోడు, వ్రాక్షపండ్లు, గడ్డి యివిసాధారణముగా నీపశువులకు బెట్టబడును. కాని, చేపలనదిన్న పశువులపాలు దుర్వాసన గలిగియుండును- ఎండకాలములో దుర్బరమైన ఎండవేడిమి యుం జలికాలములో జలియుం గల పారశీక సింధుశాఖ దగ్గటి బెహారీ ఆవులు కూడనిట్లే యుండుటచే బౌద్ధిదేశములోను బశువులను మనముచక్కబఱచు కొని మంచి పాండియావులను జేసికొనవచ్చుని స్పష్టమగుచున్నది.

ఏడెకా పశువులు, సింహాళపు పశువులు.

ఏడెకా ఆవులును సింహాళ ద్వీప పావులును గూడ స్వజాతి పశువులే యగుటచే బొట్టివియు వెళ్లిబలుపు లేనివియు మంచిపాడిని బాలకాలమువఱకు నీయగలిగి యున్నవి-

పొట్టిని బలహీనతను బోగొట్టు నుపాయము

జ్ఞాతీసంబంధమువలన నావులు మంచివి కలుగుననియు, జ్ఞాతీసంబంధముగల యెద్దులే దుక్కిపశువులుగానున్న హిందూదేశములో నెడ్లు బలహీనములగుననియు నింతవఱకు వ్రాసినవని వలన స్పష్టమగుచున్నది. బలము

గలయెడ్లనుగోబునెడల నెల్లప్పుడును జ్ఞాతీసంబంధమే యుంచక యప్పుడప్పుడు మఱియొకజాతి యాఁబోతుచే జోరలించుచువచ్చిన నెల్లక్షణములు గల యాఁబోతుకారణమువలన రక్తస్పర్శ దూరమైదూడలు పెద్దవిగాను బలము గలవిగాను నందును. ఇట్లు మాఱునుప్పుడు మాత్రము నెల్లక్షణములుగల మంచియాఁబోతులేని యెడల మార్పుమఱింత నష్టదాయకమగును. జ్ఞాతీసంబంధమువలన వచ్చు సుగుణదుర్గుణములు స్థిరపడియుండు స్థితిలో తెలివితక్కువగా దొరకిన యాఁబోతులనెల్ల గొనితేరాదు- పశువులలో నింతవఱకు నేయేదుర్గుణములు జ్ఞాతీసంబంధమువలన స్థిరపడివియో మాయకొని, యట్టి లోపములను మాఱుం జాలినంత సుగుణ సంపత్తిగల కొత్త యాఁబోతును దెచ్చినప్పుడే, మాఱువలన లాభము కలుగునుగాని, తేనియెడల నర్వమనర్థమేఱువగును.

పరజాతి పశువులు.

కాని, మనపశువులను జక్కగా వృద్ధిపొందింప వలయునన్నచో స్వజాతిపశువులను వృద్ధిపొందించినంత మాత్రమువలన గార్యముకానేరదు. జ్ఞాతీసంబంధమువలన స్వజాతి పశువులలో గల సుగుణములుమాత్రమే వృద్ధియగును. ఏరోపాఖండమునందు మూఁడువిధములుగాఁ బశువృద్ధి జేయబడుచున్నది. (1) పాండిపశువులు (2) దుక్కిపశువులు (3) మాంసపుపశువులు. ఈ పశువులన్నియు భిన్నలక్షణములు గలిగియుండును. పాండిపశువులకు వెనుకటిభాగము విస్తరించియుండును. దుక్కిపశువులకు ముందటిభాగము విస్తరించియుండును. మాంసపుపశువులత్యల్పకాలములోనే కండఁబట్టి బలిసి యుండుటెను. గోవును దేవతనుగా భావించు హిందూదేశమునందు మూఁడపజాతి పశువులనుగూర్చి యంతగా వ్రాయవలసిన యావశ్యకములేదు. కావునఁ బాండిపశువులను, దుక్కిపశువులను, నన్యజాతిపశువులని వృద్ధిచేయుపట్ల మనకుకొన్ని లాభములుకలవు.

వృద్ధియైన స్వజాతిపశువులు పూటకు 8 నేరల పాల నిచ్చునని భావించుకొనుండు. ఇంతకంటె నెక్కువ పాండి మనకుఁ గావలసినయెడల

స్వజాతిపశువులు చాలవు. ఎక్కువ పాడినిచ్చు నన్యజాతి విత్తనమును దెచ్చి 8 నేరుల పాలనిచ్చు స్వజాతి మంచియావులోఁ గలిపినయెడల దాని దూడలు 8 నేరులకంటె నెక్కువపాలను నీయఁగలవు. అట్లే బలివృత్తము లైన స్వజాతి వృషభయలొక సామాన్య పినువనాగలిని లాఁగఁగల వనుకొను డు- లేదా 15 బస్తాల నొకబండిమీఁద లాఁగననుకొనుఁడు- ఇంతకంటె నెక్కువబలము స్వజాతిపశువులకు లేదనుకొనుఁడు. అప్పు డింతకంటె నెక్కువ బరువును లాఁగు నన్యజాతి మంచి యాఁబోతును దెచ్చి దాని శేత స్సు బలివృత్తమైన స్వజాతి యుత్తమగోవు కడుపునఁ బడఁజేసిన దానికేబుట్టు దూడ మంచి బరువును లాఁగు జాతిలోఁ జేరినదగును. ఈప్రకారముగాఁ దెలివి నుపయోగించి యుత్తమ లక్షణములుగల స్వజాతియావుల నేలక్షణములు గల పశుజాతి కావలెనో యట్టి యన్యజాతి యాఁబోతులచేఁ బొర లించఁటవలనఁ బరజాతి పశువులు కలుగును. పశువృద్ధి కిది నిజమైనయుత్తమ సాధనమై యున్నది.

అన్యజాతినివృద్ధిపొందించుట, ఆవు, ఆఁబోతు నుండవలసిన రీతి.

అన్యజాతిని వృద్ధిపొందించుటకు నావు నాఁబోతును మంచివియై నంతనే చాలదు. పశువృద్ధిపట్ల పురుషబీజము నగము బలమచి చెప్పఁబడి యున్నది. కాని, ఆవుసహితము మంచిదియయి యుండవలెను- ఆవునఁదుఁ గాని యాఁబోతునఁదుఁగాని యేవియైన దుర్గణములున్న, దూడలకును నట్టి దుర్గణములు సంక్రమించును- కాఁబట్టి యట్టి దుర్గణములులేకుండఁజూడ వలెను. గోమిథునమందలి కొన్ని తెగుళ్లు విధాయకముగా దూడలకు సంక్ర మించును. కాఁబట్టి యాఁబోతును మెట్లమెట్ల విచారింపవలెను. రోగ సంబంధముగానట్టి యభివృద్ధిపట్ల స్వజాతిపశువులలో నేలోపములను మనము నివారించవలసి యున్నవో ఆలోపములు లేక, యట్టి లోపములపట్ల బలమైన యాఁబోతును కలిగియున్న యాఁబోతును దీసికొని రావలెను. ఇట్లుచేయు

టవలననే మనకున్న పశువులలోని లోపములు నివారణములై యుత్తమజాతి పశువులు లభించును.

సామాన్యవిషయములు.

అన్యజాతిపశువులవలన స్వజాతిపశువులను వృద్ధిచేసికొనుపట్ల గమనింపవలసిన ముఖ్యవిషయము లిందుకిందఁ దెలుపఁబడుచున్నవి. (1) మందలో నెట్టిపశువు లుండవలెనని వెనుకటి ప్రకరణమునందుఁ దెలుపఁబడియున్నదో అట్టి యావులవలననే పశువృద్ధి చేయించవలెను. (2) దుక్కిపెడ్లకో, పాలకో, యోవిషయమునఁ బశువులను వృద్ధిచేయవలెనని యజమానుఁడు నిశ్చయించుకొనునో యా విషయమును జూచుకొని దుక్కిపెడ్లకైన బలివృత్తములయినదుక్కిపెడ్లయొక్కయు నావులయొక్కయునంతటికేబుట్టి, పశుశాస్త్రవిషయకములగుసుగుణములన్నియుఁగలిగి, రోగములులేనిస్వజాతియావు కడుపున బీజము వేయించవలెను. పాడిపసులను వృద్ధి చేయించవలెనని యజమానుఁడు కొనునీని మంచి పాడినిచ్చు సంతతికే బుట్టినట్టియు విశేషముగాఁ బాలిచ్చునట్టియు నితర దుర్గణములు లేనట్టియుఁ బాడియావు కడుపున విత్తనము వేయించవలెను. (3) అన్యజాతి యాఁబోతులవలన విత్తనము వేయఁబడకు గాన దుక్కివిషయములో బలివృత్తములైన దుక్కిగొడ్లయొక్క జాతినుండి యాఁబోతును దేవలెను. పాడికొఱకేని మంచి పాలిచ్చుజాతినుండి యాఁబోతును దేవలెను. (4) ఆవువిషయములోఁగానియఁ బోతు విషయములోఁగాని తగినంత శ్రద్ధను దీసికొననియెడలఁ బనికిపాలిన దూడలు పుట్టును. మఱియు నట్టిదూడ లేక వర్ణమును గలిగియుండక శరీరమునందు ననేకములగు రంగులు గలిగియుండును. శరీరమంతటను నొక్కరంగునే కలిగి యుండక రెండుమూఁడు రంగులను గలిగియున్న పశువులను జెడిపోయి మిశ్రమజాతివనినిగా మనము తెలిసికొనవలెను. (5) ఏ విషయమున నాఁబోతును మనమేర్పఱచు చున్నామో, యా విషయములో నావుగూడఁ గొంతవఱకు నాఁబోతునకు సంబంధించక యున్న

యెడల దూడలు మంచివి కలుగవు. దృష్టాంతము. బలిష్ఠములైన దుక్కిలైడ్ల యొక్క సంతతికి బుట్టి పాలనీయని యావుతో మంచిపాండి తెగగొడ్లకడు పున బుట్టిన మంచి యాచోతును బారలించితి మేనిపుట్టుదూడ యంతమంచి పాండిగలది కాదు. ఇట్లుకాక మంచి పాడియావుల కడుపునబుట్టిబాగుగా బాలిచ్చు నావుతోఁ బాడితెగ మంచి యాచోతు పారలినయెడల మేలైన దూడ తప్పక పుట్టగలదు. (దుక్కికి బనికీవచ్చు మందవిషయములోను నిట్టే యోచించవలెను.) కాబట్టి యాచోతులున నావులును సమాన సుగుణములను గలిగియుండవలెను. ఆవునకుఁ గల సుగుణములే స్వజాతి యాచోతునకు మతీత హెచ్చుగా నున్నప్పుడు మంచిదూడలు కలుగును. (6) ఆవువిషయము శ్రీధ్ర యెంతతీసికొందుమో యంతకంటె నెక్కువ శ్రీధ్ర నాచోతు విషయములోఁ దీసికొనవలెను. ఏలయనఁగా నాచోతు మంచిదేని నగము కార్యము తప్పక నెఱవేరినదే (7) మంచిదూడలు కలుగ వలెనేని నావును నాచోతును మంచివి యయినంతమాత్రీయనఁ జాలదు. మనుష్యులలోఁ గొందఱు పిల్లలు తల్లిదండ్రులను బోలక తాతమత్తవ్వల పోలికతోఁ బుట్టుదురు. పశువుల విషయములోఁగూడ నిది సత్యమే. కావున నావును నాచోతునుమాత్రమేకాక యావుయొక్కయు నాచోతుయొక్కయు వంగనముగూడ మంచిదియయి యుండవలెను. అట్టి సమయమున, దూడ లకు వాని జన్మ కారణమున గోమిధునముయొక్కగాని వాని పూర్వమువాని యొక్కగాని పోలిక వచ్చిననుగూడ సంత వ్యముతడదు. (8) ఆవును దాఁటిన వెంటనే యాచోతును నా యావుమందఱకు దీసికొని రావలెను అప్పుడా వా యాచోతును జూచి యట్టిదూడనే కనవచ్చును. 9. శీతోష్ణ స్థితి, యాహారము. జాతి, పీనిలో విశేష భేదములుగలచోటి యాచోతులను స్వజాతి పశువులతో దాటసిరాదు.

అంకణము,

పైని జెప్పబడిన విషయములకంటె నీక్రింది విషయ మెక్కువ ముఖ్యమయినది. ఒకయూరి పశువులు చిరకాలమునుండి శాస్త్రీరీతిని

బెనుపబడుచున్న వనుకొనుడు. మతీయొకయూరి పశువులు శాస్త్రప్రకారముగాఁ గొద్ది దినములక్రిందట బాగు చేయుబడిన వనుకొనుఁడు. మొదటి యూరి పశువులకును రెండవయూరి పశువులకును సంబంధము కలిసెనేని, యట్టిదూడలు మొదటియూరి చిరకాలాను గతసుఖ స్థితిఁ గలవానిఁ బోలి యుండునుగాని రెండవయూరి నూతనాభివృద్ధిఁ గాంచిన వానినిఁ బోలియుం డవు. కాబట్టి స్వజాతిపశువులను వృద్ధిచేయుటకు నాచోతులను దెచ్చు నప్పుడు నట్టి యాచోతులు చిరకాల ప్రసిద్ధివందిన వంగనములోనివి యయి యుండవలెనుగాని నిన్నగాక మొన్న వృద్ధిపొందిన వంశములోనివి యయి యుండరాదు.

అన్యజాతి, ఉత్తమమూగ్గములు.

పరజాతి నాచోతులను దెచ్చి యభివృద్ధి నందిన స్వజాతి పశువు లతోఁ బారలించి పశువులను వృద్ధిచేయుటకంటె మనదేశపు పశువృద్ధికి సాధనము లేదు స్వజాతిని తగినరీతి మందలలోఁ బెంచుటవలన సుత్తమ ములయిన స్వజాతిపశువులు లభించును. అట్టి యుత్తమని స్వజాతిలో సుత్త ములులయిన యావుల నేర్పజేసి ప్రసిద్ధములయిన పరజాతులలోని మంచి యాచోతులచేఁ బారలించుటవలన స్వజాతిపశువులు మాతీపోయి మంచి జాతివి కలుగును. ఇట్లుచేయుట కష్టసాధ్యము. కాని, పశువులనే ధన మునుగా బరిగణించి కొనుచున్న మనము కష్టమ యింకను నూరుకొన్నచో మనగతి యేమగునో విచారించికొనుఁడు. ఊరూర మంచిమందల నేర్ప ఆచ సత్పురుషులు పాలు పడనిచో నిదివఱకే చెడిపోయియున్న మనమిం కను జెడిపోక మానము. దేశాభిమాన విరహితముయిన మూర్ఖతమునకంటెఁ గార్య నిర్వాహకుఁడగు దేశాభిమాని యొక్కఁడూపేలు.

ఆరవ ప్రకరణము

—:0:—

బండికి గట్టపడు పశు జాతులు, సామాన్య విషయములు, మైసూరెద్దులు, మోల్వీ యెద్దులు,

పశువులను వృద్ధిచేయు కృమయను వెనుకటి ప్రకరణమునందుఁ జెప్పి యున్నాము. న్యజాతిపశువులను ముందు వృద్ధిచేసికొనవలెననియు, వానిలో మంచి యావులను నన్యజాతిలో మేలైన యాఁబోతులచేఁ బొరలింపవలెనని యునందుఁ జెప్పబడియున్నది. అట్లుపొరలిండుటకు మనకిష్టమువచ్చిన జాతి యాఁబోతును దీసికొని రారాదు. నీమలో మంచి పాఁడియావులు గలవు. కాని, వానినీదేశపావులతోఁ జేర్చిన యెడల శిరోష్ఠభేదమువలన మనకు నష్ట మేకాని లాభమురాదు. అట్టి సంపర్కము వలనఁ గలిగిన దూడలు రోగముల పాలై త్వరలోనే చనిపోవును. అట్టిదూడల విత్తనము వేసినయెడల మంద యంతయుఁ బాడైపోవును. కాబట్టి యెప్పుడును దూరదేశపు పశువులకుఁ బోరాదు. మనహిందూదేశములోనే ప్రసిద్ధములగు రకము లనేకములు గలవు. అట్టిన్యదేశపు రకములవలన ముందు మనము పొందఁగలిగిన వృద్ధిని బొందిన యెడలఁ దరువాత నితరవిషయములను గూర్చి యోచించుకొనవచ్చును.

అమృత మహాల్ జాతి.

హిందూదేశము నందలి పశుజాతులన్నిటిలో 'అమృతమహాల్' జాతి మిక్కిలి ప్రసిద్ధికెక్కినది- విశేషముయి శ్రమలేకయే, యెంత దూరమైన శర వేగముతోఁ బరిగెత్తిపోవుదుఁ జూతుకుండనమును బలమునుగలిగి, ఆందమైన యాకారమును నల్పమైన శరీరమును దమకు ప్రసిద్ధగుణములుకాఁగా, 'అమృ తమహాల్' జాతి యెద్దు ప్రపంచమంతటను బృఖ్యాంతిఁ గాంచుచున్నవి. ఇవి మైసూరు దేశములోనివి. వీనినే మైసూ రెద్దని సాధారణముగా వాడు చురు. ఈజాతి భహుపురాతనమైనది. కాబట్టి యీజాతి యాఁబోతులచేఁ

బొరలింపఁ బడిన యావులకుఁ బుట్టు దూడలు 'అమృతమహాల్' లక్షణములనే చాలవఱకుఁ గలిగియుండును. అమృతమహాల్ జాతి పశువులంతపెద్దవిగాఁ గాని, మతీయుఁజిన్నవిగాఁగాని యుండక సామాన్యమైన శరీరములు గలిగి యుండును- వీనిమూపురము చిన్నది. శరీరము చదునుగాఁ గాళ్లమీఁద నిలిచి యుండును. కాళ్లుచక్కగా నమరిబల్లివచ్చులై యినుపముక్కలో యనున క్లుండును. తలయునుగొమ్ములునుశరీరమునకందమిచ్చుచుండును- కన్నులురోష రూపితములై 'అమృతమహాల్' పశువులవలెఁ బాదుషముగల పశువులులేనేలేవను కొనునట్లుచేయును. వీవుఁతోకవైపునకు ప్రాళిపోయియుండును. మూతియుఁ గండ్లును నల్లగానుండును. మెడకొండ గంగఁడోలును, మెడమీఁది చర్మమును ముడతలు లేకయుండును- కాళ్లు నల్లగానుండును- తోక నన్న గాను బొడుగుగాను నుండును- కొమ్ములుపొడగుగా నుండును-

ఉపయోగము.

'అమృతమహాల్' జాతి యెద్దు దూరప్రయాణములకుఁ బనికివచ్చుటచే దుక్కికి నంతమంచివిగావు. బండికిఁ గట్టుటకు నింతకంటె మంచియెద్దులేవు: కాని, విశేషమగు బరువును లాగఁలేకపోవుటచేతను, నెమ్మదిగానడచుటకను వగు కాళ్లకలవికాక పోవుటచేతను, నెమ్మదిగానాకటిబరువు నీడ్చిదున్నట కీజాతి యనుకూలమైనది గాదు. మంచినరకము 'అమృతమహాల్' ఆవులు తెలుపువన్నెనుగాని, గోధుమవర్ణమునుగాని గలిగియుండును. కాని, పాఁడి కొఱకు వృద్ధిచేయువలిన పశువులు 'అమృతమహాల్' ఆఁబోతులవలన లభిం పవు. ఈ జాతియావులు 5 లేక 6 నేరుల కంటె నెక్కువపాలనియువు-

జనన జాతులు.

ఉత్తర హిందూదేశమునందలి కిల్లారిజాతియెద్దులు గూర్చియిదివఱకే ప్రాచీనియున్నారము. ఈజాతి 'అమృతమహాల్' వలననే కలిగినది. కిల్లారి జాతి పశువులు బండికిఁగట్టుటకు మిక్కిలి యనుకూలములైనవి. కాని, అమృతమహాల్ జాతిలోనున్న సుగుణములన్నియు వానికిలేవు. మెడ

మీఁదిచర్మమును గంగడోలును 'కిల్లారి' యొడ్లకు నల్లలలాడుచుండును. అందువలన జర్మముజరిగి పోవుటచే, మెడమీఁది కాడిసరిగా నానదు. 'అమృత మహాల్' ఎడ్లకుంటెదీర్ఘమైన కాయముగలవగుటచే 'కిల్లారి' యొడ్లకునడకకు రెండవప్రతి బంధకము కలుగుచున్నది. తలయునుగొమ్ములును 'అమృత మహాల్', యొడ్లకున్నంత యందముగా 'కిల్లారి' యొడ్లకుండవు కాని, యివి కూడ రోషముగల జంతువులై దూరప్రయాణముల కనుకూలించును.

అట్లే చెన్నపురి వైపునను, పునహా సతారా ప్రాంతములను, మైసూరెడ్లవలనఁ బుట్టిన పశుజాతులు కలవు. అన్నియు నడకకు సుప్రసిద్ధములే. ఎద్దునుఞ్జాడఁగానే మైసూరు జాతియని పోల్చుటకు వలసిన లక్షణముల నేకములు వీనిలోఁగలవు.

మోల్పీయెడ్లు.

మైసూరు జాతియొడ్లనుబోలిన రెండవజాతియెందును లేనేలేదు. ఈ జాతి బహుపురాతనమైనదని యిదివఱకే చెప్పియున్నాము. దక్షిణహిందూ దేశమునందును, ఇండియా యంతటను గూడనివి ప్రసిద్ధికెక్కినను, వీనికి తరువాత మోల్పీజాతియొడ్లను జెప్పవచ్చును. ఉత్తర హిందూదేశములోని హోల్కారు సింధియామహారాజుల రాష్ట్రము లీప్రసిద్ధజాతి యొడ్లకు వానస్థానములు. వీనిలో మంచిరకపెట్లు దొరకుచోట సంవత్సరమునకు 70—80 దుక్కులకు మించి వర్షించదు. నిరంతర జలపూరితములగు ప్రవాహము లీప్రాంతములలో ననేకములుగలవు. ఇచ్చటిభూమి సారవంతమగు నల్లరేగడభూమి. విస్తీర్ణముగ నీయావత్తు భూమిలోను నవనవలాడుచు నారోగ్యకరమై పుష్కలముగానుండు గడ్డిమేత దొరకును. వేసవి కాలములోను, బ్రీతిదినము రాత్రిపూటను, నెండుగడ్డివీనికి మేతవేయుదురు. మందబుఱతీము శాస్త్రప్రకారముగా నుండవు. అందువలన నీ జాతినానాటికి వృద్ధిపొందక షీణించుచున్నది. అట్లుండియు మోల్పీయొడ్డిపటికిని సుప్రసిద్ధములై యున్నవి. దూడలు 3—4 యొడ్లలోఁబెద్దవి

యగును- ఆవు మాడు సంవత్సరములలో రెండుమాడలనీనును. కాని, దినమునకు 2—3 నేర్కకంటె నెక్కువ పాలనీయదు. అందువలన యజమానులు పాలనుబిండక సర్వమును దూడలకే విడిచిపెట్టుదురు. పచ్చిక బయళ్లలో నీడనిచ్చు మహాపుష్కములకింద నెండవేళల విశ్రమించుచుఁ బుష్కలముగా శుభ్రాహారమును మేయుచు, నొండొరుల మేనులను నాకికొని, చెంగుచెంగున దాఁటులాడి సంతోషించుచు, జలప్రవాహములలోఁ బడి, నొగట్టునుండి మఱియొకగట్టున కీఁదుకొనిపోవుచు, నిశ్చింతగా జీవించుచుండు నీపశువులసౌఖ్యము రాజభోగము ననుభవించు మూర్ఖాభిషిక్తునికైనను గలుగనేరదు.

ఈజాతిదూడలు స్వదేశములో 10—15 రూపాయల వెలచేయును. మంచియెద్దులజత 60 రూపాయల వఱకువెలపడును. మంచియావు 20రూపాయల ధరచేయును. ఈజాతియొడ్లు బొంబాయిలో జతయొకటికి రు 175లకుఁ దక్కువగా నమ్ముదు.

అర్చురీతి.

వర్తకులు చౌకవెలల కీజాతి పశువులను స్వదేశములోఁగొని, యితర ప్రదేశముల కమ్మకమునకుఁ గొనిపోవుదురు. ఏప్రేల్ నెలలో వీనిని గొని, ఆగస్టునెలలో సాధారణముగా నమ్మివేయుదురు. అడవులగుండను బంజరు భూములగుండను, దినమునకు 10—15 మైళ్లదూరము చొప్పున పీఠపశువులతోఁ బ్రయాణము చేయునప్పుడు మార్గమధ్యమున దొరకిన మేత నీపశువులుమేసి దానితోడనే తృప్తిపొందు చుండును. సాయంకాలముగ వఱకొకపల్లెను సమీపించి యచట నారాత్రిగడసి, మఱునాడు పీఠమఱు బయలుదేరుదురు. తోవలో నాయాపల్లెలలోఁ గొన్నిపశువులు విక్రయించబడును. కొన్న పశువులకు వెలవవర్తకులు వెంటనేపుచ్చుకొనరు. ఎవరుకొన్న పశువును వారికిచ్చివేసి, నొమ్ము పుచ్చుకొనకయే మిగిలినమందను దోలుకొని ముందుకుఁబోవుచు— నీరీతిగాఁ గొన్నిపశువు

లవ్వుబడిన తలువారితో తిరుగుప్రయాణములో సొమ్మవసూలు చేసి కొంచురు. ఆవులనుగొన్నవారు వీరురాగానే సొమ్మునిచ్చివేయదురు. ఆలస్యమగునేని కొన్నవాఁడావర్తకుల గుంపునకంతకును సొమ్మిచ్చువఱకు భోజనాది సదుపాయముల నమర్చవలసి యుండును. ఇట్టిదేశాచారకారణముచేతనే యమ్మినవానికిఁ దేలికగా సొమ్మవచ్చుచుండును.

మోల్వీయెద్దుల లక్షణములు.

ఈ జాతి పశువులు తెల్లగాఁగాని గోధుమవర్ణముగాఁగాని యుండును. తలయుఁ గాళ్లును మెడయును శరీరచ్ఛాయకంటెఁ గొంచెము గాఢమగు రంగునుగలిగి యుండును. శరీరమునందుఁ బెక్కురంగులుండవు. అందువలన నీజాతి వేలుజాతితో నంపర్కము నందని పరిశుభ్రోజాతియని స్పష్టమగుచున్నది. ఇవి సామాన్యమయినకాయమునుగలిగి, అన్నివిధములైనపనులకును నక్కఱకు పుచ్చును. దేహోమువిశాలము గానుండును. శరీరమువెనుకవైపునకు నొరిగియుండును, కాళ్లునమాన దూరములో చితురముగానుండును. కాళ్లయెముకలు బల్లపఱువులు గానుబల్లివ్వుములు గాను, నుండును. శరీరముమీఁదిచర్తమంత గాఁగదలుచునుండదు. కాని, మెడమీఁద చర్మమును, గంగడోలును, విజృంభించియుండును. మూపురము పెద్దది. మూతి పొట్టిగానుండును. కొమ్ములు పెద్దవిగానుండును. మూతియొక్క పెద్దము నలుపు. ఆకారము గొప్పది. కన్నులును తొప్పవెండ్రుకలును నల్లగానుండును. కన్నులలో సాధుత్వమున్నవ్యవసాయముండును. చెవులుపొట్టివియై నిక్కఱబొడుచుకొని వెడల్బుగలిగి యుండును. ఈజాతి యెద్దులుమిగుల పౌరుషముగలవి. శరీరాకారమునుబట్టి చూచినంతనే యివి నాగలికిని, బండికిని, మోటకునుగూడ నుపయోగించునని చెప్పవచ్చును. బొంబాయి రాజధానిలో వీనినే పనిపాటలకు విశేషముగా నుపయోగించుచుండురు. 'అమృతమహాలోజాతి తలువారనిదియే' మంచిజాతి.

వడవ పక్కరణము. దుక్కి పశువులు,

గుజరాతి యెద్దులు, నెల్లూరి యెద్దులు, గుజరాతి యెద్దులు.

పచ్చికబయళ్లును మంచినీడలునుగల గుజరాతి ప్రాంతములలోఁ బ్రసిద్ధమగు నొక పశుజాతికలదు. ఇది నివసించుచోట నిర్జల జలాశయములు గలవు. శీతోష్ణస్థితులనుకూలములుగానుండును. ఈదేశములోని భూములలో శనగ, ఉలప, పెసర, కంది, మున్నగుపస్తువులు విశేషముగా పైరగును. బలకరములగు నీవస్తువులను వీనిపొట్టునుమేయుచు గుజరాతియెద్దులు మిక్కిలి బలముగలిగియుండును. పెద్దవియైనప్పు డివి జత 300 రూపాయలనఱకు నమ్మబడును. వీనిమందలు శాస్త్రీరితినీ నుండకపోవుటచే, నీజాతి నానాటికిఁ చెడిపోవుచున్నది. కాని, ఇంకను గుజరాతియెద్దులు ప్రశస్తములైనవిగానే యున్నవి.

లక్షణములు.

గుజరాతియెద్దులు తెల్లగాఁగాని, భూనిరవర్ణ (మరికి) ముగాఁగాని యుండును. కన్నులును మూతియు నల్లగానుండును. చెవులలోని చర్మము బంగారుచాయఁ గలిగియుండును. శరీరము వికసించి, పొడుగుగాను, విశాలముగాను బోతుగాను నుండును. వెనుకవైపునకు నొఱిగిపోవు శరీరమగుటచే నీజాతి పశువులలోఁ బాలకు సంబంధించిన యవయవములు చక్కగా వికసించియుండవు. అందువలన నీ జాతిపాలకుఁ బనికిరాదు. శరీరముతోఁడననుకూలించినయెడలఁ గాళ్లు మిక్కిలిపొడుగు. కాని, వీనికాళ్ల కడ్చుతమైన బలము గలదు. ఈజాతిపశువులు నివసించుదేశములో సరియైన రోడ్లులేవు. మార్గము లన్నియుదిండుకొనిపోవునన్ని నియునుకతోడనో, వెలులతోతుబురదతోడనో, నిండియుండును. ఇట్టిచోట్ల ప్రయాణముచేయుటయు బరువులాఁగుకొని

పోవుటయు బహుకష్టమగుటచేతనే యీశ్వరుఁ డీదేశమున కనుకూలిం చునట్లు బలిష్ఠములైనపాడుగు కాళ్లుగలయెట్టిజంతువులను సృష్టించిననువేర్పక్షచే నని చెప్పకతప్పదు. ఎంతలోతునకు దించుకొని పోయిననుగూడ, భయము లేక, విశేషమగుభారమును నీ యెద్దు లీడ్చికొని పోవుటవలననే, యాదేశములోరాకపోకలును, పర్తకమును, సాధ్యములైయున్నవి. కావున నీజాతి యెద్దులకుఁ బాడుగుకాళ్లున్నను దానినొకలోపముగా నెంచరాదు. సామాన్యములగు నితరదేశ పెద్దులకంటె నెక్కువబరువునే యివి నిత్యమును వేగముగా నీచుకొని పోవుచుండును, పీఠ కాళ్లపైభాగము విశేషముగాఁ గండబట్టి యుండును. క్రిందిభాగములోని యెముకలు బలిష్ఠములైబల్లపఱుపులుగా నుండును. పాదములుచిన్నవిగాను, దృఢములుగానునుండును. మెడమీఁదిచర్మము మిక్కిలి లెక్కువుగానుండుటచే ముడతలుపడి యుండును. గంగఁడోలు మిక్కిలిపెద్దది. కడుపుయొక్క క్రిందిభాగములోనంతగాఁజర్మము వ్రేలాడుచుండదు. తలపాడుగుగా నుండును. కన్నులు బంతులువలెనుండును. కొమ్ములనుడుమనుండి యొకయెముక విశాలముగా ముక్కువఱకు వ్యాసించియుండునట్లు కానఁబడును. చెవులు పెద్దవిగాను విశాలములుగాను నుండును. మఱియు నీవి మిక్కిలిపాడుగులై వ్రాలిపోయి యుండును. కొమ్ములటునిటు వ్రాలక నూటి గాఢైకి నిక్కఁబాడుచుకొని యుండును.

గుణము.

గుజరాతియెద్దులు బండికిని, నాగలికినిగూడఁ బనికీవచ్చు మిక్కిలి చుఱుకైన ఘోటజాతియెద్దులు. దుక్కికిఁగట్టినను, బండికిఁగట్టిననుగూడ వీనివలె వేగముగా నితరజాతియెద్దులు పనిచేయులేవు. దుక్కియెద్దులలో నీవియే ప్రశస్తములైనవి. అందునను దంపకునిదిమఱియు నుపయుక్తములైనవి. వీనిని విశేషించికొట్టి పనిచేయించనక్కఱలేదు. ఒక్కమాటనైనను బడకయే యివి తమ పనినిజక్కగా నెఱవేర్చును. కాని, పాండికివి యెంతమాత్రమును బనికీరావు. వీనిపాలు వీనిదూడలకైనను జాలవు. అందువలన గుజరాతుదేశములోఁ

చెయ్యదూడ పుట్టినయెడల సగముపాలను బిండుకొందురుగాని కోడెదూడ పుట్టినప్పుడు పాలన్నియు దూడకే విడిచిపెట్టదురు.

నెల్లూరు జాతి.

గుజరాతియెద్దుల తఱువాత దుక్కికిఁబనికీవచ్చు మంచిజాతి నెల్లూరు జాతి. ఈజాతి ఒంగోలు ప్రాంతములందు విశేషముగాఁ గానఁబడును. ఇది మైసూరుజాతి యెద్దులవలన బహుశా పుట్టియుండవచ్చును. అందువలననే వీనికన్నులును గొమ్ములును గొంతివఱకు మైసూరెద్దులను బోలియుండును. ఇవి నెమ్మదిగాఁబనిచేయు సాధుబంతువులు. ఇంతవఱకుఁ జెప్పఁబడిన పశువులవలె నీవిశేషము దుక్కికినూత్రోమే పనికీవచ్చునవిగావు. ఇవిదుక్కికి బహు ప్రశస్తములైనను బాండికిఁగూడఁ బ్రసిద్ధిచెందినవి. చెన్నపురి ప్రాంతములలో నెల్లూరుజాతియైవలె పాండికిఁ జేరుపొందియున్నవి. అయినను, వీనిని దుక్కికిఁ బనికీవచ్చుజాతిలోనే చేర్చవలసియున్నది. ఈజాతిపశువులు నూతనముగాఁ బుట్టినవిగాని, ప్రాచీనపు జాతివికావు. అందువలన, నెల్లూరుజాతి యెద్దు 'అమృతమహాల్' జాతియావుతోఁ బోలినప్పుడు దూడకు 'అమృతమహాల్' లక్షణములే విశేషించియుండుటను మేము స్వయముగఁ బరిశీలించి యున్నాము. నెల్లూరుజాతి పశువులశరీరము పలురంగులతోఁ గలిసియుండుట కలదు. ఇందువలన నీజాతి పరిశుభ్రముగానుండక భిన్న జాతులతోఁగలిసి కొంతవఱకుఁ జెడినదని స్పష్టముకాకమానదు.

జాతిలక్షణములు,

ఈజాతి పశువులు సాధువులైయుండును. ఎద్దులత చురుకైనవిగావు. కాని, యంతి మొద్దుయెద్దులును గావు. నడకమందమైనను నీవి నెమ్మదిగాఁ బ్రతి కార్యమును నెఱవేర్పఁగలవు. అందువలన దుక్కికివి చాలమంచివి. నడకలో నెమ్మదియుండుటచే బండికివియంత ప్రశస్తములుగావు. వీని మెడయును ముందుభాగమును జక్కగావిస్తరించి తక్కిన శరీరముకంటెఁ గొంచెము గాఢమైన చాయను గలిగియుండును. కాయమంత పెద్దదిగా

నుండదు- కనుబొట్టలనడుమనుండి వీనియుఖము విశాలముగా మూతివఱకు వ్యాపించియుండును- శరీరము వెనుకవైపునకు మిక్కిలిగా యొరిగియుండుటచే నిది మంచిపాల జాతిలోఁ జేరదు- ఉభయ పార్శ్వములను గన్నులు మిట్టవియోసోగలై కళ్ళగలిగియుండును- మందర తల కండ్లమీదికి మిట్టగా వ్యాపించినట్లుండును- వాడిలేని వీనిపొట్టికొమ్ములు చదునుగా శరీరమువంకకు వ్రాలియుండుట వీనియుఖము మఱికోంత బ్రేటబడి విశాలముగాఁ గానఁ బడును- చెవులు చుఱుకులై మొన తేలియుండును- పొట్టిపెడయు, మూపురమునుండి వెనుకకు విస్తరించి జవజవ లాడుచుండు చర్మమును నీజాతికిన్వభావనిధ్యము- కడుపుక్రిందఁగూడ విశేషించి ముక్కిణము రీతిగాఁ జర్మము ప్రవేశముచుండును- ఆఁబోతులకుఁ గాళ్ళంత పొడుగు గానుండవు-

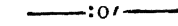
పాఁడి యావులు

నెల్లూరియావులే చెన్నపురి ప్రాంతములలోని మంచిపాఁడి యావులు. వీనిలో మంచియావులు దినమునకు 10-15 నేరుల పాలనిచ్చును- కాని, బలిష్ఠమైన యీజాతి పాడి కంతగా ప్రసిద్ధికెక్కనది గాదు- దుక్కికిని బరువునెప్పుడీగా లాగుటకును నివిలాభకరములు- మంచిజాతియెద్దులు జత యొకటికి రు 250-0-0 ల వఱకుఁగో)యుండును. మంచియావు 50 రూపాయలవెలగలిగియుండును-

వృద్ధి.

నెల్లూరిజాతిని నికను వృద్ధిచేసి రెండు రకములుచేయవచ్చును- ఒక జాతి మంచిపాడి నీఁగలిగియుండును. సింధుదేశపాఁబోతులతోఁ గలుపుట వలన నిది సిద్ధింపఁగలదు- మైసూరు జాతితో బలిష్ఠమైన సంతతికిఁ బుట్టిన మంచియావును జేర్చుటవలనఁ బ్రకృతములగు దుక్కి టెద్దు గావచ్చును-

ఎనిమిదవ ప్రకరణము. పాఁడియావులు.

పాఁడి పశువులు,

గిరు దేశపు ఆవులు: సింధు దేశపు ఆవులు.

బండియెద్దులను గూర్చియు, దుక్కి టెద్దను గూర్చియు, నిదివఱకుఁ జెప్పియున్నాము. ఈప్రకరణమునందుఁ బాడియావులను గూర్చి చెప్పవచ్చును. నెల్లూరుజాతియొక్కటియే దక్షిణ సిండియాలోమంచి పాఁడి జాతి. కృష్ణానదీ తీరమునందున్న బొంబాయిరాజధానిలోని భాగమునందలి పశువులు చాలవఱకు నెల్లూరుజాతి నుండిపుట్టినవియే. దుక్కి టెద్దులకునుబండియెద్దులకును నెల్లూరు, మైసూరు కారణములవలనఁ జెన్నపురి రాజధానికిఁ బ్రేరునిలిచినది. కిల్లారి, కృష్ణాతీరభూములు— వీనిలోని పశువులు జన్యజాతులే. కాని, పాడియావులు మనకులేవు. ఈ గౌరవము బొంబాయిరాజధానికే చెల్లినది.

బొంబాయిలోని గుజరాతు దేశములో కత్తియవారు (Kattiyar) ఆనునొక ద్వీపకల్పము కలదు. ఆదేశములోని పచ్చిక బయల్లించుమించుగా వేయిమైళ్ల వైశాల్యమును గలిగియున్నవి. అచట, కురూపముగలిగి, ఆడవి మృగములవలె సంచరించునొక జాతియావులుగలవు. ఇవిపోట్లగొడ్డు. మచ్చికలేనివాడు ఓని సమీపించుట ప్రాణోపద్రవీకరము. వీనిశరీరముపై రంగులనేకము లుండుటచేనిస్వడి జాతిచెడిపోయినదని భావించవచ్చును. ఇప్పటికిని ఈజాతి యావులు దినమునకు 12 నేరులకుఁ దక్కువగాఁ బాలనియవు.

లక్షణములు.

ఈగిర్ జాతిపశువులు సామాన్యమైన కాయము గలిగియుండును. న్ననములు వేఱుపడి యెడములుగానుండును, పాలనరములు ఒహు దూరము

వ్యాపించియుండును. శరీరమునాత్మీయ వైకుంఠవైపునకు వాల్చియుండును. ఇంత పెద్దపాలనరములు గల యీ జంతువునకు వెనుక వైపు శరీరము వ్రాలకయే యున్న యొడల నిది యెంతమంచి పాడియావగునో మేము చెప్పనక్కఱలేదు. పసులకాపరులు తగిన ప్రయత్నములు చేసి, యీజాతికి వైకుంఠవైపు వ్రాలుటను దగ్గించుట యుత్తమము. మంచిపాడియావుల వంశమునఁ బుట్టి నట్టియుఁ బైలోపములు లేనట్టియు నస్వజాతి యాఁబోతులవలన నీలోపము నివారణము కాఁగలదు. కాళ్ళు పెద్దవి. మోకాళ్ళక్రింది కాలియొముకలు చిఱుసు గానుండును. గంగడోలును గడుపుక్రింది చర్మమును విస్తరించి వేలిలాడు చుండును. మూపురము పెద్దది. కాని, గిర జాతిపశువుల స్వభావలక్షణములు తలకొమ్ములు చెవులు వీనివలన దెలియును. పెద్దరాక్షసి యాకారముగలిగిన యీమొకములతల చూచుటకు భయంకరమై వికారస్వరూపముతో నుండును. పూర్వకాలమునందు కత్తియవారు దేశములో గిర ఆఁబోతులను యుద్ధములం దుపయోగించెడివారు. ఆకారణమువలన నిప్పటికిని వీనితలలు మోటునేరియుండును. వీని లలాట దేశము లోని యొముక యుద్ధకారణముచే బలిసి బిఱునెక్కి, గృధ్రతమమై ముఖమున కున్న తమును, బాల్లోపద్రోవమగు బలమును దెచ్చుచున్నవి. సాధారణముగా వీని నుమరు మిక్కిలి యెత్తె రెండగుల వెడల్పుగలిగియుండును. దీనికి సాహాయ్యముగాఁ గొమ్ములు వెనుకకు నొంగియుండును. మంచుకుండవు- ఆందువలన వీని వికృతమైన ముఖము మఱిత బయలు పడును.

కొమ్ములు నూటిగాఁ బైకివెనుక వైపునలేచి గోడమీఁది దూలముగోడ కెట్లడ్లు గానుండునో యంతయుడ్లుగాఁ దిరిగిపోవును. మాతిపెద్దదిగాను నల్లగాను నుండును. చెవులు పెద్దవియైవంగిపోయి చిన్నదూడలతో నయితము ముక్కు రంధ్రములను దాచుచుండును. దూడలు పెద్దవగుటకు 4-5 సంవత్సరములు పట్టును. ఈ జాతిలో పాలుగైదాఁబోతులుచేరి భయంకరములగు గుజరాతి సింహములను జంపివేయుచుండును. కాని యివి యజమానులయొడ

చుచ్చిక గలిగినక్కఱగాఁ బాలనీయ్యను. ఈ జాతిమంచియావు కొనఁబడుపరీ దేశమునుబట్టి 60. 100 రూపాయల వఱకు వెలగలిగి యుండును.

అభివృద్ధి

మనుష్యునిపంచమున కంతగా నలవాటుపడక యొక మాఱుమూలఁ బడియుండుటచేఁ గ్రూరమృగముల చేష్టలనుగలయీ జాతివి దూడలయప్పటి నుండి శృహములలోఁ బెంసఁబడుచు, నిత్యమునుబదిమంది వానినిదువ్వచు చునుష్యులకలవాటు పడునట్లుచుచ్చిక చేసి, వెనుకవంపుపోవునట్లు మంచిజాతి యాఁబోతుతోఁ బొరలించినయొడల నీజాతి యావులు సాధువులై విశేషించి పాలనీయగలవు.

సింధు దేశపావులు

కాని పాడియావులను జెప్పనప్పుడు సింధుదేశపావులను జెప్పవలెను. మామిత్తులొకరు బొంబాయిరాజధానిలోనివసించుచుండఁ గానొకదొర తన సింధుదేశపావునొకదానిని వారికి కొన్ని దినముల వఱకు నప్పగించి మఱియొకచోటికిఁబోయెను. మైసూరుదేశీయుఁడగుఁ మామిత్తుఁడు మొదటి నాడు మనదేశాచార స్రకారముగా నొకటి రెండు వేరులు పట్టుచెంబును బాలవానికిచ్చి పాలఁజేతుకు మనెను. సాలవాఁడునవ్వి స్వామి! ఇది కాదు పెద్ద బిందెను నొక దానిని చచ్చిపెట్టుఁడనిచెప్పెను. ఆశ్చర్యముతోనా తఁడు, ఇదియేమి? యని యగుచుఁ బెద్ద బిందె నొకదానినిచ్చెను. పాల వాఁడాపూట మూఁడు కంచముల (12 సేకల) పాలును పిండి, యిచ్చివేసెను. మామిత్తుఁడు ముక్కుమీఁద వ్రేలువేసికొని కొంతవఱకు నిశ్చేష్టుఁడయ్యెను. అన్ని పాలనుగా చుటకుఁ బాతియి లేనందున పాతఁడొక పెద్ద బానను గొనవలసి వచ్చెను. కొన్ని దినములకు 24 సేకల పాలను గాచుచు, నాపాలను దానొక్కఁడే యుపయోగించుటకు మిక్కిలి యగుటచేఁ బ్రీతిదినమును మిత్తులొకండఱకుఁ బాలు, పెరుగు పంచిపెట్టుచుండెను. పెరుగుచిలుకునపు డపరిమితముగా వెన్నవచ్చుచుండెను. ఆవునకు మేతకంటె నేయి పెరుగు

పాలు పీనివెల మిక్కిలి హెచ్చగుచున్నను, గౌరవకుటుంబములోని యాతడు. వానిని నమ్ముటకు నిచ్చగించక దానముచేయు చుండెను- ఇట్టివే సింధుదేశ పావులు-

నివాసము

ఈ యావులు సాధారణముగా కరాచీపట్టణ పొంతములలో నిడిసిం చుచుండును- ఒక్కొక్క మనుష్యునికి సాధారణముగా 40- 50 పశువులుండును. భాగ్యవంతులకు 400—500 పశువులుగూడ నుండును- పసుల యజమానులు వ్యవసాయముచేయురు. వారు తమ పశువులను బచ్చికగలచోటులకుఁ దోలు కొనిపోయి యచ్చట వానిని మేపుచుండురు- స్వదేశములోఁ బచ్చిక లేదని వారు పినిసి మేతగల యితరప్రదేశములకుఁ దోలుకొనిపోవుదురు.

పాడియావులను వృద్ధిచేయుకర్మము

పశువులకుఁ బాలిచ్చు దినములలోఁ బత్తిగింజులు తెలగసిండి, చిట్టు, తొడు, మొదలగునవి విశేషముగా మేపఁబడును. పసులకాపరులు పొణము పోయినను మంచియాఁబోతుడూడనమ్మురు. బాగుగాఁ బాలునీయని యావులకుఁ బుట్టిన కోడెదూడలకు రెండవ యేడు రాకమునువే విత్తుకొట్టుదురు. విత్తుకొట్టిన వెనుకఁ గూడవానిని మందలోనికి రానీయక దూరప్రదేశములకుఁ బంపివే యుదురు. ఎన్ని యావులనడుమ నున్నను, స్వచ్ఛమైన సింధుజాతి యావులు తమస్వభావ లక్షణముల వలనఁ దేలిక గాఁ దెలియఁ బడును- సింధుదేశము లోని పసులకాపరులు తమ మంచియావుల పంశాసు క్రమణికను సెన్నితరము లవలక్షణఁ జెప్పఁగలరు. మంచి వంగనపావును సెప్పడును నుత్కృష్టమగు పాఁడియావుల సంతతకకఁ బుట్టిన యుత్తమమగు నాబోతుచేతనే విధాయక ముగా దాఁటించి నింకశుద్ధిని గాపాడుదురు. ఇట్లు చేయుటవలననే, ఆ మె రికాలోను, ఏరోపాలోను, పాఁడియావుల అంత విపరీతముగా మంచి పాడి నిచ్చుచున్నవి- ఇట్లు చేయుటవలననే డచ్చివారి 'రోసా బాంహూర్' అను నావిష్కరునిననుసరింప 54 నేరులపాలనిచ్చుచున్నది- తగినజాగ్రత తీసికొ

న్నయెడల సింధుదేశపావులునన్ని పాలనీయగలదినములు రాకమానవు. మంచియావును దగిన పురుషవీజమును రెండునుగూడ సెప్పడును బశువులపట్ల మరము గమనింప వలసిన విషయములే-

లక్షణములు.

జాతిచెడుటచే సింధుదేశపావులశరీరముపై ననేకవిధములగు రంగులు కానఁబడుచున్నవి- ఇవియున్నియుఁ బనికీమాలిన రకములు. కాని జాతిపశువు లెప్పుడును దగినంతజాగ్రతగానే చూడఁబడుచున్నవి. ఈజాతిపశువులు సాధారణముగా నెఱుపురంగు గలిగియుండును- మఱియు నెఱు గానుండు పశువులకంటె కపిలవర్ణముగలిగి యుండును. వీనికాయము సామాన్యముగానుండును- కాని, యంత పెద్దదిగానుండదు- కాళ్లుమిక్కిలి పొట్టివగుటచే, శరీరము భారముగానున్నట్లు కానఁబడును- మోకాలి క్రిందిభాగము మఱియుఁబొట్టిది- జంఘలుగండ్రముగాను బిరుసుగానునుం డును- పాదములు పెద్దవిగాను నతిమ్ముదులయుగను నుండును- శరీరమునకుఁ దోకవైపునవంతగా వంపుండదు- విశాలమై వైచను గ్రింపను చదునుగా నుండు వీవులుగడుపును, లోఁతులుగను, బలిష్ఠములుగను నుండుతోడలును, విశాలములైన పిరుదులును, బెద్దపాలతిత్తులును, బొడుగులైన పాలనరములును, బాఁడి యావులకుండవలసిన శుభలక్షణములని సింధుదేశపావులవలనమనము తెలిసికొనవచ్చును. కాని, వీనికి బరువగుతలయుం బెద్దగండోలును, బలిసిన పొట్టి మెడయుఁ గానఁబడుచున్నవి- పాఁడియావులకివి సుగుణములుగావు- మూపురము పెద్దది- ఈజంతువు అతిసాధువులు- కొండలలోను నడవుల లోను నివిమేయు కాలములలో దొరలునహితము వీనిని నమీపించవచ్చును- అందమైన వీనియభిమునకు పీనిపొడుగుకొమ్ములు వికారమును దెచ్చుచుం డును- నుదురు విశాలముగా నుండును- తలమిక్కిలి పొడుగుగానుండదు- కన్నులు నిద్దురపోవుచున్నట్లుండును. పాలతిత్తులును స్తనములును బెద్దవి- కడుపుతో నున్నప్పుడుగూడఁ జాలకాలమువఱకు నీపశువులు పాలనిచ్చుచునే

యండును. మంచియావులు: 45—60 రూపాయలవఱకు వెలగలిగియుండును. ఒకజతయెద్దులవెల 60—80 రూపాయల వఱకుండును.

రోగము.

సింఘదేశములో వానలుతక్కువ. తేమలేదు. అచ్చటినుండి పశువులనునితరదేశములకుఁదేఁగానేపాదుగులుపూచి నొప్పి చేయును. దీనికివెంటనేయాషధమువేయనియెడలఁ జాలనష్టమునంభవించును. సాధారణముగాఁబశువులకుఁ దగులు దొమ్మజాడ్యము సింఘజాతిపశువుల కంత బాధకరమైనదిగాదు.

తొమ్మిదవప్రకరణము

:::0:::

పశుపోషణము, సామాన్యవిషయములు, ఆహారము.

వెనుకటిప్రకరణములయందు, మంచిపశువు లెట్లుండవలెనో, మందలోనెట్టి పశువులుండవచ్చునో, స్వదేశపుజాతులను వృద్ధిచేయుటెట్లో, అన్యజాతులతో దాఁటించుటెట్లో, ప్రసిద్ధములగు పశుజాతులెవ్వయో తెలిపియున్నాము. పశుపోషణమునుగూర్చియిప్పు డెనిమిది ప్రకరణములువ్రాయఁబడుచున్నవి. పశువుల స్వభావలక్షణముగాని, వానినిదాఁటించు రీతులుగాని తెలిసినంత మాత్రముచేతఁ బశువృద్ధికానేరదు- ప్రతిజీవ వస్తువునకును దగిన యాహారముండవలెను- ఇంతగడ్డినో దేనినోచేతికి వచ్చినట్లుపడవేసి, తినిపించినంత మాత్రముచేతఁ బశువులకారోగ్యము రాదు- ఆరోగ్యములేనియెడల, నెట్టి మంచిజాతిపశువును మనుష్యునికంతగా నుపకరించదు- అయినను బశువులకు మంచియాహారము నిచ్చుపట్ల మేరవారికిఁగల యజ్ఞానముమిక్కిలి శోచనీయమై యున్నది- ఈకారణముచేతఁ బశువులయాహారము విషయమై పాఠ్యమైనంత వివరముగా విషయములను వ్రాయవలసి యున్నది-

రక్తము.

శరీరబలమునకంతకును రక్తము ప్రథమాధారము - రక్తశుద్ధిగల జంతువునకు వారోగ్యము కలదు- రక్తశుద్ధిలేని జంతువురోగముల పాలగును- రక్తమువలననే శరీరమునకు మాంసమేర్పడు చున్నది- రక్తమునుండియే వలసిన పదార్థములను దీసికొనియెనుకలు దృఢములై పెరుగుచున్నవి- రక్తముదేహ మంతటను బ్రవహించి, ప్రతి యవయవమునకు వలసిన పదార్థములనినఁగు చున్నది- ఇట్టిరక్త మాహారమువలనఁ గలుగుచున్నది. కావునరక్తమెట్టిదో, అందుదేహారోగ్యమునకు వలసినయెట్టి పదార్థము లుండవలెనో తెలిసినయెడల, నట్టిరక్తమునకును, రక్తములోని పదార్థములకును వలసిన రీతి యాహారమును బశువులకీయావలయునని స్పష్టపరచును-

రక్తములోని పదార్థములు

రక్తమునందు (1) నీరును (2) ఖనిజపదార్థములును (3) మాంసక రములగు పదార్థములును (4) బొగ్గు సంబంధములగు పదార్థములును (5) క్రొవ్వుసంబంధములగు పదార్థములును నుండును. రక్తములోఁ బదింటితొమ్మిది పాళ్లనీరుండును. అందువలననే రక్తమునీటివలె ద్రావపదార్థమైయున్నది. ఈద్రావపదార్థములోఁ గొన్నిభున (గడ్డి) పదార్థములుండును. రక్తమును విడపోసిచూతుమేని యరిరంగులేని స్వచ్ఛమైన ద్రావపదార్థమైయుండును. ఈద్రావపదార్థములో మిక్కిలి చిన్నవగు నలకలు కొటానకొట్టుండును. ఈనలకలు చాలమట్టుకు నెఱ్ఱగానుండును. కొన్నినలకలు తెల్లగానుండును. కాని తెల్లనలకలసంఖ్య మిక్కిలి తక్కువముగుటచే వీరిరంగు మనకంతగాఁ గానఁబడదు. అందువలనరక్త మెఱ్ఱగానుండుటనే మనము చూచుచుండుము. ద్రావయాపమగు రక్తము మరణానంతరమున గడ్డకట్టుకొనిపోవును. కొంతనెత్తురును దెచ్చి యొకచోటఁ బోసివెట్టితిమా, కొంతనెపులో నదిగడ్డకట్టుట ముకున్నట్లుమగును. చచ్చినజంతువుల శరీరములు కొయ్యవాలుట కదియే కారణము-

రక్తములోని నలకలయొక్క యుపయోగము.

స్వచ్ఛమైన రక్తద్రవము రంగులేనిదనియు, నలకలే రంగునకుఁ గారణ మగుచున్నవినియుఁ బ్రాణిచెప్పియున్నాము. ఈనలకలు విరక్తములైనవిగావు. పరమేశ్వరుఁ డీనలకల మూలముననే జీవజంతువుల ప్రాణములను గాపా దుచున్నాఁడు- తెల్లనలకలు గొప్పవైద్యుని పంటివి. ఏవీయైనపురుగులుగాని, అన్యపదార్థములుగాని, రక్తములోఁజేరినప్పు డీతెల్లనలకలు వానిని నడ్డ గించి నిర్మూలముచేయును. దెబ్బలుతగిలి గాయములవెంటనే నెత్తురు గాఱు నప్పుడు నీతెల్లనలక లచటికిఁజొచ్చి మార్గనిరోధముచేసి, రక్తముచాపి, తామునెప్పుదిగా నాపుండ్లను మాన్పివేయును. రక్తమునందలి నమనవిధ ములగు మలినములను భక్షించివైచి, యవినదారక్తమును శుభ్రముచేయు చుండును. ఇవి ఎఱ్ఱరినలకలకంటెఁ గొంచెము పెద్దవి.

ఎఱ్ఱరి నలకలలో విశేషముగా నిను ముండును. ప్రాణనాయువు తో నమ్రేశనమందిన యీయును మనము లోపలికిఁబీబ్బు (ఊపిరి) గాలి లోని ప్రాణనాయువును గ్రహించుకొని, శరీరమంతటను సంచారముచేసి, దేహోష్ణమును నిలుపుచుఁ, ప్రాణములను గాపాడును. ఎఱ్ఱరి నలకలలోనికి నిత మూవశ్యకమగుటచే జీవజంతువుల యాహారములో నించుక యిను ముండియే తీరవలెను.

నీరు.

నలకలులేనిరక్తము పరిశుభ్రమై రంగులేక ద్రవము గానుండును చెప్పి యున్నాము. ఈ ద్రవమునందు విశేషముగానీరును, నీటిలోఁగరిగిపోవు ననేకములగు నితర పదార్థములును ఉండును. ఇందునీరు వేయింట తొమ్మిది వందల పాళ్లుండవలెను. ఇంతకుఁ దక్కువగు నేని రక్తము చిక్కఁబడిపోయి శరీరములోఁ జక్కగాఁ బ్రవహింపనేరదు. ఇంతకు నెక్కువగా నీరుండునేని, రక్తముయిక్కిలి పలుచగును. రక్తము పలుచదనమునందునేని యెఱ్ఱరినలకలకు

రంగునిచ్చునినుము కొంతవఱకుఁ బ్రవాహములోఁ గొట్టుకొనిపోయి, మూ త్రాది ద్వారములవలన బయటికివచ్చును. అప్పుడు రక్తము మనము లోనికిఁ బీబ్బు (ఊపిరి) గాలిలోని ప్రాణనాయువును సరిగా గ్రహింపలేదు. ఈ కారణమువలన రక్తమును, నిట్టిరక్తము ప్రవహించు తూములు (నాళములు)ను, బలహీనములగును. రక్తనాళములు బలహీనములగుటచే రక్తము వానిఁ గుండ వడపోతగుడ్డలోనుండి వచ్చుఁట్లు బ్రటికివచ్చును. ఇట్లువడియగట్టఁ బడుటచే రంగు లేక స్వచ్ఛమై మార్గముతప్పి నలకలముల శరీరములో వ్యా పించుటవలననే, పాండువు సంజు మొదలగు రోగములుపుట్టును. కావున విశేషముగాఁ బచ్చికమేతను బ్రెట్టుటవలన నొక్కొక్కప్పుడు జలాధిక్యముచేఁ బ్రై రీతిరోగములు వచ్చుచుండును. అయినను బతువుల యాహారపానీయముల రెంటునుగలిపి, 100 పానుల పదార్థములో 80 పానులజలము తప్పకయుం డవలెను. ధాన్యాదులలో సాధారణముగా నూటికి పదునొకండు పాళ్లు నీరుండును. మంచి పచ్చికమేతలో నూటికి డెబ్బదియైదు పాళ్లునీరుం డును. కాఁబట్టి పచ్చికమేతయుఁ ద్రాగునీరును గలిపినయెడల నూరింట నెనుబదిపాళ్లకతిశయించుటచేఁ, గేవలముపచ్చికమేతనేయాహారముగానీయుఁ గూడదు. మేతలోనున్న నీరును, త్రాగిననీరును గలిపి నూటికి నెను బది పాళ్లకంటె నెక్కువ నీరుండరాదన్న విషయమును మరల నిచ్చట చాసీయున్నాము.

ఖనిజ పదార్థములు-

రక్తము ద్రావిపదార్థమనియు, నాద్రావిపదార్థములోనే నీరుండునని యు, నిప్పుడు చదువలకుఁ బ్రతినియేయుండును. ఈనీటిలో గరిగిపోయి కొన్ని పదార్థములుశరీరమంతటను వ్యాపించి, యాయాయవయావములకుఁ బుష్టి నిచ్చుచుండును. అట్టిపదార్థములలో మనముకూరలలో నుపయోగించుకొను నుప్పుకొటి. చెమటయును గన్నీళ్లు నుప్పుగానుండునని లోకమందఱును నెఱుఁగుదురు. ఉప్పు శరీరాలోగ్యమునకుఁ బ్రధానమైనది. జీర్ణకోశముల

లోఁ బ్రవేశించి, యీయప్పు జాతరద్రవమును మహాద్రావకమును బుట్టించును. ఈ ద్రావకములవలననే జంతువులు తమ యాహారమును జీర్ణముచేసికొనుచున్నవి. సమద్రతీరమునకు దూరముల ప్రదేశములలోని పశువుల కాహారములో నుప్పును విధాయకముగాఁ గలుగజేయును. ఉప్పుతక్కువయైన నెడల నజీర్ణ సంబంధములగు ఫలరోగములుపుట్టి జంతువుల యారోగ్యము చెడిపోవును. ఉప్పుతక్కువయగు నేని చర్మవ్యాధులు కలుగుచుండును. ఆహార పదార్థములలోఁ గొంతవఱకు నుప్పుండియే యుండును. కాని, అది పశువులకుఁ జాలదు.

అట్లేపశువుల రక్తమునందుఁ గొంత నజ్జాకారము (Potash) సంబంధమైన పదార్థముగూడ నుండవలెను. కాని, పశువులు మేయుగడ్డిలో నిది చాలివంతయుండును-భ్రాన్వీరసంబంధములగుపదార్థములునునున్న పుసంబంధములైన పదార్థములునుగూడరక్తములో నత్యవశ్యములైనవే. ఎముకలకును మెదడునకును నివిమిక్కిలి యవశ్యములు. ఈ పదార్థములు తక్కువగానున్న జంతువుల పండ్లు గట్టిగానుండవు. ఎముకలును, పండ్లును క్షీణించును. ఎముకల గట్టితనముపోవును, అందువలన నవి మెల్లఁబడును. అప్పుడు కాలగ్రహచిహ్నములని మనుష్యులలోఁ జెప్పుకొనునీతి వ్యాధిప్రవేశించి పశువులు చనిపోవును. ఖనిజపదార్థములు రక్తములో నుండుటవలన జీర్ణకోశములును, ఎముకలును, కొమ్ములును మెదడును వృద్ధి గాంచుచున్నవి. ఇవిలేనియెడల నీయవశ్యములు చెడి వ్యాధులువచ్చును. జంతువులే మరణించును.

మాంసకరములగు పదార్థములు.

ఖనిజపదార్థములు రక్తమునందుండు తెంతముఖ్యమో మాంసకరములగుపదార్థములును రక్తమునందుండు టంతముఖ్యమే. పశుశరీరములలో నిత్యము దహింపఁబడుచుండు మాంసము రక్తమువలన మరల జేర్పఁబడదేని కొన్ని నాళ్లలోనే యాపశువులు శుష్కించి చనిపోవును. పాలు, దుంపలు గడ్డి, తొడు, ఆముదపుసిండి మొదలగువానిలో మాంసకరమగుపదార్థమువిశేష

ముగానుండును. ఈపదార్థము జీర్ణమయిన రక్తముగుండ శరీరములోనఁ బ్రవేశించి పుష్టినిచ్చును. మాంసకరములగు పదార్థములు శరీరములోఁ దక్కువగు నేని, శరీరములో నుష్ణమువెచ్చి జ్వరసంబంధమయిన రోగము పుట్టును. ఈపదార్థము యెక్కువయగు నేని, నదియు రోగకారణమేయగును ఇష్టమువచ్చినరీతిగా నాహారవిడు కారణమువలన మన దేశములోనిపశువు లారోగ్యము కలిగియుండలేదు.

మాంసకరములగు పదార్థములలో నైట్రోజెన్ (ఉప్పువాయువు) అనునొక వాయువుండును. హిందూదేశములోని మాంసకరములగు నాహార ధాన్యములలో నాయాపదార్థము లీక్రిందరీతి నుండునని పరిగణింపఁబడినది. ఇది మాంసకరములగు సర్వాహార ధాన్యములకు సామాన్య సూత్రీమని గ్రహింపవలెను.

వేయిమణుగుల బరువుగలిగి	మాంసకరమగు	ఆహారధాన్యములో
బొగ్గు	506	మొదలు 543
జలవాయువు	67	73
ఉప్పువాయువు	128	185
గంధకము	4	17
ప్రాణవాయువు	206	270

బొగ్గుసంబంధములగు పదార్థములు.

బొగ్గుసంబంధములగుపదార్థములుజీర్ణకోశములలో జీర్ణములయియాశ్వరమహిమవలన పంచదారయగును. ఈపంచదార రక్తములోఁ గలిసిపోయి శరీరములో వ్యాపించి, చేపకోష్టమును నిలుపును. జొన్న, చెఱుకుఁ దియ్యగానుండట నెల్లయును గనిపెట్టియే యుండురు, గొడ్లకు వేయుమేతలోఁ గొంతభాగము బొగ్గుసంబంధమయిన పదార్థమే. చొళ్ళుమొదలగునవి వేయునప్పుడు గమనింపవలసిన విషయములు కొన్ని కలవు. చేను మిక్కిలి లేతగా

నున్నప్పుడు కోసిన యెడల దానిలో బంచదారచాల తక్కువగానుండును. గింజపట్టినతరువాత బంచదారయంతయుఁ గంకిలోనికి వచ్చివేయును. చేను పూతపట్టఁబోవుతరుణమానఁ గొసివేసినయెడలఁ బంచదారయంతయు మొక్కలలో విశేషించియుండును. ఇట్టిమేళ గొడ్లను మిక్కిలిమంచిది. పశువులకుఁ బంచదార విశేషముగానున్నయెడల మూత్రవ్యాధులు సంభవించును. తక్కువయగు నేని, శరీరోష్ణముచాలక నష్టమువచ్చును.

క్రోవునకు సంబంధించిన సదాగ్రములు.

క్రోవునకు సంబంధించిన సదాగ్రములు. తెలకపిండి, ప్రతి విత్తులు మొదలగువానిలోఁ క్రోవుని శేషముగా నుండును. ఈ క్రోవునకూడరక్తములోనుండుట యావశ్యకము. ఎసుకలసంధులలోఁ జేరియాక్రోవు వానియొకపిండి దగ్గించి, అనుభవములుసరిగా కదలునట్లు చేయును. శరీరమునందు బొగ్గునంబంధములగు సదాగ్రములు నిరంతరము దహింపఁ బడుచుండుటచే నీక్రోవున పైవహనమును గొంతవఱకు శాంతపఱచి, శరీరమునకు నెక్కువవేడినిఁ గలుగ నీయక కాపాడును.

ముక్కుపోయిన యాచారము, చెడునీరు.

పశువులతిను నాహారమును, ద్రాగనినీళ్లను లైసదాగ్రములను, బహు రక్తమున కిచ్చినంత మాత్రముచేతనే యారోగ్యమురాదు. ఈ సదాగ్రములు శుభ్రముగానుండవలెను. కుళ్లునీరును, గుళ్లినట్టియు నిసుకమట్టికలిగినట్టియు, నాహారమును శరీరములోఁ బ్రవేశించి జీర్ణకోశములలోఁ బుండ్లను బుట్టించును. వీనివలనరక్తముకూడ జెడివివరక్తమై మరణము దెచ్చును. కుళ్లునీటివలన విరేచనములగుట, దొమ్మరచ్చుట, యితరవ్యాధులు కలుగుట సాధారణముగా నేయున్నది.

పశువుల రక్తములోనికె గావలసిన ముఖ్యపదార్థము లీప్రకరణమున వివరింపఁబడినవి. ఈ పదార్థములనిచ్చు మేఁలైనమేతను చాకగానంపాదిం చువిధానమునుగూర్చి ముందుప్రకరణమునందుఁ దెలుపఁబడును.

పదియవ ప్రకరణము.

పశువులమేతను బండించుట యావశ్యమా. దేశాచారము.

గతప్రకరణమునందుఁ బశువులయాహారములలో నేయేరీతి సదాగ్రము లుండవలెనో వివరించియున్నాము. ఈప్రకరణమునందు మనదేశము లోఁ జేయబడుచున్న పాపకరమయిన యొకదోషమునుగూర్చి వివరించుచున్నాము. పశువులచేత వానినిజంకిచంపి పనిచేయించుకొనుటకుమనఁరైతులుసమర్థులేకాని, వానికి మేతనుమాత్రము వేయునప్పుడు కొందఱచేతులు వెనుకకు లాగుచుండును. మనుష్యునిమేతకొలకై యున్న భూమిసంతను వినియోగించుట యాశాపాతకుడైన రైతుయొక్కలక్షణము. తనగొడ్లకెట్టి యాహారము కావలెనో తెలిసికొని యట్టియాహారమును జాలినంతమట్టునఁ బ్రత్యేకముగాఁ బండించి పశువులను బాగుచేసికొనుట ధర్మవర్తనుని లక్షణము. తనకువందలకొలది యకరముల భూమియున్నను దానిసంతను ఎరిపంటకే యుపయోగించి సంవత్సర మంతయు ఎట్టిగడ్డితోను పచ్చగడ్డితోను మాత్రమే గొడ్లను మేపు పథతి మంచిదికాదు. ఇదు యకరముల పొలముగల యొక వ్యవసాయపుదారుని గూర్చి యిందుక విచారితము.

ఒకకవ్వము.

ఆతనికి నొకజత యుద్దెలున్నవనుకొనును. దినమునకొక యర్ధమణుగు. (బంగాళా మణుగు)పచ్చిక మేతచొప్పన నొక్కొకయెద్దునకును వేసినయెడల. సంవత్సరమునకు 300 మణుగుల పచ్చికమేత పైరెండెద్దులకును గావలసియుండును. 4యకరముల భూమిలోఁ గాని యింతమేత దొరుకదు. కాఁబట్టి

వ్యవసాయపు దారుడుఁడతినకున్న 5 యకరములలోను 4 యకరముల నేలను గేవలము గొడ్లమేతకే వినియోగింప వలసియుండును. మిగిలిన యొక్క యకరములోను పచ్చంట వ్యవసాయపు దారుని కుటుంబ పోషణమునకెంతమాత్రమును జాలదు. అట్టివ్యవసాయపు దారునితోఁ బశువుల మేతను బండించుమంటిమా గొడ్లకుఁ బెట్టితానుపస్తుండుట యెట్లని యడుగును. అదికాక కేవలము చురువ్య పోషణమునకే 5 యకరముల నేలను వినియోగించినయెడలదాని నుండి 150 మణుగులకంటె నెక్కువమేతరాదు. 365 మణుగులమేతనిచ్చుటకు మాటుగా 150 మణుగులనే యిత్తుమేని యదిగొడ్లకు సగము కడుపునకైనఁ జాలదు. అందువలన గొడ్లను మేపితాను పస్తుపడుటకంటె దానును గొడ్లను సగము మాత్రమే కడుపునిండించుకొనుట మేలనియాలడు చెప్పను. ఇట్టినుమములో గొడ్లకు మంచిమేతయెట్లుకుదురును? గొడ్లకు బలము గానుండుటమేలనియు వానికిఁదగిన యాహారమును బ్రత్యేకముగాఁ బండించుట మంచిదేయనియు, నొప్పుకొనుచుఁబైరీతిఁ బ్రశ్ననునేయువారికిఁ జెప్పవలసిన సమాధానమేమి?

మంచి పద్ధతి,

పశువుల మేతలో 3 పాళ్లు గడ్డిగాని చొప్పుగాని, యున్నయెడల 1 పాలు జనుము, పెనర, ఉలవ, మొదలైన యేకాయుధాన్యములదో పొట్టుండితీరవలెను ఇట్టి మిశ్రమమునకుఁ బ్రత్యేకముగాఁ గొన్నిరకములపశువులమేతలు గలవు. గిన్నెగడ్డి మొదలగునవి, యొక్క యకరము నేలకు సంవత్సరమునకు 365 మణుగులమేత నీయగలవు. ఈయాహారముపశువులకుఁ బుచ్చులము, మఱియు బలకరము. ఈజాతి పశువులమేత సర్వకాలములందునుండును. కాఁబట్టి వ్యవసాయపు దారుడుతన 5 యకరముల నేలలో 1 యకరమును బశువులకు విడిచి పెట్టినయెడల నవిసుఖపడును. సుఖపడి యారోగ్యస్థితినున్న యాపశువులచేఁ బాటుచేయుంచినయెడల 4 యకరములలోను, తాను 5 యకరములలోఁ దీయుపంటకంటె నధికము తప్పక రాఁగలదు. ప్రకృతమునఁ బశువులకునిలువఁజోటియక, భూమినంతయుఁబం

టలకేవినియోగించుట పెద్దతప్ప. వ్యవసాయపు దారుడు తనకున్న భూమిలో 5వ వంతో 6 వ వంతో పశువులకొఱకై వినియోగించునేని వానిగొడ్లు బాగుపడును. మఱియు నట్లుపశువులకొఱ కుంచఁబడిన భూమియొక్క ఫలము తక్కిన భూమిమీఁద నిరాలంకముగా రాఁగలదు. ఆరోగ్యకరములైనపశువులదుక్కియు, పెంటయు, — సమస్తమును బాగుగనే యుండును. గవర్నమెంటు వారి విషయమునను యోచించి పశువుల మేతకై తగినచట్టముల నేర్పాటుచేసినయెడల జీవచ్ఛవములై యాకలితో మాడుచుండు సోదరులేని జంతువుల కెంతో మేలు గలుగును.

పగునొకండవ ప్రకరణము.

మేత మెరులు, మేతలు,

పశువులు భక్షింపని యాకలములు సాధారణముగా లేనేలేవని మనము భావింపవచ్చును. మామిడి, పనస, తువ్వ, మొదలగువాని యాకలను యివి భక్షింపగలవు. కఱువుదినియులలోఁ గొన్ని దేశములందు వేపాకుఁ గూడ వీనికిఁబెట్టుదురు. ఆకలికొర్వలేక, ఆవేపాకునే యివిభక్షించును. బ్రహ్మజముడు మట్టలముళ్లను దీకివేసి, కొన్ని దేశములలో నామట్టలను బశువులకుఁబెట్టుదురు. పాఁడియావుల కిదిమంచి యాహారము.

మంచియాహారములు

సూర్యకాంతపు మొక్కలు పశువులకారోగ్యకరములు. అన్నివిధములైన చిక్కుళ్లును బశువులకుమంచివి. విరేచనములగుదున్న పశువులకు చిక్కుళ్లును బెట్టినయెడల నవికట్టుకొనును. ఇందుకొఱకెక్కిచ్చినప్పుడు చిక్కుడుగింజలను బొడిచేసి యియవలెను. అట్లే మాంగోల్డు (Mangold

or mangel Urtzel) అనునొక దుంపవైరుగలదు. టర్నిప్స్, కాబేజీ, కారటు, మొదలగునవికూడఁ బశువులకు మంచియాహారములే. కాని మనుష్యులకే యివికరవుగానున్నప్పుడు పశువులకు మఱియుదొరకవుగదా. ఈ మైదులు చాటి నేలలో బాగుగా నెదుగును.

రినూనా

అట్లే కేరెగడ్డి (Buffalo grass or Reana Luxurians) అనునొకజాతిగడ్డిగలదు. ఇది జొన్నకంటె నెక్కువయెత్తుగాఁ బెరుగును. కాని మంచిసీటి నదుపాయములున్న బలమైన నేలలోనే కాని యిదియెదుగదు. మొక్కపూర్తిగా నెదిగి గింజపట్టునప్పటికి 'పదిమానములగును. ఒక్కవిత్తనమునుండి మంచి నేలలో 80, 90 మొక్కలు గలదుబుల్బులులేచును. దుబ్బిలోనియొక్కొక మొక్కయు సాధారణముగా నేతేట 7 గజములపొడుగు పెరుగును. కొంచెము పొడుగెదుగఁగానే కొయుచువత్తుమేని, నిరాటంకముగా నంవత్పరమునకు 7, 8, కోతలు పడును. ఒక్కొక్కకోతకు నొకయకరముభూమినుండి సాధారణముగా 50-60 బంగాళామణులగులా పశువులమేత వచ్చుచుండును.

ఉత్తమాహారము.

కాని, పశువులమేతకై ముఖ్యముగాఁ బెంపఁ బడునవి గినిగ్రాసు ల్యూసరెక్ అను రెండుగడ్డిజాతులుగలవు. ఇవి సర్వకాలమందును, నెదుగునవి. ఇవి పాతుకొనిన తిఱువాత భూమినుండి పీనినివొలగించుట దుస్సరము- ఇందుగినిగ్రాసు నెమరువేయు పశువులకు మిక్కిలియాహారగ్యకరమైనది. ల్యూసరెక్ అనునది గుఱ్ఱములకు మిక్కిలి మంచిది- పశువులకుఁ దగునూత్రియగా దీనినియవచ్చును- విశేషముగా నిచ్చినయెడల విది విశేషములను గలిగించుచు.

గినిగడ్డి

ఉత్తరపాఫీకాఖండ మీగడ్డికి జన్మభూమి. అమెరికాఖండమునం సామాన్య దిది తఱువాత వృద్ధినందెను- 1798 వ సంవత్సర విషయములు. ముననిది మొట్టమొదట హిందూదేశమునకు ఁడఁబడెను. ఇది సర్వకాలములందును పెరుగు గడ్డి. దీనిలో ఒక్కదుంపనుండి యనేకములగు కొమ్ములు బయలుదేరును, దీనివేళ్ళు భూమియొక్క వైభాగమునందే యుండును- గానిలోఁతుగా నడుగునకు వ్యాపింపవు. మిక్కిలిశీతలముగానుండు ప్రదేశములు దీనికిఁబనికిరావు. నీరులేనికాలములో దీనికినీరుకావలెను- బలమైన రేగడనేలలకిది మంచివైరు. ఇది సామాన్యముగా 8 యడుగులయెత్తు పెరుగును- ఒకయకరము నేలయందు 30,000 పానులతూనికగల గడ్డి నొకసంవత్సరములో సులువుగా బెంపవచ్చును.

గినిగడ్డిని విత్తనములవలన వృద్ధిచేయుట కొంచెముకష్ట విత్తనముచల్లట. మైనపని. దుంపవలన నిదిమిక్కిలి సులువుగా నభివృద్ధిచెందును. విత్తనమువలన మొక్కలను మొలిపించునెడల ముందుగా నాకుమడి పోయవలెను. ఆకుమడికైనను దుంపనూడ్చుటకైనను ముందు పొలమును శుభ్రముచేసి, 7, 8 సారులు చక్కగా దున్నవలెను- ఎకరమునకు 5 లేక 6 టన్నుల పశువులవెంటను జేర్చి భూమిలో గలిసిపోవునట్లు దున్నివేయుట మంచిది. గినిగడ్డికి పశువుల, మనుష్యుల, గొడ్డెల, మేకల, గుఱ్ఱముల సమస్త జంతు బాలములయొక్కయు వెంట సర్వోత్కృష్టమైనది. ఈరకము వెంట నెంత హెచ్చుగా బండునో గినిగడ్డియు నంత హెచ్చుగా వర్ధిలను. ఆకుమడిని గాని పొలమునుగాని యీ ప్రకారముగా సిద్ధముచేయవలెను. ఆకుమడివిషయములో భూమియందు బానెడదీదురముగా వేలిలో గుంటలుచేసి ఒక్కొక్క గుంటలో రెండేసి విత్తనములచొప్పున పాతివెట్టవలెను- విత్తనము వేసిన మూడవనాడు పొలమునకు నీరుకట్టవలెను. అది మొదలు మొక్కలు

మొలుచు వఱకును బ్రతి మాండవదినమునను నీరుకట్టుచునే యుండవలెను. మొక్కలు మొలచినతఱువాత దినమువిడచి దినము నీరుకట్టుచుండవలెను. వర్షములేనియెడల బ్రెప్రకారముగా నీరుకట్టుట యావశ్యకము. తొమ్మిదంగు శములయెత్తువఱకు మొక్కవెఱగినతఱువాత దానినూడ్చవచ్చును. ఊడ్చునప్పుడు ప్రతిపాదులో నధమమెనిమిదేసి మొక్కలనయినను నాటవలెను. ఒక్కొక్క మొక్కచొప్పుననే నాటుపద్ధతి వరికిమంచిదిగాని గినిగడ్డికిమంచిదికాదు. వైనిచెప్పినప్రకారముగా విత్తనములను బాలివెట్టక కొన్ని దేశములలో గినివిత్తనమును పాలములో చల్లవేయుదురు- ఈపద్ధతిమంచిదికాదు. బాంబాయి రాజధానిలో దొరలు కొండఱుసహితము విత్తనమును జల్లవేయు పద్ధతినే యవలంబించినను నీపద్ధతి బహునష్టదాయకమైనది- చల్లవేయుట వలన విత్తనము లొక్కొక్కచోట నెక్కువగా బండును. ఒక్కొక్కచోట మిక్కిలి పలచనగును. నీరుకట్టుటయు కలుపుదీయుటయు గష్టమగును. చాలదినములవఱకు నీవిత్తనము మొలకెత్తదు. అందువలననిది యెట్లుమొలచునో యెక్కడమొలుచునో యెప్పుడెప్పు డేమిచేయవలెనో తెలిసికొనుట శ్రతునకంత సులువుగానుండదు-

పాలమును వైనిచెప్పినట్లుగా సిద్ధముచేసిన తఱువాత నొక్కొక్కగ జము దూరములో నుండునట్లు బోదేలనేర్పఱిచి యీబోదేల ఊడ్చుట మీద దుంపలను 2 నర యడుగులదూరములో నొక్కొక్కటి చొప్పున పాలివెట్టవలెను. దుంపవైకాడ 5 లేక 6 అంగుళములకంటె నెక్కువ పొడగుగా నుండగూడదు. ఎక్కువయుండేనేని గోసివేయవలెను. ఆకునూడ్చు నెడల నొక్కొక్కచోట నెనిమిదేసి యాకుల నూడ్చవలెను. ఊడ్చినతఱువాత మొక్కనాటుకొనుదాక బ్రతిదినమును నీరువెట్టుచుండవలెను. మొక్కలు చుక్కగా నాటుకొన్నతఱువాత తడిలేనప్పు డొక్కొక్కసారి నీరుకట్టుటచాలును. సరిగా గీత (తైను) వేసికొని ఆప్రకారమే పరుసగా నడుమ నడుమ నాగలి నిఱుపాలు దున్నుటకనుకూలించు నట్లుండ్చు

టుమంచిది. ఇట్లుచేయుటవలన దఱవాతి సాటంత కష్టతరముగానుండదు- సులువుగా కలుపుతీయుటకు వీలుకలుగును.

కోతమొక్క నాటుకొన్న 45 దినములనాటికి మొదటికోత కాలముచచ్చును. మొక్కలు 1½ లేక 2 గజముల యెత్తువెఱుగగానే వానిని దుంపకట్టునట్లు మొదటిలోనికి గోసివేయుచుండవలెను. ఇట్లుచేసి వెంటనే భూమి నిఱువాలు చుక్కగా దుబ్బులమధ్యను దుబ్బుచెడకుండ దున్ని వేయవలెను. దుబ్బులలో మొలచినకలుపును జేతితో వీకివేసి తఱువాత నీరువెట్టవలెను. రెండేసికోతల కొక్కొక్కసారి యకరమునకు 150 మణుగులు పశువుల లేక యితర మృగములసెంటనుగాని, చెరువుమట్టినిగాని పోయుచుండవలెను- ఇదియుండుపాలములలో నీరు ప్రసహించిపోవలెను- గాని నిలిచియుండరాదు. ఈప్రకారముగా గోయుచు నెరువువేయుచు వలసినప్పుడల్ల నీరుకట్టుచు వచ్చినయెడల దుబ్బులు లావైచుక్కగా గడ్డినిచ్చును.

గినిగడ్డి దుంపలను సాధారణముగా రెండేసినవత్సరముల కొక్కసారి, వెకలించి ముక్కలుచేయవలెను. ఆమొక్కలలోగొన్ని వృద్ధిచేయుట, టీనిమాత్రమే యధాస్థానమునందుంచి తక్కినవానిని బొలమును బెంచుటకై వేరొకచోట నాటవలెను. దుబ్బును గోసి పొలమును పెంచినయెడల గడ్డి యెక్కువవచ్చును. దుబ్బును గోయకుండ నిలిపినయెడల గడ్డి తక్కువవచ్చును. మఱియు, శని బిరుసై పశువులకును గుఱుములకును నంత యాగోగ్యకరమగు నాహారముకాదు.

విత్తనముకొర కుడ్డేశించవడిన మొక్కలను దూరముగా నుంచవలెను- వానిగడ్డిని కోయరాదు. అప్పుడది వెన్నువేయును- ఎప్పుడును విత్తనము గోయకుండ విత్తనమునకై నిలిపివెట్టిన మొక్క వెన్నుతోనే యెండిపోవును-

గినిగడ్డి మిక్కిలి యారోగ్యకరమగు పశ్వాహారము- సమస్తజాతి పశు

పులకును సర్వావస్థలయందును నీమేతవేయవచ్చును. ఏకభూమినే తఱచుగా మార్చనక్కరలేకుండ దీనినివేయవచ్చును. మూడేండ్లుదాటిన తఱచువారే దుబ్బలను త్రవ్వవేసి పూర్వపు విడినేలలో వీనినివేసి పూర్వమివి యుండునేల నిప్పుడు విడిగా నుంచవచ్చును. గుఱ్ఱములకు ల్యూసరక్ మంచిదని చెప్పుదురుగాని గిన్నగడ్డి సహిత మంతపని నేయును. గిన్నగడ్డిని ముక్కలుగాగత్తిరించి పశువులకు వేసినయెడల నవి విడిచివైట్రి త్రొక్కిపాడుచేయుకండ నంతను మేయును. సామాన్యపు గుఱ్ఱముల కితిరాహారముతో గలిపి మణుగు కత్తిరించిన గిన్నగడ్డిని వేయవలెను. పాడియావులకు 1½ మణుగువఱ కీయవచ్చును.

————— : 0 : —————
ల్యూసరక్
————— : 0 : —————

దీనినే "అల్ఫాఎల్ఫా" అనుపేర బిలుతురు. ఈపైరు గాలినుండి నైట్రోజెక్ అను సుద్బిజాహారమును లాగుకొని భూమికిచ్చి భూమిని సారవంతము గునట్లు చేయును. ఒకసారి మొక్కవేసినయెడల బండ్రొండు సంవత్సరముల వఱకును నడిమించిగడ్డి నిచ్చుచుండును- ఇదిపశువులకు మిక్కిలి బలకరమైన యాహారము. కాని అత్యంతబలకర మగుటచే నావులును గేడెలును దీనిని తీర్చముచేసికొనలేవు. గుఱ్ఱములకైనను దినమునకు 10 పౌనులకంటె నెక్కువగా ఈగడ్డినిమేపరాదు. గుఱ్ఱములకు పొట్టచిన్నది. శరీరపరిమాణము పెద్దది. అందువలన వాని ల్యూసరక్ కంటె మంచియాహారములేదు- ఆవులకు మితిమించి మేసినయెడల నజీర్ణము మొదలగు వ్యాధులు సంభవించును- ఈపైరును గుఱ్ఱములు విశేషముగానుండవలెను. ఇతర ప్రదేశములలో వ్యవసాయదారునికి నష్టమేకాని లాభముండదు. ఈపైరునకు దఱచుగా నీరు పెట్టుచుండవలెను.

ఈపైరునకు సున్నమువిశేషముగా గల రేగడభూములు మంచివి. తొలపండింప కరిని వానకురియగానే మందుగా భూమిని దున్ని ఎకరము వలసినరీతి నకు 25 లేక 30 బండ్ల చెఱువుమట్టిని గాని కాలువ, నది, వీనిఒం

భూమిని దునుగాని పోయవలెను. భూమిలో గలిసిపోవునట్లు దీనిని అసిద్ధముచేయుట. యిదారుసారులు దున్నినతఱువారే ఎకరమునకు మూడునాలుగు మణుగుల సున్నమును గాని ఎనిమిది మణుగుల ఎముకల

పొడుముగాని చల్లివైచి భూమినిమరల చక్కగాదున్ని గనిములుకట్టవలెను చాలువిడిచి చాలుగా భూమినిదున్నినయెడల నడుమగుఱ్ఱును ఇరుప్రక్కలను కాలవలునువచ్చును. ఈగుఱ్ఱమీద గోతులుచేసి యొక్కొక్క విత్తనముచొప్పునచేతితో విత్తవలెను. ఎకరమునకు 4 సేరల గింజలైనయెడల నెక్కువ విత్తి

విత్తుట- న పదిదినములలోగా మెలకలులేవనియెడల నొకసారి నీరుకట్టవలెను. అదిమొదలు పదిదినములకొకసారి విధాయకముగానీరు కట్టుచుండవలెను. ఎండకాలములో భూమిపదును ననుసరించి నాలుగైదుదినముల కొకసారి కూడ నీరు కట్టవలసివచ్చును. శీత్రునప్పుడు గింజ 1½ అంగుళము కంటె నెక్కువలోతుగా పాతివెట్టబడరాదు.

మంచినేలలో నిదిసంవత్సరమునకు 5 లేక 6 సారులు కోతకువచ్చును. కోతకోసినప్పుడెల్ల భూమి చాళ్లవెంబడి చక్కగాదున్ని కలుపుకోత, సుబూర్తిగా దీనివేయవలెను. రెండేసికోతల కొక్కొకసారి యెరువువేయవలెను. ఈసారెరువువేయునప్పుడు 30 బండ్ల పశువులవెంట సుపయోగించి, దానిని చాళ్లలోచేసి దున్నివేయుదుమేని, మఱియొకసారి యెరువువేయునప్పుడు సున్నమునో యెముకలపొడినూ వేయవలెను. మూడవసారి యెరువువేయు కాలమువచ్చునప్పు డాముదపుపిండినో వేపపిండినూ వేయవలెను. ఈప్రకారముగా మాటిమాటికి నెరువులనుమార్చి భూమిలోనికి దున్నివేయుచు వచ్చినయెడల నాభూమిలో నిత్యమును మంచిపంట బయలుదేరును.

ల్యూసరక్ గడ్డికి మిక్కిలిలోతుగా వేణుపాటును. అందువలన నిదిచక్కగా నాటుకొన్న తఱువారే దీనినిచంపివేయుట దుస్తరము. ఒకవిశేషము, ఎంతటి మండువేసంగి యందును దీనివేణు మిక్కిలి లోతుగ

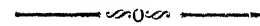
పదునుగలచోటనే యుండుటచే వైమొక్క యెండకు చచ్చిపోయినను, వాన కురియగానే మొలకలు బయలుదేరుచుండును. అందువలన ల్యూసరక్ వేసిన ధూమిలో మఱియొకటివేయుటకు వీలుండదు.

విత్తనముకట్టు మొక్కలు మూడేండ్లకుఁజూపువై యుండవలెను. మూడేండ్లకంటె నధికకాలము వెరిగిన మొక్కలు విత్తనము నకు పనికిరావు. విత్తనమున కుద్దేశింపబడిన మొక్కలకు నప్పుడప్పుడు మాత్రమే యొకతడి యిచ్చుచుండవలెను. గడ్డికోత్రకోసిన తఱువాత మొక్కను మఱల కోయక యెదుగనిచ్చినయెడల నొకసంవత్సరము నాటి కది విత్తనమునవేసి చచ్చిపోవును. విత్తనమున కుపకరించుగింజలు లావు గాను, నిగనిగలాడుచును, వీలవగ్గముగలవిగను నుండవలెను.

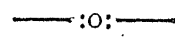
ల్యూసరక్ గడ్డి కనేకములైన తెగుళ్లుకలుగును. నవంబరు నెలలో విత్తనము వేయుట మంచిది. ఇతరమాసములలో వేసినయెడల నిది తెగుళ్లు పురుగులవలననూ ఎండవలననో తప్పక చెడుచుండును. దీనికి పురుగుపట్టునేని దానినివదల్చుటకు సామాన్యపుమందులు పనికిరావు- పురుగులు వెద్దవెద్దగములుగా చేరి మొక్కల నధి వసించియుండునప్పుడు నెంతమందు చల్లినను నీ కీటకసంఖ్యకు దక్కవగానే యుండును. కారట్ (carrot) అను నొకదుంపపైరును ల్యూసరక్ చుట్టును వేసినయెడల పురుగులు చాలవఱకటుపోవును. కాని బలమైనవాన విశేషకాలమెడతెగక కురిసినయెడల పురుగులు నిశ్చయముగాచచ్చును. మంచువలన కొన్ని పురుగులు బయలుదేరి యీ గడ్డికి హానిచేయును- మిడతలును గొల్లభామలును నెండకాలములో నీ చేసును దినివేయును.

ల్యూసరక్ గడ్డిని నెండబెట్టి నియంచేయగూడదు. మంచిచోట్ల పంట. నిది యకరమునకు 70,000 పౌనులగడ్డిని నొకసంవత్సరములో నీయగలదు.

పండ్లెండవ పృథకరణము.

గడ్డిని పాతరవేయుక్రమము.

ధాన్యమును బాతరవేయుట హిందూదేశములో సామాన్యచారమై యున్నది. ధాన్యములువలెనే గడ్డినిగూడ పాతరవేయుట యిం పాతరలు గ్లండు మొదలగు దేశములలో నాచారమైయున్నది. గడ్డినిపాతరవేయుటవలన, పశువులకు సర్వకాలములందును మంచి పచ్చనిమేతదొరు కుచుండును. ఎండుగడ్డికంటె పాతరపడ్డ పచ్చనిగడ్డి పశువులకెక్కువయారో గ్యమిచ్చు నాహారము. కాని హిందూదేశ ముట్టడేశమగుటచే నీమహావలెని క్కడ పాతరకు తగినన్ని యనుకూలములు లేవు. అయినను గరవుకాలమందు పశువులకు దగిన యాహారమును గూర్చియుంచుట కీపాతరలు మిగులువయు క్తములయినని. పాతరపడ్డ యాహారము సులభముగా జీర్ణమగును. హిందూ అనుకూల దేశమునందు వగ్గకాలములో, ననేకవిధముల గడ్డిపూత్రపూ ములు చును. మనమాకాలము నందాగడ్డిని కోసివేయక వదలుచుం డుటచే వగ్గములు పోవుకాలమున కాగడ్డియంతయు ముదిరి, బిరుసెక్కి, అజీ ర్ణకగమును, పుష్పిరహితమునునై చెడిపోవుచుండును- అట్లుకాక వగ్గకాల ములో నీపూచిన గడ్డిసంతను మనము పాతరవేయుదుమేని, ముందుకు కొంత గడ్డి నిలువచేసిన వారమగుదుము. మఱియును, నిప్పుడు కోసివేయబడినమో ళ్లుమరల నెరిగి శీతకాలమునాటికి ముదిరిచెడక నవనవలాడు పచ్చమేతనిచ్చు ను- ముదిరిన జొన్న మొదలగువాని కాడలను సాధారణముగా బశువులు వదలివేయును. కాని యివి పాతరపడినయెడల మృదువులై, రుచ్యములై, యారోగ్యకరములై, పశువులకు హితకరములగును. అందువలన హిందూదేశ ధమునందును పాతరపడని కారణమున చెడిపోవురీతి పశువుల యాహారమును

దప్పక పాతర వేయవలెను. కాని ప్రతియాహారమును బాతరవేయగూడదు. హిందూదేశమున భూమిలోని వేడి పాతలలోనికి సులభముగా వ్యాపించి దానిలోని యాహారమును నావిరిచేసి పాడుచేయును. సీమనస్థములు. లో100 పానుల పచ్చమేత వలన 85 మొదలు 95 పానులవరకు పాతరపడిన మేతవచ్చును. మనదేశములో 100 పానులకు 60 పానుల మేతదిగుట కష్టము. ఇందులో బాతర అడుగునను బ్రక్క నునుండు కొంత మేత ముక్కి చెడిపోవును. అందువలన పాతరవేయుటయే గడ్డికి ననుకూలమయినదికాదు. పాతరవేయని కారణమున చెడిపోవు పశ్చాహారమును మాత్రమే పాతరవేయవలెనని మేము చెప్పట కిదియే ముఖ్యకారణము. ఎండించి నిలువజేయుటకు వీలుగానున్నచోట పాతరలేకుండ నెండబెట్టుటయే మంచి పద్ధతి. హిందూదేశములోని గవర్న మెంటువారి వ్యవసాయస్థానములలో బెక్కుచోట్ల పాతరలను వేసినను నేది పాతరవేయవలెనో విమర్శింపక, ప్రతివస్తువును బారతవేయుటచే హిందూదేశమునకు గడ్డిపాతరలు పనికిరావన్నయ సత్యాభిప్రాయమొక్కటి బయలుదేరినది. కాని వైరితి పదాగములనే బాతరవేసినయెడల దేశమునకు మంచి యుపకారమే కలిగియుండును.

పాతరలెప్పుడు నిటుకతో గట్టుబడి శుభ్రముగా గచ్చుచేయబడవ పాతరలను లెను- భూమిలో గోతినిొక్కదానిని ద్రవ్యి దాని యడుగుగ గట్టుట నొకచాపనువేసి దానినై గడ్డినివేయుట మంచిపని కాదు. సచ్చులేని గోతిలో గడ్డిని పాతరవేసినయెడల నది యంతయు మట్టివాసనకొట్టుచుండును. భూమిలో నెప్పుడును నుండు పదునువలన కొంతభాగముముక్కిపోవును. ఒక టన్ను మేతపట్టు గచ్చుపాతరను గట్టుటకు రు 10 లు చాలునని నిర్ధారణ చేయబడినది- ఈపాతరలు చౌకముగా 100 యడుగుల వైశాల్యమంతియ యున్నతము పాతరలు గలిగియుండునని యందు నిరాటంకముగా 10 టన్నుల మేతపట్టుగలదు- ఈపాతరలు భూమిలోనే త్రవ్వబడవలెనన్న నిర్ణయములేదు- భూమిలో గోతిని త్రవ్వ

గచ్చుచేయించినను జేయించవచ్చును- భూమిపైన నొక గదిరీతిగా గట్టినను గట్టవచ్చును. సగము భూమిలోను సగము భూమిపైనను నుండులాగున జేసినను జేయవచ్చును- తనయింట నేదైన గచ్చుగది యొకటి యున్నయెడల గాలి రాకుండునట్లు దాని ద్వారములన్నిటి నిటుకతోడను, గచ్చుతోను కప్పించి వైచి యందు పాతరవేసినను వేయవలెను- పాతరయొక్క యుద్దేశము గాలి తగుల కుండునట్లు గడ్డిని అణచియణచి కుక్కివేయుటకాని భూమిలో బాతిపెట్టుటకాదు- ఎంతబాగ్రతగా గట్టబడిన పాతరలయందైనను నడుగునను బ్రక్కలను వైనను గొంతముక్కి చెడిపోవుచునే యుండునుగాన, పది చిన్న పాతరలను గట్టుటకంటె, నొక్క పెద్దపాతరను గట్టుకొనుటయే విశేషము లాభకామైయున్నది.

పాతరలలో గడ్డి పబువిధములయిన మార్పులను జెందును- పాతర యందు గాలియెంత మాత్రమును నుండకుండునట్లణచియణచి హార్షదు మేని, దానిలో గాలి యంతగానుండదు, అందువలన నీగడ్డియందు

గాలివలన గడ్డిలో జరుగు మార్పులు-

లాక్టిక్ ఆసిడ్ (Lactic Acid) అను నొకరీతి ద్రావకముత్పన్నమగును. ఈగడ్డికొంచెము పులిసియుండును- పశువులకు మంచియాహారమగును- ఈగడ్డి పాతరనుండితీయబడ్డ తరువాత గూడ గొంతకాలము నిలువయుండును, పాతర యందు విశేషముగా గాక కొద్దిగా మాత్రమే సందులుండునట్లు గడ్డికూరబడిన యెడల నీ సందులలోనుండు గాలివలన గడ్డినుండి వేడియావిరులు బయలుదేరును- ఈ యావిరులవలన గడ్డి మిగుల వెచ్చగలి 120 మొదలు 160 డిగ్రీలవరకు వేడిపడును- అప్పుడీగడ్డిలో మధురములగు కొన్ని సారాయము లుత్పన్నమగును- పాతరయందు గడ్డి యారువారముల పఠకును నిట్లు వేడిగానుండి క్రమముగా చల్లబడును, ఉష్ణముపోయి చల్లబడినతరువాత దీనినితీసి పశువులకు వేయవచ్చును పశువు తీయాహారమును సత్యాతురతతో భక్షించును. అంతగా కూరక చక్కగా గాలి బొంబునట్లు పాతర వెట్టితిమేని, యాగడ్డియందు ఆసిటిక్ ఆసిడ్ (Acetic Acid) అను

నొక ద్రావకమూరును. ఇది కొంచెము దుర్వాసనకలిగి పుల్లగానుండును. సారాయముగాఁగాని, ఆసిటిక్ ఆసిడ్ గాఁగాని జూతిన గడ్డి పోతరలోనుండి వెలువడిన యల్పకాలములోనే చెడిపోవును. ఒక్కొక్కప్పుడు పాతరలో సహితము ఇది చెడిపోయియుండును. అందువలన పాతరలో గడ్డిని, సర్వ విధములను గాలితగలుగుండనట్లు క్రుక్కి-క్రుక్కి త్రొక్కి-త్రొక్కి వేసినయెడల మనకును బళువులకును లాభకరముగా నుండును

పాతరలందు గాలిచొరకుండ నుండుటకై కొందఱు వ్యవసాయదారులు గడ్డిని చిన్న చిన్న ముక్కగా నరికి వేయుదురు. ఇట్లు వేయుటవలన సందులన్నియు జక్కగా బూడిపోవును. చిన్న ముక్కలగుటవలన పాతర తీసివేయుటయు తేలికయగును. పొడుగైన ముక్కలు కాకపోవుటచే సద్దుబాటు చేసి యణచుటకు వీలుగానుండును. కాని పచ్చమేతను ముక్కలు ముక్కలుగా నర కు ట వ ల న , పాతరలో నీముక్కల తల మొదళ్ల రెంటినుండియు, పశ్చాహారములోని పుష్టికరములగు పదార్థములు ద్రవ రూపమునఁ గారిపోయి యడుగునకుదిగి గడ్డిని నిస్సారముచేయును. కాబట్టి ఈవిషయమున సమయానుకూలముగా ననువవలెను. వరిగడ్డి మొదలగు మెత్తని యాహారములను ఛేదించనక్కఱలేదు. మొక్కజొన్న మొదలగువాని నంగుళముపాటి ముక్కలక్రింద తఱిగివేయవలెను. మొదట పాతరలో పశ్చాహారమును వేసి సందులేకుండునట్లు త్రొక్కివేసి, వైన బరువువేయవలెను. వారముదినములకిది కొన్ని మాస్సులనంది యణగిపోవును. అప్పుడు దానిని మఱల మఱల దట్టించి వైన మఱికొంత పశ్చాహారమును వేయవలెను. 40 చతురపుటడుగుల నేలలో 1టన్ను గడ్డి యిముడునట్లు ధట్టించినయెడల చాలును. ఇంతకు తక్కువైన నెడల దట్టించుట చాలదు. ఈప్రకారముగా పాతరనంతము నింపి వేసి పయన పెద్దబరువు నొకదానిని పెట్టవలెను. అడుగునకు 100 పౌనుల బరువైనను పయన నుండవలెను ఇది కష్టముగుటచే గొన్ని దేశములలో

గడ్డినికూరు విధము.

భూమిలోనే పాతరలను ద్రవ్యి వానిమీద నెట్ల గడ్డివాములను వేయుదురు. పాతరయందు వేయబడు గడ్డియంతయు పూతయందున్న దేని చక్కనియాహార మగును. పాతరలో నొక్కొక్కటన్ను గడ్డిపడగానే దానిపైన 20 పౌనులయు ప్పను చల్లివేయుచుండవలెను. పాతర నిండినతఱువారత దానిపైన మఱికొంత యుప్పునుబోసి మఱిబరువు పెట్టవలెను.

పాతరపడిన గడ్డిని తిన్న యావులు విశేషముగా దాహముత్రాగుననియు నందువలన పాలు పలచన యగుననియు నొకదొర వ్రాసియున్నాడు. కాని యిది పొరపాటు. కేవలము పాతరగడ్డిని మాత్రమే మేపుటవలన నీదొరకిట్లు సంభవించినది. కాని ప్రతి గింజలను తెలకపిండిని, పాతరగడ్డిని మూటిని ముందు ప్రరణమునందు మేము తెలుపబోవునీతినాహారమిడిన యెడలనీదొరకు పాతరగడ్డి విలువతప్పక తెలిసియుండును. అదర్ అను రసవాదజ్ఞునిచే జేయ బడినయీక్రింది విమర్శనము వలన పాతరగడ్డియొక్క యుపయోగము తప్పక తెలియఁగలదు.

తీసుకొన్న పచ్చగడ్డి	వచ్చిన యెండు గడ్డి	పచ్చగడ్డిలోని త్రోజన్	తఱువారతనెలో జన్	పచ్చగడ్డిలోని పదార్థములు	ఎండుగడ్డిలోని పదార్థములు	వైక్రోజన్	కార్బన్ సంబంధమున	ఆల్బ్యుమెన్	అల్బ్యుమెన్
I. 34442	11,152	160	150	8668	7670	10	998	తేదు	గడ్డి
II. 34009	26000	151	155	8,213	6,989		1009	331	పాతల గడ్డి

అందుమఱికొన్ని పరీక్షలవలన నీక్రింది సత్యములు తేలినవి. 10టన్నుల గిన్నీగడ్డినెండించి సన్నుడు 3 టన్నుల యెండుగడ్డి వచ్చినది. 10 టన్నుల గిన్నీగడ్డినే పాతర వేసినప్పుడు 7 టన్నుల పాతరగడ్డి వచ్చినది. పశువు దినమునకు 40 పౌనుల మేతమేయునేని 10టన్నుల గిన్నీగడ్డి నెండించుటవలన 168 దినము

ల (గానముమాత్ర)మే చిక్కుననియు, పాతరవేయుటవలన 392 దినముల గ్రాసము వచ్చెననియు, దెలిసినది. పాతరగడ్డి మెత్తగాను పుట్టిగాను నుండును. కాలప్రస్తుతి సరిగానగును. ఎక్కువపెట్టినయెడల రోగములను దెచ్చును. దాహము హెచ్చును.

పదుమూడవ ప్రకరణము.

పశువుల యాహారపదార్థముల యంతర్భాగములు.

భిన్న పదార్థములు భిన్న గుణములుకలవి-

పశువుల యాహారపదార్థము లన్నియు జంతువులకు పెక్కురీతుల నుపకరించును. ఏదేనియొక్కమేతను వేసితిమిగదాయని మనముసంతోషింపరాదు. కొన్ని వస్తువులు మిక్కిలి యారోగ్యకరములై బలమునిచ్చును. కొన్ని వస్తువులు రోగమును దెచ్చును. భిన్న పదార్థములు భిన్న గుణములు కలిగియుండును. శనగ, కంది, పెసర, ఉలవ, గోరుచిక్కుడు, మినుము, అలచంద, చెన్నంగి — ఈరీతివస్తువులగు కాయధాన్యముల పొట్టును (= గింజలు తీయగా చేనిలోమిగులుపంటసంబంధముగు చెత్త) మాంసకరముగు పదార్థములతో నిండియుండుటచే గొడ్లకుమిగుల బలకారి. వరి, గోధుమ, జొన్న, రాగి, సజ్జ, మొక్కజొన్న, కొఱ్ఱ, చామ, వరిగ, ఆరిక - మొదలగు కంకి ధాన్యముల గడ్డియును చొప్పయును, వంతబలకరములు గావు. శనగపొట్టు నకుగల బల ములవపొట్టునకు లేకపోవచ్చును. గోధుమగడ్డి వరిగడ్డికంటే బలమైనది. శనగలు వడ్లకంటే నెక్కువ పుష్టికరములు. కాబట్టి పశువులకు మన మిచ్చు నాహారమునబట్టి వానిబలాబలములు మాటుచుండును. భిన్న ధాన్యములు భిన్న గుణములు కలవన్న సత్యము ప్రతిమనుష్యుడు నొప్పుకొనక తప్పదు. కంకి ధాన్యములగడ్డి అన్నిటికంటే బలహీనము. కాయధాన్యముల గడ్డికంటే గంకి ధాన్యములగడ్డి (పొట్టు) యెక్కువ బలమునిచ్చును. ఇక ధాన్యముల విషయములో నన్నిటికంటే బలహీనములైనవే కంకి ధాన్యములు. తైలము

నిచ్చు నాముదాలు, నూవులు మొదలగు విత్తనములు కంకి ధాన్యములకంటే బలకరమైనవి. ఈవస్తువునిచ్చు తిలాదులకంటే కాయ ధాన్యము లెక్కువబలకరములు. కాయ ధాన్యములకంటే బలకరమైనవి, ఆముదపుపిండి తెలికపిండి మొదలగు మరగానుగలో నాడబడిన వస్తువులు.

ప్రతి ధాన్యము నందును 5 విభములైనపదార్థములు విధాయకముగానుండును-అవివరుసగా (1) నీరు (2) చమురు (3) మాంసకరముఖ్యాత పదార్థములు (4) ఉష్ణకర పదార్థములు (5) నార ర్భాగములు. ఆయావిభములైన గడ్డియందు నీ పదార్థములు నూరింట్ల నెన్ని సొళ్లుండునో యాక్రిందిపట్టికవలన తెలియగలదు.

గడ్డిపేరు-	నీరు	చమురు	మాంసకర పదార్థములు	ఉష్ణకర పదార్థములు	నార	బూడిద	ఇసుక
గోధుమగడ్డి	7-56	2-37	43-06	34-68	12-83	11-77	
తోకగోధుమగడ్డి	7-93	4-00	41-45	34-82	11-50	6-25	
జొన్నచొప్ప	7-35	2-11	2-29	46-27	31-38	10-60	7-15
వరిగడ్డి	8-47	1-77	1-18	47-03	25-71	15-84	13-97

సామాన్యముగా పశువులకు మేపు వివిధపదార్థము లెట్టి తత్వముగలవో డాక్టరు లెదర్ అను దొరయొక్కఁడు విమర్శనముచేసి యున్నాఁడు. ఆవిభజనము నెం 1 రు పట్టికవలన నేయేపదార్థములలో నెంతసత్తువకలదో స్పష్టము కాగలదు. కాని పదార్థములలో నున్న వస్తువు లన్నియు జీర్ణముకావు. సామాన్యస్థితిలో నెంతమట్టుకు పూర్ణ రోగ్యములోనున్న పనిచేయుజంతువులు జీర్ణముచేసికొనగలవో మూడవపట్టికవలనఁజేలించుచున్నది.

జీర్ణముగునప్పుడు మాంసకరపదార్థములు పెప్టోన్ (peptone) అను నొకరీతిపంచదార క్రిందమాటిపోవును. ఉష్ణకరపదార్థములును జీర్ణము చేతొకరీతి పంచదారయగును. చమురు విశేషముగా నున్న పదార్థములు సులభముగా జీర్ణముగును. అందువలన నూవులు మొదలగునవి సులభము

గా జీర్ణముకాగలవు. కొయ్య గానుగలలో నాడినతెలికపిండి, కొబ్బరిపిండి మొదలగువానిలోని చమురంతయురాక కొంతభాగము పిండిలో నిలిచియుండును. ఇనుపగానుగలలో యంత్రముల సాహాయ్యముతో నూసెను దీసినప్పుడు మిగులుపిండిలో నూసె తక్కువగానుండును- అందువలన నినుపగానుగలలోని పిండికంటె దేశవాళి కొయ్య గానుగలలోని పిండియే యెక్కువజీర్ణకారి. అన్నిరకములపిండికంటె వెజ్టినూగుపిండియు, నూపులతెలికపిండి యత్యంతజీర్ణకరములు కాయధాన్యములలో శనగలును, గోరుచిక్కుడును అత్యంతబలకరములు. వైపట్టికలవలన నేయేపదార్థము తెట్టిగుణములు కలవో విశదమగుచుండును.

—————
 పదునాలుగవ ప్రకరణము-
 ————

————— :0 : —————
 మేతయొక్కవరిమాణము-
 —————

గతప్రకరణమునం దేయేపదార్థము తెట్టియెట్టిగుణములుకలిగియున్నవో మేత. తెలిపియున్నాము. మేతయొక్క యావశ్యకతను గూర్చి మేమంతగా చెప్పవలసినపనిలేదు. తగినమేతపడినయెడలఁ గలుగులాభము నెఱుఁగనివార్షిప్రపంచములోఁనుండబోరు. కావునసీప్రకరణమునందు పశువుల కేయేపదార్థముల నేరీతిని మేఁపవలెనో యావిషయములను వివరించుచున్నాము.

జీర్ణశక్తి భిన్న జంతువులకు భిన్నముగానుండును. నెమరువేయు జంతువులగు ఆవులును గేదెలును తాముదిననాహారములోని చాలభాగమును జీర్ణముచేసికొనఁగలవు. నెమరువేయనిమేఁకలు గొఱ్ఱలు మున్నగునవి నెనానివలె తాముతిన నాహారములోని సారమునంతను గ్రహించ

నేరవు. అందువలన నావులకును, గేదెలకును, అంతబలకరముగు నాహారమును బెట్టనక్కరలేదు. ఈ జంతువులు తాముతిన నాహారములోని సారమును జాలవఱకు గ్రహించునుగావున పాని శరీరపోషమునకు జాలినబలమును నెట్లైనను బొందఁగలవు- నెమరువేయనిమేఁకలును గొఱ్ఱలును బలకరముగునాహారమునుదెన్నయెడల వానికెఱుఁగినయల్పసారమును జీర్ణింపఁగలిగియుండును. వీని పొట్టుబుచ్చివు. ఇవి ఆహారమును నెమరువేసి మఱలమఱల నమలనేరవు. అందువలన నిస్సారముగు నాహారముతో మనము వీనిపొట్టును నింపినయెడల నీజంతువులు బలహీనములై చెడిపోవును. కాఁబట్టి పశువులకు మేఁతవేయు పశులకాఁపరి యీవిషయమును ముఖ్యముగా గమనింపవలసియుండును. పశులమేఁతలలో శేఠముదురులను విచారించుట రెండవవిషయము. మిక్కిలిశేఠయై కోమలముగానుండు జొన్నవిషతుల్యము. పూతఁపూయఁబోవు సమయమునఁ గోయఁబడినజొన్న మిగుల సారవంతమైనది. పంటపండినతఱువాత జొన్న చొప్పుబలహీనమగును. బంగాళాదుంప మొదలగునవి ముదిరినకొలది బలకరములగుచుండును. విశేషముగా పెంటగట్టఁబడిననేలలోఁ బెరిగిన మొక్క శేపుగా నవనవలాడుచు నీటితోనిండియుండును- వీనిలో నీశకాని తక్కినపదార్థములంత హెచ్చుగానుండవు. ఇట్టి పంటలను గొడ్లకుపెట్టుదుమేని యవియెంతో తినినట్లుమనకు దోచునుగాని నిశ్చయముగానవి యల్పాహారమునే తినినట్లగును. కాఁబట్టి వైరుయొక్క వయస్సును ఎదిగినయేపును గూడ ఆహారపరిమాణమును నిర్ధారణముచేయుటయందుఁ దప్పక విచారింపఁదగినవి. (1) జంతువుయొక్క వయస్సు (2) మేఁతయొక్కపరిమాణము (3) జంతువు కష్టముచేయుట లేకపనిలేక యూరుకొనుట-ఈమూఁడును జీర్ణశక్తిలో మాఱులను గలిగింపనేరవు. ముసలి మెకమైనను బసిపిల్లయేయినను పొట్టపగులునట్లు వినాయకునివలె మేఁపినను, లేకఅల్పాహారమునే యొసగినను, చచ్చునట్లుపనిచేయించినను, లేకపనిపాటులులేకుండఁ గూరుచుండఁబెట్టినను సమానముగానే, పశువులు, ఆహారపదార్థములలోని సారమును గ్రహించునుగాని యీదినిమునమేఁత లేకుండఁజేసి తేపుకొంచెముగా మేఁతఁబెట్టిన

యెడలనదికారణము గా నాహారమునుండి యెక్కువసారమును గ్రహింపనేరవు. 100 పానుల గడ్డినుండి సామాన్యస్థితిలో 70 పానుల సారమును గ్రహింపవలసి పశువు వై మూఁడు సమయములందును 70 పానులకంటె నెక్కువసారమును గ్రహింపనేరదని దీనివలన విశదముకావచ్చును- (1) జంతువు నెమరువేయునో వేయదో (2) ఏపదార్థమాహారము గా నీయబడినదో (3) ఆపదార్థముతో నేయితరపస్తువులు కలుపబడినవో (4) మేతముదురుపైరుదో లేతపైరుదో లేక ఎట్టిదో (5) ఈయబడినమేత వండబడినదో నలుగనొట్టబడినదో, నానబెట్టబడినదో లేక యెట్లువేయబడినదో వీనిని బట్టి జీర్ణశక్తి మాలుచుండును. ఈవిషయములన్నింటిని గ్రహించి మతీయు జంతువులకు మేతనొసగుచుండవలెను- నెమరువేయు జంతువులకును చేనుమంచిబలముగానున్న సమయములో గోసినగడ్డిని యుడక బెట్టని యులవలతో వేసినను నంతనష్టములేదు గాని దీనిని గొట్టెలు జీర్ణము చేసికొనలేవు. జీర్ణశక్తి సరిగాలేనప్పుడుగాని ఆజీర్ణకరములగు పదార్థములను ; బెట్టునప్పుడుగాని పశువులకుమేత నీక్రిందిరీతినిచ్చుట జీర్ణకారి.

- (1) మేతతోగూడ మాంసకరపదార్థములు విశేషముగాగల తొడ, తెలికపిండి, గోధుమలు మొదలగువానిని కలుపుట
- (2) ఉప్పుకలుపుట-
- (3) జంతువును దూచి వేయి పానుల తూనికగల జంతువుకు దినము నకు ½ పానులవత్తు చమురు పదార్థమునుగూడ నిచ్చుట.
- (4) మేతతో బంగారాదుంపలు మొదలగువానిని గలుపుట.
- (5) ఇచ్చునాహారములో 4/5 (నాలుగుపాళ్లు)నీరుండునట్లుచేయుట,
- (6) ఆహారముతో మెంతులు గలిపియిచ్చుట.

ఇకపశు శాస్త్రమునందు సరోత్పత్తయ మగు నొక ముఖ్యవిషయమును గూర్చి వ్రాయవలసియున్నది. ఇంతవఱకు మేతయొక్క బలాబలములు మాత్రమే మాచదువరదలకుఁదెలియును గాని యేజంతువు కేయేపదార్థముల నేరీతి

నీయవలెనో యెంతమాత్రమును దెలియదు. పశువులమేతలో మాంసకరపదార్థములును నుండవలెను; ఉష్ణకరపదార్థములును నుండవలెను; చమురును నుండవలెను. బూడిదయన్న యగ్రమువలన గోచరించు నుప్పులును నుండవలెను. కాని మాంసకరపదార్థము లన్ని పాళ్లుండవలెనో, ఉష్ణకరపదార్థము లన్ని పాళ్లుండవలెనో, ఆయాపాళ్లప్రకారము గా నేగ్నటివి మేతవేయుపద్ధతియెట్లొ యెవ్వరికిని దెలియవున్నది. గడ్డిగలవాఁడు గడ్డిని, చొప్పగలవాఁడు చొప్పను వేయుటయు, ఉన్న వాఁడు ఉలనగుగ్గిళ్లను బెట్టుటయు, లేనివాఁడు దినదినమును నిదియొకరీతి వ్యవస్థయనుని యెంచుటయు దేశాచారమైయున్నది. కాని పశుశరీరములందును మాంసమున్నది. పశుశరీరములును వేడిలేక చల్లబడిపోవు నేని చచ్చిపోవును. పాఁడిపసరముల పాలలో వెన్నయున్నది. సర్వజంతు శరీరములందును గ్రోవ్యకలదు. తమకుఁగావలసినపదార్థముల నున్నతజంతువులనదగు మనుష్యులుసహిత మింకాలములో బహుకష్టముమీఁదఁగాని సంపాదించలేనప్పుడు, తాము తినుగడ్డిలో లేనివస్తువులను సృష్టించుకొనుటకు నోరులేని యితరజంతువులకు సాధ్యమగునా? కాబట్టి పశువులకుఁగూడ నేయేపదార్థముల నేయేపాళ్లలోఁగలిపి యీయవలెనో తెలిసికొనుట ముఖ్యమైనపనియైయున్నది. ప్రతిసంస్థువునందును మాంసకరపదార్థములు కొన్నియు, ఉష్ణకరపదార్థములు గొన్నియు, చమురుపదార్థములుకొన్నియు—నీప్రకారముగా నుండునని గతప్రకరణమునందుఁ దెలిపియున్నాము. కాని యీపదార్థములన్నియు జీర్ణముకావనియు, నందు సమయానుగుణముగా నొకకొంతమాత్రమే జీర్ణమగుననియు, నీప్రకరణమునంతవఱకుఁ దెలుపబడినది. ఇదిగాక గతప్రకరణమునందలి మూఁడవపట్టిలో నాయాయపదార్థములలో నూతీంట నెన్ని భాగములు సామాన్యముగా జీర్ణమగునో వివరించియున్నాము.

పశువులకు మేతవేయునప్పుడు అందు జీర్ణముకాఁగల మాంసకరపదార్థము లెంతయొత్తున్నవో, ఉష్ణకరపదార్థము లెంతయొత్తున్నవో క్రొవ్యపదార్థము లెంతయొత్తున్నవో విచారించవలెను. గతప్రకరణములోని మూఁడవపట్టిక సామాన్యమైనది గావున, కొంచె మించుమించుగా సత్యమగు నీక్రిందిపట్టికను దీసికొనవలెను.

100-ట జీర్ణముగు నాయాభాగములను దెలుపు

వట్టిక.

వస్తునామములు.	చమురు.	మాంసకరప దాగములు.	ఉష్ణకరప దాగములు.	నార.
కంకిధాన్యములు	85	75	85	...
కాయధాన్యములు	80	85	90	60
కంకిగడ్డి	...	20	45	55
కాయగడ్డి	...	45	60	40
చొప్ప	...	50	60	50
పిండి (తెలికపిండి మొ॥)	90	80	75	...

వట్టి వరిగడ్డినిఁ దీసికొందము. వరిగడ్డియందు నూటింట

నీరు	8-72 పాళ్లును,
మాంసకరపదాగములు	2-45 ,,
ఉష్ణకరపదాగములు	45-89 ,,
నార, బూడిద	42-96 ,,

నున్నటును గతప్రకరణములోని చెండవవట్టికవలన మనకుఁ దెలియును.

దీనిలో నూటింట	20 పాళ్ల మాంసకర పదాగములును,
45	,, ఉష్ణకరపదాగములును,
55	,, నారయును

మాత్రమే జీర్ణముగునని వైపట్టిక తెలుపుచున్నది. వరిగడ్డిలోనున్న

మాంసకరపదాగములు 2, 45 లో, 20 పాళ్లనగా I/5 అయిదవ వంతుమాత్రమే జీర్ణముగును గాన నూఱుపాళ్లవరిగడ్డిలో జీర్ణముగు మాంసపదాగములు 0-49 మాత్రమే.

అట్లే జీర్ణముగు నుష్ణపదాగములు. 20-65.

కాఁబట్టి 100 పాళ్లవరిగడ్డిలో 0-49 మాంసకరము లును, 20-65 ఉష్ణ

కరపదాగములును మాత్రము జీర్ణముగును. అనఁగా $\frac{0}{20} - \frac{94}{65}$ లేక $\frac{49}{2065}$ లేక 1-41 పాలులో నీయాహారము జీర్ణముగును.

ఈపరిమాణము దుక్కిలైడ్లకు	1-18 గాను
గుఱములకు	1-11 గాను
ఆవులకు	1-7-5 గాను
మాడలకు	1-5 గాను

నుండవలెను.

1-41 ఉన్నది గావున దీనిలో నుష్ణకరపదాగములు మిగులపొమ్ముగా నున్నవి. అందుచే వరిగడ్డితో విశేషముగా మాంసమిచ్చు మఱియొకపదాగము కలుపనియెడల సరియైన యాహారముకాదు.

గడ్డిచేయుట మాని పశువులకు వట్టి వేఱు సెనగపిండిని పెట్టినట్లు భావించుము.

100 పాళ్ల వేఱు సెనగపిండిలోను చమురు 18-41 యు,

మాంసకరపదాగములు 49-48 యు,

ఉష్ణకరపదాగములు 22-5 యునుగలవు.

మాంసకరపదాగములలో 80 పాళ్లుమాత్రమే జీర్ణముగును గాన

జీర్ణముగు మాంసకరపదాగములు 89-58

జీర్ణముగుఉష్ణకరపదాగములు (750/0) 16-9

జీర్ణముగు చమురు (900/0) 12-06

జీర్ణముగు చమురును 2-3 చే గుణించి జీర్ణముగు ఉష్ణకరపదాగములతోఁ గలిపి వేయవలెను. అందువలన

జీర్ణముగు చమురు విలువ. $12-06 \times 2-3$ 27-78

మొత్తము $\frac{89-58}{44-68}$

కాఁబట్టి 100పాళ్ల వేఱు సెనగపిండిలో 89-58 మాంసకర పదాగములును, 44-68 ఉష్ణకరపదాగములును జీర్ణముగును. అనఁగా 1-1-125 రమారమి యగును. కాఁబట్టి, ఇది మిక్కిలి బలకరమైనది. దీనిలో ఉష్ణకరపదాగము

అను నెక్కువగా గలిగియున్న మఱియొకవస్తువును గలిపి మఱియుఁబడువులకుఁ బెట్టవలెను.

ఇక జొన్నచొప్పయొక్క బలా బలములను విచారితము.

100 పాళ్ల జొన్నచొప్పలో	
నీరు	8-064సు,
చమురు	3-143సు,
మాంసకరపదార్థము.	1-614సు,
ఉష్ణకరపదార్థములు	48-913సు,
నార, బూడిద	38-011సు

నున్నట్లు గతప్రకరణములోని రెండవపట్టిక తెలుపుచున్నది. అందు.

జీర్ణమగు మాంసపదార్థములు 20 పాళ్లకు	0-323
జీర్ణమగు ఉష్ణపదార్థములు 45 పాళ్లకు	20-86
జీర్ణమగు చమురు గతప్రకరణము 3వ పట్టికనుబట్టి 30 పాళ్లని 91-129 అగును.	
దీనిని 2-3 పెట్టి గుణించి ఉష్ణపదార్థ జీర్ణపరిమాణసంఖ్యకుఁ గలంపవలెను.	
గాన జీర్ణమగు చమురు ఇంచుమించుగా	2-3
అని తీసికొనవచ్చును. మొత్తము	23-16

అనగా 100 పాళ్లలో, 323 మాంసకరపదార్థములును, 23-16 ఉష్ణకర పదార్థములును జీర్ణమగును. అనగా నిది రమారమి 1.706 అగును. కావున నిది అత్యుష్ణమగు నాహారము. దీనికి మంచిమాంసకరమగు నాహారము కలుపనియెడల చాలదు.

I వై లెక్కలను మేము మాదిరికై చూపించియున్నాము. ఈ లెక్కలనువేయు సాధన మీదిగువను జూపఁబడుచున్నది. జీర్ణమగు మాంసకర పదార్థము లెన్నిపాళ్లో యొక లెక్కవేసికొని దీనిని, ఒకటి అని వేసికొనవలెను.

II జీర్ణమగు ఉష్ణకరపదార్థము లెన్నిపాళ్లో యొక లెక్కవేసికొనవలెను. ఈ మొత్తమును ఒకచోట నుంచవలెను.

పిమ్మట జీర్ణమగు చము లెన్నిపాళ్లో విచారించి దానిని 2, 3, పెట్టి గుణించి ఈ మొత్తమునకుఁ గలిపి దానిని 2 అని వేసికొనవలెను.

తరువాత I-కిని, II-కిని పరిమాణము కట్టుకొనవలెను.

ఈ పరిమాణము :—

దుక్కి-పెట్లకు	1-18 గాను,
గుఱ్ఱములకు	1-11 గాను,
ఆవులకు	1-7-5 గాను,
చూడలకు	1-5 గాను

ఉండవలెను. ఇట్లుండచేసి ఇతరపదార్థములతో మిళితముచేసి పశువులకు వై పరిమాణము వచ్చునట్లు మేతవేయవలసియుండును. కొన్ని సామాన్యపువస్తువు లేరిత్రి ఆహారపరిమాణమును గలిగియున్నవో ఈ కింది పట్టికవలనఁ దెలియఁగలదు :—

సంఖ్య.	వస్తునామము.	ఆహారపరిమాణము.
1	వరి గడ్డి	1-48
2	జొన్నచొప్ప	1-54
3	రాగి గడ్డి	1-36
4	సజ్జలు లేక గంతులగడ్డి	1-44
5	ఆరిక గడ్డి	1-42
6	గోధుమగడ్డి (ఇంగాండు)	1-27
7	గోధుమగడ్డి (అమెరికా)	1-25
8	మొక్కజొన్నచొప్ప (అమెరికా)	1-16
9	ఫోక గోధుమగడ్డి (అమెరికా)	1-17
10	ఓట్టుగడ్డి (ఇంగాండు)	1-25
11	ఓట్టుగడ్డి (అమెరికా)	1-23-5
12	వడ్డు	1-19
13	జొన్నలు	1-27

సంఖ్య.	వస్తునామము.	ఆహార పరిమాణము.
14	రాగులు లేక చొళ్లు	1-18
15	సజ్జలు లేక గంటెలు	1-21
16	ఆరికలు	1-21
17	గోధుమలు (ఇండియా)	1-9-4
18	గోధుమచిట్టు	1-78
19	గోధుమగడ్డి	1-2-5
20	తోక గోధుమలు	1-11
21	ఓట్లు	1-13
22	బియ్యము	1-20
23	వరిచిట్టు	1-18
24	జొన్నలు	1-10
25	ఎండుగడ్డి	1-28
26	వెట్టినూగులపిండి	1-2-8
27	వేణుసెనగపిండి	1-8
28	తెలికపిండి	1-1-7
29	ప్రత్తిగింజల పిండి మర	ఇండియా 1-4
30	ప్రత్తిగింజలపిండి దేశవాలి	1-1-5
31	బటానీలు (ఇండియా)	1-2-7
32	శనగలు	1-4-4
33	మాకె గోల్డ్లు	1-31
34	బంగాళాదుంపలు	1-18
35	మొక్కజొన్నలు	1-9
36	మొక్కజొన్నపిండి	1-8-3
37	వరిగడ్డి (మధుర)	1-22
38	వరిగడ్డి (తంజావూరు)	1-85
39	స్లబ్జొన్నచొప్ప (మధుర)	1-42
40	రాగిగడ్డి (నేలము)	1-27
41	రాగిగడ్డి (నేలూరు)	1-47

సంఖ్య.	వస్తునామము.	ఆహార పరిమాణము.
42	సజ్జగడ్డి (నేలము)	1-39
43	సజ్జగడ్డి (కడప)	1-49
44	సజ్జగడ్డి (బద్వేలు)	1-66
45	సజ్జగడ్డి (ధర్మపురము)	1-48
46	సజ్జగడ్డి (తిరుచెంగడి)	1-31
47	ఆరికగడ్డి (ఆవరేజీ)	1-36
48	ఆరికగడ్డి (కర్నూలు)	1-49
49	ఆరికగడ్డి (కృష్ణ)	1-54
50	17 పోసులచొప్ప 6 పోసులశనగలు కలిపినది	1-10

అందువలన వై పటికవలన గడ్డియును చొప్పయును మాంసకరద్రవ్యము లను, నత్యల్పముగానే కలిగియున్నవనియును, వానితో పిండినిఁ గాని, ఉల వలు, శనగలు మొదలగు వానినిగాని తినిపించవలెననియు నిశ్చయమగుచున్నది. అందువలన గొంతెము లేకనేర్చిన ప్రతిమనుజుఁడును తన పశువులకు నెంత గడ్డికి నెంత యితరపదార్థములను మిశ్రమము చేయవలెనో గణించి చూచు కొనవచ్చును. సామాన్యముగాఁ బశువుయొక్క తూనికలో 10-వ వంతు 1/10 పశువునకు నిత్యాహారమై యుండవలెను. ఈనిత్యాహారములో 3/4 నీరై యుండవలెను. 1-18 లేక 1-11 ఆజంతువునుబట్టి ఆహార పరిమాణమై యుండవలెను. మిగిలినదానిలోఁ గొంతభాగము పప్పులుండవలెను. మొక్కజొన్నలు, వడ్లు వీనిలో ఉప్పులు తక్కువ. సున్నము వీనిలో మతీయఁ దక్కువ. ఎదుగుచుండు జంతువుల యెముకలకు సున్నము ముఖ్యము. అట్లే వరిగడ్డి, చొప్ప వీనిలో భాస్వరము (Phosphonic Acid) చాల తక్కువ. కాబట్టి ఈ యాహారము పసిప్రాయమున నున్న జంతువుల కిచ్చునప్పుడు వానిచేత చిట్టు, తెలికపిండి మొదలగు వానినిఁ గూడ దినిపించవలెను. శాస్త్రప్రకారము గా పశువులను మేపు వ్యవసాయదారుని నిజమైనకట్ట మీయాహార పరిమాణ నిర్ణయములోనే యున్నది. ఆయా పదార్థముల యంతర్భాగముల నన్నిటిని

మేము వైపట్టికలో బూగ్లము గా వివరించిన యున్నాము గావున, వ్యవసాయదారులు కొంచెమో తామువేయు గడ్డిని దూచుటయు, అందుకు దగినట్లు పొట్ల సరిపుచ్చి యాయాజంతువుల కనుకూలించురీతిని మిశ్రమములు చేసి యిచ్చుటయు దేలికయై యుండును. ఇట్లు చూచుకొనుట 5 లేక 10 నిమిషములపని. ఒకసారి చూచినయెడల నదియే ప్రతిదినమునకును బనికొచ్చును. కాబట్టి యిది ఎల్లజంతువుల నవలంబించబడు ననితలచుచున్నాము. ఒక వ్యవసాయదారు డీక్రింది మిశ్రమములను అవలంబించుచున్నాడు.

- గడి లేక చొప్పోడి గలుపవలసిన యితరపదార్థములలో
- 5-వ వంతు వేణు సెనగపిండిని
- 5-వ ,, ప్రత్తిగింజలపిండిని
- 3/5-వ ,, గోధుమను వేయుముచున్నాడు. ఇది మనకు లభ్యము కాదు.

పదునైదవ ప్రకరణము.

పశువుల పెంటలోని బలాబలముల నెఱుంగుకముము.

వెనుకటి ప్రకరణములందు బశువులు భక్షించు నాయావిపదార్థముల తత్వము నిర్వచించబడినది. పశువులు తాము తిను నాహారమునంతను బొట్టలో నేయుంచుకొని బలియవు. ము నూత్రస్వేదాదిరూపములతో గొంత యాహారమును వెలిబుచ్చుచుండుట జంతుస్వభావము. ఇట్లు వెలువరింపబడు పదార్థ మెంతయో, దాని బల మెంతయో యా ప్రకరణమునందు వివరింపబడుచున్నది.

ఒక జీవజంతువు తానెంతబరువుతూగనో, దానిలో నిరుపదియైదవ వంతు భారముగల నుచి యాహారము నెవరినయెడల నది జీవచ్ఛరము వలె

బ్రదికియుండగలదు. అంతకంటె నధికముగా నాహారమిచ్చినయెడల నా జంతువు బలము హెచ్చును. కావున నూఱుమణుగులబరువు తూగ నొక పశువునకు దినమునకు నాలుగుమణుగుల యాహారమిచ్చినయెడల నది ప్రాణముతోనుండగలదు. ఏంబదిమణుగుల యెత్తుగల పశువు ప్రాణములను నిలుపుటకు నిత్యమును రెండుమణుగుల మంచి యాహారము చాలును. ఇట్టిచ్చునాహారములో నైట్రోజనుమున్నగప దార్థము లెంత యెంతపరిమితిగా నుండవలెనో, యీవఱకే వివరింపబడ్డది. ఆహార మెంతకావలెనో యంతకు నాలుగురెట్ల నీరు పశువులకావశ్యకము. నాలుగుమణుగుల జలరహితమైన పొడియాహారము (Absolutely Dry Food) ను దిను పశువు పదియాఱుమణుగుల నీరును దప్పక త్రాగవలెను. ఈయాహారము నెమరవేయని గుఱ్ఱములు మొదలగు జంతువులకు మిక్కిలి మెత్తగానుండవలెను. నెమరవేయు నావులు మొదలగు వానికి ఆహారము కొంచెము బిరుసుగా నేయుండవలెను. మెత్తనియాహారము నవి నెమరకుండెచ్చుకోలేవు. అందువలననే నెమరవేయు జంతువులకు సంపూర్ణముగా మెత్తనియాహార మిచ్చినప్పుడు వానికి రోగములువచ్చుచుండును. బిరుసుగాను మెత్తగాను నుండు నాహారముల మిశ్రమము నష్టదాయకము గాదు. ఎట్టిసందర్భములందును బశువులు తమ బరువులలో బదియవ వంతు కంటె నధికాహారమును దినరాసు.

పశువులు తాముభక్షించు నాహారములో నూఱింట — నాలుగు మొదలు కొని ఎనిమిదిపాళ్లవఱకే శరీరములోనుంచుకొనును. మిగిలిన 92 మొదలు 96 పాళ్లవఱకును మలనూత్రాదిరూపములతో బైటికివిడిచిపెట్టును. 100 మణుగుల యాహారమును దిను పశువు 92 మొదలు 96 మణుగుల యెత్తుగల భక్షితాహారమును బైటికి విడిచిపెట్టును. కడపున నిలుచు 4 మొదలు 8 మణుగుల వఱకునున్న యాహారమే దానికి బలిబుచ్చును. ఇదియే పశుపోషణవిషయమున బరమేశ్వరుండుచేసిన యేర్పాటైయున్నది.

జంతువును బ్రాణమాత్రావశిష్టముగా నుంచుటకు జాలిన తనబరువులోని యిరువదైదవ యెత్తుగల యాహారమునకు బ్రాణమాత్రావశిష్టాహారమని

మేర. జంతువుయొక్క జీర్ణకోశములబలము ననుసరించి యింతకధికముగా నిచ్చుమేపు జంతువుకు బలమొసఁగఁగనని యీ ప్రకరణారంభమునందు నూచింపఁ బడియున్నదిగదా. ప్రాణమాత్రావశిష్టాహారముకంటె నధికముగా సెకజంతు వెంత తిండి తిననో దానిలో నెనిమిదవ వం తాజంతువులబలము హెచ్చును. 75 మణుగులుతూఁగఁగ నొక యావు మూఁడుమణుగుల ప్రాణమాత్రావశిష్టాహారమునే భుజింపక మఱియొకమణుగు తిండిని అధికముగా తిను నేని, ఇట్లధికముగాఁదిన్న మణుగునాహారములో నెనిమిదవవంతు శరీరపుష్టికిఁ దోడ్పడును. అందువలన నాజంతువిప్పడు 75 మణుగుల యొకవీశెడుబరువు గలిగి యుండును. ఆఁగఁగా నధికముగా నొకమణుగెడు ఆహారమును దినుటవలన [నందులో నెనిమిదవవంతుఁ 1/8] నొకవీశెడుబలము హెచ్చుచున్నది. ఒక్క పండ్జాతిమాత్రము అధికముగాఁ దినునాహారములో నైదవ వంతు బలము చెందును.

ఈ లెక్కలవలన సెకపశువు భక్షించునాహారములో సెంతభాగము శరీరములో నిలిచియుండునో, యెంతభాగము తిరిగి వెలువరింపఁబడునో మలభముగాఁ దెలియఁగలదు.

50 వీశెల బరువుగల యొకమేక 10 వీశెల శుష్కాహారమును మేసె ననుకొనుఁడు. దీనికిఁ బ్రాణమాత్రావశిష్టాహారము రెండువీశెలు. అధికముగా మేసిన 8 వీశెలలో 1/8 నొకవీశెడు శరీరమునకు బలమునిచ్చును. ఈ ప్రకారముగా నది మూఁడువీశెల యాహారమును శరీరమునకుంచుకొనుటచే, మిగిలిన యేడువీశెలును మలమాత్రాదిమాద్యములచే బ్రటికినచ్చి వేయును. పండ్జాతిలోఁ జేరని సమస్త చతుష్పాతులకును నిట్లే లెక్క వేసికొనవచ్చును.

పశువులు మేసినయాహారమునుండి యిట్లు మలమాత్రములవెంట మఱివచ్చు పదార్థములలో నైట్రోజను మొదలగువి యన్నియునుండును. పశువునకు మనము నెట్లు మేతలోనే యేపదార్థము లెంత యెంత యెత్తు కలిగియుండునో, తెలిసికొనుపద్ధతిని మే మిదివఱకే వివరించియుండుటచే, వెలువరింపఁబడిన పదార్థము లేవి యెంత యెంత యెత్తుగలిగియుండునో

మలభముగాఁ దేలును. ఒక్కనైట్రోజనువిషయములో మాత్రము రెండువంతుల నైట్రోజను మాత్రములోను, ఒక్కవంతుమాత్రమే మలములోను నుండును.

పశుసంబంధము లగు ఎరువులు భూమిలో నిలకడమొందఁబనిచేయును. పంటలు పండుచున్నను భూమిలో వేయఁబడిన పశువులయెరువులో సగము బలముమాత్రమే ప్రథమసంవత్సరములో వినియోగింపఁబడును. రెండేండ్లు చాటికెపిమ్మట సహితముట్టిభూమిలో మూడవవంతు సార మింకను నిలిచి యుండును.

ఈసందర్భమున నొక్కవిషయము ముఖ్యముగాఁజెప్పవలసియున్నది. పశువుల కధికాహార మధికబలదాయక మన్న కారణముచే వానిని ఆరోగ్యము చెడి యజీర్ణవ్యాధిపా లగుటట్లు మనము మేపరాదు. ఆహారమునుమాట్టివనను, వృద్ధిచేసినను, నట్టిమాంబులును వృద్ధులును గొంచెము కొంచెముగాఁ గ్రమ క్రమముగాఁ జేయఁబడవలెను. పశువులు ఆత్రముతోఁ దమయాహారమును వేగముగాఁ దినుచున్నంతసేపును సెంతమేతమేసినను నష్టముండదు. కాని కొంతమేసినతరువాత పశువులు దిక్కులుమాచుచు, ఉత్సాహము విడచితిని నట్లును దిననట్లును మెల్లగా మేతమేయనప్పుడు వానికడుపునిండినదనియు, నధికాహార మప్పుడవసరము కాదనియుఁ దేలును.

పదునాఱవ ప్రకరణము.

పాఁడిశెవులసంరక్షణము.

ఈసంబోధకాలమునందు పాఁడి పశువుల శరీరతత్వము మాటిపోవును. అన్యదేశములలోని పశువులకంటె మనదేశపు పశువులు కొంతవఱకు మోటు. తేరియేయున్నను, వ్షము, శీతము, ఉష్ణము, పరిశుభ్రత వీనిపట్లమాత్రము మనము తప్పక శ్రద్ధఁగొనవలెను. ఇఁక నాహారవిషయమై చెప్పనక్కఱయే లేదు. ఆవుగాని, గేదె (=ఎనుము) గాని శీతకాలములోనో, వ్షకాలము

లోనో యీ సందటస్థిం చు నేని, చలియు వానయు వానికై దాకకుండ మనము కాపాడవలసియుండను. అనుభవజ్ఞులగుపనులకాపరు లెప్పుడును నిట్టికాలముల కుపకరించునట్లే పశువులకొట్టములను నిర్మించుచుండురు. ఎండకాలము లో నీనుపశువులకు నీడగల చల్లని ప్రదేశము ముఖ్యము. క్రొత్తగా నీనిన పశువును శీతల ప్రదేశములందు సహితము ఎండలో మేయుట కంపగూడదు. ఈనినగూడను ఎండలో మేపు మనదేశపుటాచారము మిక్కిలి హానికరమైనది, పాడి పశువు గర్భముతోనున్న కాలములో దానికి మంచియాహారము నీయవలెను; గాని తెగ బలిసియుండునట్లు చేయుట తప్ప. పశువునుగ నీరును మంచిపచ్చమేపును, నీడయును చూడిపశువుల సంరక్షణకు జాలును, కాని మేపుట కనుకూలమగు మేఠిగల ప్రదేశములు లేవేని, యింటికడ మంచియాహారమును మనచుమర్చవలసియుండును. చూడిపాసియుండుపశువులను మనము చక్కగా సంరక్షింపనియెడల పాడికాలములో నవి మంచిపాడినీయవు. అందువలన చూడిపశువులను ఈరువఱను నిర్లక్ష్యముతో విడిచిపెట్టుట పెద్ద తప్ప. చూడుతోనుండు తుదియాణువారములలోను వానికి సామాన్యాహారముకంటె పుష్టికరమగు తెలికపిండి మొదలగు నాహారముల నీయవలసియుండును.

మనదేశములో బశువులకు బహువిధములైన పుష్టికరాహారములను వాడుచుండురు. వరిగడ్డియు జొన్నచొప్పయు మనము సామాన్యముగానిచ్చు నెండుమేతగానున్నవి. ప్రత్తిగింజలు, తెలికపిండి, ఉలవలు, గంటెలు, తోడు, చిట్లు మొదలగునవి మనమిచ్చు విశేషాహారములలోనివి. గానుగపిండి వస్తువులలో తెలికపిండి మనకు సులభసాధ్యమైనది. కుసుంబాపిండి యజ్జీకారి. దీనిలో నార పిస్తారముగానుండును. అయినను నిలువచేయుటవలన నిది చచ్చదు. కాబట్టి చౌక దినములలో దీనినిగొని నిలవచేసియుంచవచ్చును. అలవాటులేని పశువులు ఈపిండి నంతగా భక్షింపవు. కాని అలవాటుపఱచుట యంతకష్టమైనదిగాదు. పశువులు చూడుతోనున్న కడపటి యాణువారములలోను వానికి నిత్యాహారమునకు తోడుగా నైరీతి పిండిపచ్చములనుగూడ నీయవలసియుండును. పాడిగేదె (=ఎరుము) కు ఈకడపటి యాణువారములలోను దిన

మునకు రెండేసివీసెల తెలికపిండిని చిట్లును బెట్టవలెను. ఆవున కిందులో గొంతయే చాలును. ఇక పదునైదుదినముల కీనుననగా నిట్టియాహారమును దినమునకు మూడువీసెలదాక యీయవచ్చును. ఈ ప్రకారముగా పుష్టికరాహారమియ్యబడునని గర్భముతోనున్న జంతువుయొక్క యీనానబోవుదినములలో విలేవనము పూర్తిగానగుచుండను. ఈనినవెనుక పాలను మనము పిండివేయుచున్నను జంతువు బలహీనముకాదు. ఈనిన మొదటివారములో నావులను జహజాగ్రతతో జూడవలెను. వానికికాలప్రవృత్తిని జక్కగా జేయుచురీతి నాహారము నిచ్చుచుండవలెను. ఈకాలములో ప్రత్తిగింజలు, తెలికపిండి మొదలగువానిని పెట్టరాదు. క్రొత్తగా నీనిన గేదెలకు సజ్జావతో తోడునుగూడ నుడకనిచ్చి పెట్టుటమంచిది. దినమునకు రెండువీసెల సజ్జలును తోడును నితరాహారముతోనిచ్చుట లాభకరమైనది. ఈజావకు 5 తులముల యుప్పును గూడ గలిపినయెడల దీనిరుచిపెచ్చి పశువున కారోగ్యమునిచ్చును. క్రొత్తగా నీనినపశువులకు ఎండగడ్డియు చొప్పయు సంతుమంచివికావు. అప్పుడకోసిన పచ్చిగడ్డిగాని, పచ్చిచొప్పగాని మంచివి. ఇదియైనను 5 వీసెలకంటె నధికముగా పశువుల కీయనక్కఱలేదు. కాబట్టి క్రొత్తగా నీనిన గేదెల (ఎనుముల) కీ క్రిందియాహారము నిధింపబడుచున్నది.

3 లేక 4 వీసెల యెండుగడ్డి లేక నఱికిన యెండుచొప్ప 5 వీసెల. పచ్చగడ్డి లేక పచ్చనిచొప్ప.

- 2 వీసెల తోడు
 - 2 వీసెల గంటెజావ
 - 5 తులములు ఉప్పు
- } వీని మిశ్రమము వేడిచల్లారకుండ

ఆవులకు యెయాహారములో (2/3) మూడింట రెండుపాళ్లుచాలును ఈనినవెంటనే రుబ్బినగంటెలను తోడుతో జావకాచి ఉప్పువేసి యిచ్చినయెడల పశువులమావి వెంటనే పడిపోవును.

ఐరోపాఖండములోని పశువులు మనదేశములోని పశువులకంటె విశేషముగా పాలనిచ్చును. వీనికి మొదటిసారి యీనినప్పుడంత ప్రమాదముండదు.

గాని తరువాత ఈని పాలుచేపుతరుణమునకు జ్వరము పాలజ్వరము. సమ్మద్ధిగా పాలనిచ్చుపశువుల కిది తప్పకవచ్చుటచే, నిది రాకుండఁజేయుటకై పశువులు

ఈనఁబోవు కడపటివారములో నిత్యమును అగనినూ నెలలో ఎప్పంసాల్చి అను మందునుగలిపి యిచ్చుచుందురు. మరదేశములో నిట్లు విపరీతముగా పాలనిచ్చు పశువులు లేనందున నీసాధనమంత యావశ్యకముకాకపోయినను, దానివలన హానిమాత్ర మేమియులేదు.

హిందూదేశములోని పశువులు ఈనిన మొదటివాఁములో పూర్తిగా చేపవు. అనుకూలసమయములో పూర్తిగాచేవుటకు ఈనినవెనుక పదిదినములు సాధరణముగాపట్టును. అది మొదలుకొని కొంత

ఈనినపిదప మేత. కాలమువఱకు పశువులు పూర్తిగా చేవుచుండును. పాడిగేదెలను సంరక్షించుట కొంచెముకష్టము. దినమునను 15 శేరులపాలనిచ్చుగేదె (=ఎనుము)కు రమారమి 6 వీశెల తెలికపిండి చిట్టు తొడు మొదలగునవి పెట్టవలసియుండును. అంతకంటె తక్కువపాలనిచ్చు నేని తదనుగుణముగానే యాహారమును తగ్గించి యీ మవలసియుండును. ఈ పరిమాణమునకంటె హెచ్చుగా పుష్టికరాహారము నిచ్చుట నిట్టియోజకము.

అయినను నీమేత జంతువులజాతినిగూడ ననుసరించియుండును. పెద్ద శరీరముగల జాఫరాబాదు గొడ్లకు పెట్టినంతమేతను చిన్న శరీరముగల విశాఖ పట్టణపు ఆవులకుఁ బెట్టనక్కఱలేదు. కొన్ని పశువులకు శరీరము పెద్దదైనను పాలనిచ్చుగుణము తక్కువగానుండును. ఇట్టివాని లక్షణములన్నియు నీగ్రంథారంభమునందే చెప్పఁబడినవి. కాఁబట్టి జాతిని విచారించుకొని తక్కువ యాహారముతో నెక్కువపాఁడి నీఁగల పశువునుగొని పెంచుట మనకెప్పుడును లాభకారి. పశువులకును మనుష్యులకువలెనే నాలుకయు రుచియు గలవు. ప్రతిదినమును ఒక్కపదార్థమునే భుజించునప్పుడు మనకెల్లు దానినైనను హ్యముకలుగనో, పశువులకును నట్లే దానివై ననుహ్యము జనించును. కాఁబట్టి పాఁడిగొడ్ల కిచ్చుప్రత్తిగింజలు, తెలికపిండి గంటలు మొదలగు వానిని వారమునకు రెండుసారులైన ఒక దానికొకటిగా మాఱవలసియుండును.

క్రమక్రమముగా పాఁడి తగ్గుకొలఁదిని లోనికిచ్చు పుష్టికరాహారమును తగ్గింపఁబడవలెను. నెలకొకసారియైన నిట్టిపుష్టికరాహారమును బూర్తిగా మాఱి వేయుచుండవలెను.

పాఁడినిచ్చుదినములలో పూటకు 4½ శేరుల పాలనిచ్చు పశువున కీక్రిందిరీతి నాహారము విధింపఁబడుచున్నది.

పచ్చమేత	దినమునకు	5 వీశెలు	} వీనిని నఱికి కలిపివేసి తినిపించవలెను.
ఎండుమేత	"	5 "	
ప్రత్తిగింజలు	"	1 "	
తొడు	"	1 "	
నూవుల తెలికపిండి	"	1 "	
కందిపొట్టు	"	8 ఏబులము (సవాశేరు)లు	లేక కాలువీశెలు
ఉప్పు	"	8 తులములు.	

ఇందు ప్రత్తిగింజలను, కందిపొట్టును, తొడును, ఉప్పుతోఁ గలిపి నీశేలలోఁ బొదువవలెను. దీనిమీఁద తెలికపిండిని ముక్కలుగాఁజేసి, కలిసిపోకుండు నట్లు వైనఁబెట్టవలెను. వైయాహారములో సగ మొకపూటను, తక్కినసగమును రెండవపూటను పాలుపిదుక్కునమయములో పశువులకుఁబెట్టుట. మరదేశములోని యాచారమైయున్నది. ఇట్లవవాటుచేయుటచే జంతువులు ఇవి లేనిసమయమునపాలనీయవు. వీనినిఁ బ్రత్యేకముగాఁ గాక నిత్యమును దినమేతతోనే వేయుట యత్యుత్తమమైనపద్ధతి. కాని యిదివఱకు పాలు పిదుక్కువేళ నిట్టిమేత కలవాటుపడజంతువుల కీయాచారము మాన్పరాదు. దూడను మఱిగి మఱియుఁజేపుటయు, చేవువేళ నిట్టియాహారమును దినుటయుఁ బ్రథమములోనే (మొదటిసారి యీనినప్పటినుండియు) లేకుండఁజేసినయెడల నెప్పటికిని నిట్టియవసరముండదు.

ప్రత్తిగింజలు మొదలగువానిని ఎప్పుడిచ్చుట శాస్త్రసమ్మతమో తెలిపియున్నాము. నఱుకఁబడిన 5 వీశెలపచ్చమేతను 5 వీశెలయెండుమేతను ఎప్పుడు వేయవలెను? ఈరెంటినిఁ గలిపినయెడల పదివీశెలమేతయగునుగాదా.

ఇందు 4 వీశెల మేతను ప్రొద్దున పది, పదు సెకండు గంటల మధ్య పశువులకు వేయవచ్చును. మిగిలిన యాణువీశెలను సాయంకాలమున 6 లేక 7 గంటల మధ్య పాలపిలికిన కొంతకాలము తలువారితో వేయవలసియుండును.

మఱియొక్క నూత్నమును గూడ నీయెడ వివరించుచున్నాము. పశువు తా నెంత బరువు తూగినో దానిలో ($\frac{1}{20}$) యిరువదవవంతు పాల నిచ్చుచుండును. 100 వీశెల బరువు గల యావు దినమునకు 5 వీశెలు తూగఁగలపాల నీయవలెను. 140 వీశెల బరువు గల యావు దినమునకు 7 వీశెలు తూగఁగలపాల నీయవలెను. 1000 వీశెల బరువు గల పశువు దినమునకు 50 వీశెలు తూగఁగలపాల నీయవలెను. ఈ ప్రకారముగా తమ భారములో నిరుపదియవంతు పాలనిచ్చినయెడల నాపశువు మంచి జాతిది.

పూటకు 4½ శేరుల పాలనిచ్చుచు (అనఁగా దినమునకు 6 వీశెల పాలనిచ్చుచు) 120 వీశెల బరువు గలిగియున్న పాండిపశువునకు 10 వీశెల పచ్చ ఎండు గలిసిన మేతయు, 1 వీశెడు ప్రత్తిగింజలను, 1 వీశెడు తొడును. 1 వీశెడు తెలికపిండియు, 3 సమాశేరుల (కాలువీసెల) కందిపొట్టును, 3 తులముల యుప్పును గావలసియుండునని చెప్పితిమి గదా. కాని యీ యాహారము జాతీయములై శాస్త్రీతి బరువు గల పశువులకే చెల్లును. అట్టి పాండిపశువులు కలవారియదృష్టమే యదృష్టము.

కాని సామాన్యముగా మనకు లభించు పశువులన్నియు సంకరజాతివి. ఇవి తెగ తిని బలిసి పాలియవు. ఎట్టివానికైనను తమ బరువులో పదియవ భాగము మేత పెట్టిన జాలును. అనఁగా నూణువీసెల బరువు తూగఁగ పశువునకు దినమునకు 10 వీశెల మేత పెట్టవలసియుండును. 140 వీశెల బరువు తూగఁగల పశువునకు దినమునకు 14 వీశెల యాహారము గావలసియుండును. 1000 వీశెల బరువు తూగఁగ పశువునకు దినమునకు 100 వీశెల యాహారమావశ్యకము. ఇందు నైట్రోజనుమున్నగునవి యెట్లుండవలెనో యిదివఱకే వివరించుచున్నాము.

పాండిగొట్లకు విస్తరించి మేత పెట్టరాదు. అట్లు ఎక్కువగా మేపుదుమేని యవి పాలనీయక, క్రోవ్యెక్కితే గఁబడియును. అందును వానిపోషణము

విషయములోఁ దగు జాగ్రత్త తీసికొని కొవ్వుపట్టించు పదార్థములను విస్తరించి చేరనీయనే కూడదు.

పదునేడవ ప్రకరణము.

పాదుగులు.

పిల్లలకుఁ బాలసొంగఁగ సమస్తజంతువులకు దనుకరీరమునుండి చేచ్చు తెల్లని ద్రవమునకు పాలని పేరు. ఇంచుక పసుపుఁగఱితోఁగలిగిన తెల్లనివర్ణముగల యీ పాలు కొద్దిగా తృప్తికొని (=Alkaline) ములై, యించుక తియ్యందనమునుఁ గలిగియుండును. రెండు తిత్తులవలన నీ పాలు కలుగుచున్నవి.

పాండిపశువుల పాదుగులలో రెండు తిత్తులుండును. ఈ తిత్తులలో పశురక్తము పాలుగా మార్పబడును. పాదుగునుండి క్రిందికి ప్రేలాడు నాలుగు కాడలవలెనుండు స్తనములు వట్టి గొట్టములు. ఈ గొట్టములు పాల తిత్తులలోనికి వ్యాపించును. పాల తిత్తులలో నీ గొట్టములు ప్రవేశించుచోట సొక ద్వారముండును. ఈ ద్వారము దానియంతటనే ముడుచుకొనిపోగలదు. అప్పుడు చున్న గొట్టనుండి పాలు రావు. రెండు గొట్టము లొక పాల తిత్తిలోను, తిక్కిన రెండు గొట్టములును రెండవ పాల తిత్తిలోనుఁ బ్రవేశించును. ఈ గొట్టములు పాల తిత్తులలోఁ బ్రవేశించుచోటి ద్వారము కొన్ని కొన్ని పశువులలో సులభముగా విడిపోవును. అట్టి పశువుల పాదుగులలో పాలు ఈ గొట్టములగుండ వానియంతటనే పిడుకమండ కాటిపోవుచుండును. కొన్ని పశువులలో నీ ద్వారము దృఢమై విశేషముగా బలమిచ్చి పిండిన గాని తెఱవదు. క్రొవ్వుముమీఁదఁ గాని పాలు రాని పశువుల పాదుగులను శస్త్రచికిత్సవలన వైద్యులు ప్రతిపశు వైద్యశాలలోను బాగు చేయఁగలరు.

ఈ ప్రకారము గా పాలధారలు గాఱు స్తననాళములు శరీరములో నే ప్రకారము వ్యాపించుచున్నవో విచారించుము. ప్రతిగొట్టమునకును వైన పొదుగులలో నొకచిన్న సంచియుండును. గొట్టము లాక్షీరనాళములు. సంచులలోఁ బ్రవేశించును. నాలుగు స్తనములకును నిట్లు నాలుగు సంచులుండును. ఒక్కొక్కసంచి ఒక ఆగ్నశ్చేరుకంటె నెక్కువపరిమాణమును గలిగియుండుదు. ఈసంచుల చుట్టునుండు మాంసపుగోడలనిండ సన్నని రంధ్రములుండును. తఱచిచూచినయెడల నీరంధ్రములు సంచులలోనికి పశుగర్భమునుండి పాలను దెచ్చు కాలువలచివరలుగా మనకుఁ దెలియును. ఈ ప్రకారము గా కాలువలనుండి సంచులలోనికిని, సంచులలోనుండి కాడలవంటి స్తనములలోనికి పాలువచ్చుచుండునని మనకు విశదమగుచున్నది. ఈకాలువలలోనికి పాలెక్కడనుండి వచ్చుచున్నవి? పశు శరీరములో నీకాలువ పొడుగునను చిన్న చిన్న పిల్లకాలువలు కానవచ్చుచుండును. ఈపిల్లకాలువలవచ్చి కలిసినకొలఁదిని నీకాలువపెద్దదై వెరుగుచు తుట్టుతుదకు సంచులలోనికి వచ్చును. ఈపిల్లకాలువలు సహితము వెక్కువలగు చిన్న కాలువలు వచ్చి కలియుటచే నేర్పడుచున్నవి.

ఈ ప్రకారము గా సంచుల ప్రవేశించుకాలువలు అనేకములగు చిన్న కాలువలవలన నేర్పడుచున్నవి. ఈచిన్నకాలువలు అనేకములగు నంతకంటెను జిన్నకాలువలవలన నగుచున్నవి. నాలుగు పెద్దకాలువలచివరను నాలుగుసంచు లెట్లున్నవో యట్లే ప్రతిచిన్నకాలువచివరను నొకచిన్న సంచియుండును. ఈసంచిలోని యొకరంధ్రము పెద్దకాలువలోఁ గలియుచుండును. ఈ ప్రకారము గా సూక్ష్మములగు వెక్కుచిన్నకాలువల సంయోగమువలన నంతకంటె పెద్దకాలువలును, వానివలన నంతకంటెను పెద్దకాలువలను రాను రాను తుదకు మొదట చెప్పిన నాలుగు పెద్దసంచులును ఏర్పడుచున్నవి గదా. మిక్కిలి చిన్నవైన పునాదికాలువలు క్షణ అంగుళము నిడివి గల సంచులనుండి బయలుదేరుచున్నవి. ఇట్టిసంచులు మూఁడు మొదలుకొని ఐదువఱకు నొక్కొక్కజంటగానుండును. ఈసంచులలోనే పశురక్షము పాలుగామాటిపోవును. ఈసంచులను మనము పాలసంచులని పిలువము.

పాలసంచులలో పా లెట్లుత్పన్నమగునో ముందు ముందు తెలుపఁబడు. నైన తెలిపినవిషయములు ఆంధ్రభాషకు నవీనములగుటచే చదువగులకు సుబోధముగా నుండుటకై పాలసంచులనుండి పాలు స్తనములకుఁ జేరుఁగమును వివరించుచున్నాము.

ఏభగవన్మౌహిమముచేతనో పాలసంచులలో మొట్టమొదట పాలుచేరినవనుకొనుఁడు. అందుండి మిక్కిలిసూక్ష్మములగు సన్ననిగొట్టములు బయలుదేరి పాలను గొనిపోవును. ఇట్టి పాలసంచులు పశుశరీరములో నపరిమితసంఖ్యగా నుండును. ఒకపాలసంచునుండి బయలుదేరు నెక్కుగొట్టములలో నొకగొట్టము కొంచెముదూరముపోయిన దనుకొనుఁడు. ఇంతలో మఱియొక పాలసంచునుండి బయలుదేరిన మఱియొకగొట్టమును నాతోవనే వచ్చి దీనిని సంధించిన దనుకొనుఁడు. అప్పుడు ఈరెండుగొట్టములును చేరి ఒక్కటేగొట్టమగును. ఇట్లే ప్రతిపాలసంచునుండి వచ్చు గొట్టములును మాన్యమధ్యమున నితర గొట్టములతో సంధించి, రెండునుగలిసికొనిపోయి ఒక్కటే గొట్టమగుచుండును. ఈ ప్రకారముగా చిన్న గొట్టములు కొంచెము పెద్దగొట్టములగును. కొంచెము పెద్దగానున్న గొట్టములు మఱికొంచెము పెద్దగొట్టములగును. ఇవి అంతకంటె పెద్దవగును. ఇట్లు పోనుపోను కొంత సేపటికి పెద్దసంచులలోనికివచ్చు నాలుగుకాలువలను ఏర్పడును. ఈకాలువలనుండి పెద్దసంచులలోనికిని నందుండి స్తనములలోనికిని పాలువచ్చును.

ఈ ప్రకారము గానుండు లక్షోపలక్షుల గొట్టములకన్నిటికిని తుది మొదళ్లలో మాంసముచేఁ జేయఁబడినద్వారములుండును. ఈద్వారములు తెఱచియున్నయెడల పాలసంచులలోని పాలు వీనిగుండ ప్రవహించఁగలవు. ఈద్వారములు మూసికొనిపోవునెడల పాలురానేరవు. కొన్ని కొన్ని కారణములవలన పశువున కీద్వారములు ముడుచుకొనిపోవును. ఆకస్మికముగా భయముకలుగునప్పుడును, క్రొత్తమఱుప్పులుగాని వింతజంతువులుగాని తనకంటికిఁ గానఁబడునప్పుడును, జ్వరము, ఎద ఇవివచ్చునప్పుడును, సకాలమునకు పాలుపిండనప్పుడును, సరియైన యాహారములేనప్పుడును, ఎందువలననైన పశువుకు మనో

వైకల్యము కలుగునప్పుడు ఈ ద్వారములు ముడుచుకొనిపోవును. అప్పుడు పశువు చేవుటలేదని మనము చెప్పవచ్చును.

ఇంతవఱకు పొదుగుల ముఖ్యవయావముల స్వరూపమును గూర్చి యించుకనూచించి యున్నాము గదా. ఇక పాలసంచులలో పాలెట్లెర్పడును.

పశురక్తములో కొంతభాగము పలుచగా నీటివలె

పాలెట్లెర్పడును. నుండును. కొంతభాగము గట్టిగానుండును. పశురక్తము

రక్తనాళములగుండ పాలసంచులలోనికి వచ్చునూ-

అచ్చట రక్తనాళముల పొర పలుచనై యుల్లిపొరవలెనగును. ఈయుల్లిపొర

నుండి రక్తము ప్రవహించునప్పుడు అందలి నీరువలెనుండు భాగము ఈపొర

గుండకాటిపోయి పాలసంచుల పడును. పాలసంచుల నిదిపడునప్పుడు దీనికి

రంగేమియునుండదు. స్వచ్ఛమైన నీటియాకారముతో నిది పాలసంచులలో

బడగానే పాలసంచులు తమపనిని ఆరంభించును. పాలసంచులచుట్టుగోడ

లలో చిన్నచిన్న నలకలు ఆపరిమితముగా నుండును. ఈనలకలు ఏకాణు

స్వరూపములు. ఒక్కొక్కనలకయే తననైజతత్వమునుబట్టి రెండుచీలికలగు

చుండును. ఈరెండుచీలికలను అంతలోనే వెరిగి పెద్దవగును. వెంటనే స్రుతి

దియు మఱు రెండేసి చీలికలగును. ఈప్రకారముగా నీనలకలు క్షణకాలము

లో కోట్రానుకోట్లు గాఁ బెరిగి యీనీటిలో నెల్లెడలఁ గ్రమ్ముకొని దానికి తెలు

వునర్ణమునిచ్చును. పాలసంచులలోనుండు మఱికొన్ని వస్తువులు మీఁగడను

వెన్నను గలుగఁజేయుపదార్థములను రుచి (తీయఁదనము) నిచ్చుపదార్థములను

స్పృశించును. ఈప్రకారముగా వడపోయఁబడిన పశురక్తము ఇతరపదార్థము

లతోఁ గూడి పాలె పొదుగులలో నుండును.

పశువులపొదుగు లీప్రకారముగా నెల్లప్పుడును రక్తద్రవమును పాలుగా చేయలేవు. జన్మనూసిగా మొనటిసారి పశువు ఎదలోనుండువఱకును

పాలసంచులన్నియు ఉప్పుగానుండు సెకరీత్రిద్రవము

క్షీరోత్పత్తి కనుకూల తో నిండియుండును. గరోఫ్ఫోత్పత్తి యైనపిమ్మట గర్భ

కారణములు. ములోని పిండమునకు పశురక్తము కొన్ని నాళముల

గుండ నాహారముగాఁ గొనిపోఁబడుచుండును. ప్రసవ

సమయములో నీనాళములు తెగిపోవును. అప్పుడు పిండములోని కడివఱకుఁ

బోవుచున్న రక్తమంతయు మఱియొకదారిని పొదుగులలోనికి వచ్చును. పొదుగు లీరక్తమునంతటినుండియు పాలను జేయును. ప్రథమములో పొదుగు లీపనిని పూర్ణముగాఁ జేయఁజాలవు. కాలక్రమమున సరియైనపాలువచ్చును.

అందువలననే ఈనిన మొదటిదినములలోవచ్చు మెఱ్ఱుపాలకును, తఱువాత వచ్చుపాలకును గణభేదముగలదు. కొన్ని దినము లిట్లు కడచినవెనుక పశువుకు

మఱు గరోఫ్ఫోత్పత్తియగునప్పుడు క్రమక్రమముగా పొదుగులలోనికి వచ్చు రక్తమంతయు మఱు పిండమునకుఁ బోవును. అందువలన పాఁడి తగ్గును. పొ

దుగులలో ఉప్పునీటినిఁ బిండినాఱువైచి రక్తమందు సమ్మర్థిగా ప్రససిరించు నట్లుచేయఁగలమేని సర్వకాలములందును మనకు పాలులభించును. ఈప్రకార

ముగా సెక్కపొదుగులనుండియేగాక కొన్నికొన్ని యితరవాయవములనుండి కూడ పాలను బిండవచ్చునని శాస్త్రజ్ఞులు కనిపెట్టియున్నారు.

అడవిమ్మగములన్నియు తమకూనలకు చాలినంత క్షీరముమాత్రమే చేఱుచుండును. పాలసంచులనిండ పాలునిలవగానుండునప్పుడు ఉల్లిపొరలో రక్త

ముప్రవహించినను క్రిందికి కారిపోలేదుగదా. పాలసం

పాలపరిమాణము. చులు వెలితిపడునప్పుడే వైసప్రసరించురక్తము క్రిందికి కారిపోవును. అందువలన అడవిమ్మగములు తమకూన

లకు చాలినంతక్షీరము నిచ్చినతఱువాత మఱు క్షీరమును సృష్టించుట కవకాశముండదు. అట్లుకాక మనుష్యులు తమలాభముకొఱకై ఒకానొకప్పుడు అడవి

మ్మగములుగానే యున్న యావులను, గేదెలను, మేకలను దెచ్చి పాలసంచులెప్పుడును వెలితిగానేయుండునట్లుగా పాలనున్నిటిని, బిండివేయుచుండుటచే,

శరీరములో త్రాణ కలిగినంతవఱకునవి మాటిమాటికి తమపాలసంచులను నింపి వేయుచు వన్యమ్మగములకంటె నధికముగా పాలనిచ్చుట కలవాటుపడినవి.

రక్తమువలన పాలువచ్చుచున్నట్లు మనకుఁ దెలియుచున్నదిగదా. ఈరక్తమెంత యధికముగా పొదుగులలోకి రాఁగలదో అంతయధికముగా పశువులపాలి

చ్చును. అతివేగముతో పాలను బిండుటవలన పాలసంచులు మాటిమాటికి క్షీర విరహితములును, వాయువిరహితములును గూడనగుచుండును. వెంటనే సమీప

ప్రదేశములలోని రక్తము ఈనిర్వాయువులగు సంచులకడకువచ్చి వానిని మఱలనింపి వేయుచుండును. ఈప్రకారముగా పొడుగులలోనికి రాఁగలిగినంత రక్తమును మనము వేగముగా పాలనుబిండి రప్పించుచువచ్చినయెడల నాపశువు తానీయఁగలిగినన్ని పాలనునిచ్చును. ఇట్లుకొంత సేపగు నప్పటికి పాలసంచులు ముడుచుకొనిపోవును. అప్పుడుమన మెంతపిలికినను పాలురావు. చుట్టుప్రక్కల ప్రవహించురక్తమంతయు పొడుగులలోనికి వచ్చుట కలవాటుపడవలెనని యిందువలనఁ దేలుచున్నది. సకాలమునకేపీ తుకుటయ, అప్రివేగముగా పిలికి వేయుటయు, పొడుగులో నొక్కబొట్టుయినను మిగులకుండునట్లు పిలికి వేయుటయు, నీమాఁడుపనులును రాఁగలరక్తమునంతను బొడుగులలోనికిఁ దెచ్చును.

పశువులకు పచ్చమేత తగ్గిపోయినకొలదిని వాని రక్తమును కొంచెము గును. అందువలన తగినంతరక్తములేమిచే క్రమముగా పశువుల పాండితగ్గును. పచ్చమేత లేనిదినములలో సహితము అనుకూలమగు నట్టిపోవుట. మంచి యాహారమును మనము పశువులకు గూర్తుమేని మన పశువులింతత్వరలో వట్టిపోవు. తఱువాత గర్భిత్వ త్రియగునప్పుడు శరీరములోని రక్తము పిండములోనికిఁ బోవుచుండును. భయము, ఎడలోనున్న పశువులతోడి సహవాసము, క్రొత్తనునుఘ్రలు వచ్చి పితుకుట మొదలగువానివలన గొట్టములద్వారములు ముడుచుకొని పోయినప్పుడుకూడ తగిన సదుపాయములు చేయనియెడల పాండి తగ్గిపోవును. చలి, వాన, ఎండ వీనిసోఁఱుడువలన పాండి తగ్గును. పొడుగులలో పాలను బూర్తిగా పిండివేయనియెడల పాలుతగ్గును. అధికమగు శ్రమ కూడనిట్టిదే. ఇట్టిలోపములు కలుగకుండ పొడుగులస్వభావము ననుసరించి పాలను బిండునాఁడుచి శేషకాలము పాండి గలిగియుండును.

పదు నెనిమిదవ ప్రకరణము.

పాలు : వానితత్వము.

“పాలు” అనుపేర మనచేతఁ బిలువఁబడుపదార్థము బహువస్తుమిశ్రితమైనది. ఈపాలలోని ప్రధానవస్తువులు అయిదు. (1) నీరు (2) చమురుపదార్థములు (3) మాంసకరములగు పదార్థములు (4) పంచనూక్షుతత్వము. దారలు (5) బూడిద—అను నీయైదుపదార్థముల యొక్కయు సమ్మేళనమువలన పాలు కలుగుచున్నవి. ఇవి గాక కేసీన్ అనిపిలువఁబడు మఱియొకపదార్థముకూడ నిందుఁగలదు. పాలన్నిటిలో నావుపాలు శ్రేష్ఠములని సర్వదేశములవారును భావించుచున్నారు. పాలతోఁజేయు నిలువయుండఁదగిన పదార్థములన్నియు నావుపాలతోఁజేయఁబడునవే. పాలలోనుండు వైషదార్థములన్నియు సమభాగములుగానుండవు. దేశమునుబట్టియు, కాలమునుబట్టియు, మేతనుబట్టియు, పశువుయొక్క వయస్సు, ఆరోగ్యము, జాతి—వీనినిబట్టియు క్షీరతత్వము మాఱుచుండును. కాని యేజాతిపాలలోను,

90. 69 కంటె	నధికముగాఁగాని	80. 82 కంటె	నల్పముగాఁగాని	నీరుండదు ;
6. 4	,,	1. 6	,,	చమురుండదు.
1. 4	,,	0. 3	,,	మాంసకరపదార్థము లుండవు.
4. 0	,,	2. 0	,,	
1. 2	,,	0. 4	,,	బూడిద యుండదు.

ఈనిన మొదటి నాలుగైదుదినములవఱకును వచ్చు పశువులపాలకు ముట్టుపాలనిపేరు. ఈపాలకును, ఈకాలము తఱువాతవచ్చుపాలకును జాల

భేదముకలదు. పాశ్చాత్యులు ఈపాలు అనారోగ్యములు కరములని భావించుదురు. మనవారును నశ్చేభావించినను, జున్నుపాలన్న పేరుతో వీనికంత వెలయైనది లేదు. పరమప్రీతితోఁ గైకొందురు. జున్నుపాలలో మామూలుపాలలోనుండు సంతవీరుగాని పంచదారకాని యుండవు. మాంసకరపదార్థములును బూడిదయు, జున్నుపాలలో హెచ్చుగానుండును. ఇదిగాక జున్నుపాలలో పాలసంచులకు సంబంధించిన కొన్ని ముక్కలుగూడనుండును. జున్నుపాలలో సాధారణముగా,

- 75 పాళ్లనీరును,
- 1-5 పాళ్ల చమురును,
- 1 - 5 పాళ్ల పంచదారయు,
- 28 పాళ్ల మాంసకరపదార్థములును,
- 1 పాలు బూడిదయు

నుండునని తత్వజ్ఞులు చెప్పుచున్నారు. సామాన్యముగా ఈనిన నాలుగు దుదినములవఱకు పాలిచ్చే యుండునుగాని, తఱువాత క్రమక్రమముగా పాళ్లు మాటిపోయి మామూలుపాలే పొదుగులచుండి వచ్చును. కాని యీమాఱు పశువుయొక్క శరీరస్థినిని గూడ ననుసరించియుండును. జ్వరము, పొదుగులలో వుండు మొదలగు కారణములచే పశువులు ఒక్కొక్కప్పుడు చాలకాలమువఱకు విశేషముగా మాఱునందకయే యుండును.

పాలలోనుండు నీటినిగూర్చి మేము విస్తారముగా నేమియు వ్రాయనక్కఱలేదు. పశువులపాలలో రెండు పిథములైన చమురుపదార్థములుండును. అందు మొదటికాతి చమురుపదార్థములు ఏమాత్రము చమురుపదార్థములు. వేడితగిలినను ఆవిరియై యెగురఁ గొట్టికొని పోవును. పాలయొక్క వాసనయు, వెన్నయొక్కయు, నేటియొక్కయు, కమ్మవిపరిమళమును, ఈచమురుపదార్థములవలననే కలుగుచున్నది. నేటికి కాచినప్పుడున్న పరిమళము క్రమక్రమముగా తగ్గిపోవుట మనకొల్లరకు ననుభవమే. పరిమళములిచ్చు చమురుపదార్థములు ఆవిరియైపోవుట

వలననే, నేటి సువాసనయు నానాటికి తగ్గిపోవుచుండును. రెండవకాతి చమురుపదార్థములు శీఘ్రముగా ఆవిరికావు.

పాలలోనుండు చమురుపదార్థములలో పదునైదవపాలు ఆవిరియగు చమురుపదార్థములే. ఇందులో ముఖ్యమైనవి అయిదు. వానికి వరుసగా

- (1) బ్యూటిరిక్, (2) కాప్రిక్ (3) కాప్రోయిక్
- (1) ఆవిరియగు (4) కాప్రిక్ (5) లాక్ అనిపేరులు. వీనిలో బ్యూటిరిక్ పాలు హెచ్చుగానుండును. అదియేముఖ్యమైనది. దీనివలననే వెన్న నేయి పాలు ఇవి తమతమ సహజములైన పరిమళములను గలిగియున్నవి. బ్యూటిరిక్ ఆవిరియగుచుముగటచే నిలువయుండదని మీకిదివఱకే తెలిసియున్నది. ఈబ్యూటిరిక్ ఆవిరికాఁగానే తత్వముమాఱుకొని బ్యూటిరిక్ ఆసిడ్ (Butyric Acid) అనుపదార్థముగా మాటి పోవును. నిలువ వెన్నకు మురుగుడువాసన దీనివలననే వచ్చుచున్నది.

ఇదిగాక పశువులు తిను ఆహారములో ననేకములగు ఆవిరియై పోవుచుండు పదార్థములుండును. కొన్ని కొన్ని యాహారములు పాలకు మంచిపరిమళమునిచ్చును. మఱికొన్ని యాహారములు పాలకు దుర్వాసనఁ దెచ్చును. వెల్లుల్లి, నీరుల్లి, క్యాబేజీ మొదలగు వానిని తిన్న పశువులపాలు దుర్వాసనగానుండుట కిదియే కారణము. పరిమళమును గలగఁజేయు పాలన్నియు

నిముషములో ఆవిరియై ఎగిరిపోవును. పశువు పరిమళపదార్థములను దినఁగానే పశుశరీరములోని వేడివలన నందలి సులభముగా నావిరియైపోగల చమురులన్నియు, ఆవిరియై గక్తనాళములలోఁ జొచ్చి యందుండి శరీరములోని సర్వముఖములను వ్యాపించి కొలఁదికాలములోనే బైటికి వచ్చివేయును. ఈయావిరులు శరీరమునుండి పూర్తిగా వెలువడుటకు కొంతకాలము పట్టును. ఈకాలములో మనము పాలను బిండిలిపేని యందు ఆహారసంబంధములైన చమురులలోని దుర్వాసనలుండును. అందువలన నవిదుర్వాసనను గలిగియుండును. ఈయావిరులన్నియు శరీరమునుండి పూర్తిగా బైటికిఁబోవుటకు 10 గంటల కాలము పట్టును. కాఁబట్టి ఉల్లి మొదలగు దుర్వాసనలుగల పదార్థములు

త్పి తరువాత 10 గంటలకావల పశువులకు మనము పాలు పిండుదుమేని వాని దుర్వాసనయంతగా కానరాదు. ఈసంగతి నెఱిగిన గొల్లవాండ్రు పశ్చిమదేశములో పాలు పితుకఁ బోవునప్పుడుగాని, పిలికిన వెంటనేకాని పశువులకు ఎట్టి యాహారమునిచ్చినను ఇట్లుదు. పితుకఁబోవునప్పుడు వెట్టిన యాహారములలోని చమురులు ఆవిరియై రక్తమంతటను వ్యాపించిపొదుగుల లోనికివచ్చుటకు చాలకాలము పట్టును. ఈలోపుగానే పాలన్నియుఁ బిండి వేయఁబడుటచే, నాపాలకు వానివాసనయొక్కదు. పాశ్చాత్యులందఱును బ్రతిదినమును ఉల్లినిభుజింతురు. మనదేశములోని శూద్రులును నట్లేచేయుదురు. అందువలన ఉల్లిపేసిన 10 గంటల తరువాతఁగూడ నించుకవాసనమిగిలి యున్నను నది వారికిఁ దెలియదు. ఉల్లి నేమొఱుఁగని శ్రోత్రీయకుటుంబములవారి కెంత కొంచెము గావాసనయున్నను గప్పముగానే యుండును. కాఁబట్టి మరు ప్యూహారములలోనుండు పరిమళములును, కంఠులునుగల పాలు మేసిన 10 గంటల తరువాతనే పిండఁబడినను నవి వానికలవాటుపడ్డవారికే మంచిపాలుగాఁ గాన వచ్చునుగాని తక్కినవారి కట్లుకాదు. తమయింటిలోని యుపయోగమునకును. శూద్రాదులకును నట్టిమేఠ తిన్న పశువులపాలు పదిగంటలైన తరువాత పిండుట కర్హములైనవే. కాని బ్రాహ్మణుల కిచ్చునప్పుడు చేఁపలు, ఉల్లి, మొదలగు వానిని మేసినపశువులపాలు చీవాట్లు తెచ్చును.

ఆవిరికానిచమురులు పశువులపాలలోని చమురులలో సులభముగా ఆవిరి 85 పాళ్లుండును, వాని ముఖ్యనామములును పాళ్లును కాని చమురులు. నీక్రింద వివరింపఁబడుచున్నవి.

(1)	ఓలియక్ గ్లిసరైడ్లు	33. 95	పాళ్లు.
(2)	పామిటిక్	40. 51	..
(3)	మిరిస్టిక్	10. 44	..
(4)	స్టియరిక్	1. 91	..
(5)	డయోక్సీ స్టీరియక్	1. 04	..
(6)	బ్యూటిరిక్	6. 23	..
(7)	లారిక్	2. 78	..

(8)	కాప్రోయిక్ గ్లిసరైడ్లు	2. 32	పాళ్లు.
(9)	కాప్రిలిక్	0. 58	..
(10)	కాప్రిక్	0. 34	..
				100. 00.	

వీనిలో విస్తారముపాళ్లుగలవి ఓలియక్ గ్లిసరైడ్లును, పామిటిక్ గ్లిసరైడ్లును, అందు ఓలియక్ గ్లిసరైడ్లు నీరువలె పలుచనగానుండు పదార్థము. తక్కినవి గట్టిగానుండుగాని పలుచనైయుండవు. ఈచమురు లన్నిటియొక్కయు మిశ్రమము 96° F. డిగ్రీల వేడికి కఠినిపోవును. పాలలో నీచమురు లన్నియు బిందువులై యుండును. ఒక్కొక్క చమురుబిందువు $\frac{1}{25000}$ మొదలు $\frac{1}{1500}$ అంగుళమువఱకు పరిమాణము కలిగియుండును. పాలలో నీచమురుబిందువులు కలిసిపోయి యొల్లడల వ్యాపించియుండును.

పాలలోనుండు మాంసకరములగు పదార్థములలో ముఖ్యమైనది కేసీన్ (Casein) అనునది. ఈ కేసీన్ జున్నులోనుండు ముఖ్యపదార్థము. పాలను కాఁచినను ఈ కేసీన్ మాఠిపోదు. పాలలో నేతైన మాంసకరము పుల్లని పదార్థములు కలిసినప్పుడు పాలు విఠిగిపోవు లగుపదార్థములు. టను మనము చూచుచుండుము. అట్లు విఠిగి ము క్కలుముక్కలుగాపడిపోవు పదార్థములలోనే పాల లోని కేసీన్ అంతయునుండును. ఆల్బ్యుమిన్ (Albumin), ఫైబ్రిన్ (Fibrin) అను మఱి రెండు మాంసకరపదార్థములుగూడ పాలలో కొద్ది గానుండును. మనుష్యశరీరములోనుండు అల్బ్యుమిన్, ఫైబ్రినులకును పాల లోనుండువానికిని నించుకేరియు భేదములేదు.

పాలలో లాక్టోజు అనుపేరఁ బిలువఁబడు పంచదార కఠినిపోయియుం డును. చెఱుకు పంచదారకును, దీనికిని తత్వభేది మేమియు లేదు. కాని దీనికి చెఱుకు పంచదార కున్నంత తీయఁదనము లేదు. పంచదారలు. కొన్నికొన్ని యభివవకరములగు (Fermentrig) పదార్థ ములవలన నీపంచదారమాఠి లాక్టిక్ ఆసిడ్ అగునుగాని,

యీలాక్టిక్ ఆసిడ్ నూటికి 8 మొదలు 1 పాలువఱకు రాగానే అభిషవత్వము నిలిచిపోవును.

సున్నము, చాడు వీనితో చేసిన భాస్వరమును, చాడుప్పసు, చాచియుప్పసు, ఇనుము పేగ్నిషియము వీనితో గూడిన భాస్వరమును పాలలో నుండు ముఖ్యములగు బూడిదలు. ఇవి చాల తక్కువగా నుండును. వీనిలో కొన్ని పాలలోఁ గఠిగిపోయి యుండును. తక్కినవి కెసీన్ మొదలగు వానివలెనే పాలలోఁ గఠింపను గలిసిపోయియుండును.

ఈ ప్రకారము గానుండు పాలు ఆహారపదార్థములలో నత్యుత్తమమైనవి. జీవజంతువులన్నియు మొట్టమొదట ఏయాహారమును దినవృండ్ వట్టిపాలను మాత్రమే త్రాగి జీవించును. మన మెల్లరమును కేనల గణము. క్షీణాహారమువలననే చిన్నప్పడు జీవించినాము. సమస్తమృగములకును సమానముగా నీశ్వరుఁడు ప్రసాదించిన దివ్య వాములలో నిది యొక్కటి. ఇప్పటికిని మనదేశములోఁ గొందఱు పాలుమాత్రమే త్రాగి జీవించుచున్నారు. ప్రొద్దన పిండిన పాలలో చమురు సాధారణముగా నెక్కువయుండును. మొదట పిండిన పాలు ఎక్కువ సారవంతములు. తఱువాతి ధారలంత బలముకలిగియుండవు.

పాలను బరీక్షించుటకు అనేక సాధనములు గలవు. సామాన్యముగా నెల్లదేశములలోను వాడుకలోనుండు యంత్రమునకు క్షీరయంత్రమని పేరు. ఈయంత్రము పొడుగునను అంకె లుండును. ఈ ఆయెడి పాలలో యంత్రమును పాలలో వేసినప్పుడు అది యేయం నీ రెంతి కలిసియు కెనఱకు మురుగునొ మనము చూడవలెను. వెన్నదో తెలియు సాన్ను తీసివేయని పాలలో 1.029 అంకెవర్గరకు యంత్రము మునిగినయెడల ఆపాలలో నీళ్లు కలియలేదని స్పష్టమగును. 90 వ అంకెనఱకు యంత్రము మునిగినయెడల 100 కి తక్కువగా నున్నవై 10 పాళ్లును నీళ్లు కలిసి

నట్లు తెలయవలెను. 40 వ అంకెనఱకు మునిగినయెడల వై 60 పాళ్లును నీళ్లు తెలియవలెను. వెన్నను తీసివేయనిపాలలో వై యంత్రసహాయమువలన నీ రెంతి కలిసినదో సులభముగా తెలియును.

పంచొమ్మిదవ ప్రకరణము.

పాలలోఁ గుమార్పలు : మంచిపాలు.

మొట్టమొదట పిండినప్పుడు పాలు ఇంచుక ష్టరగుణమును (Alkaline reaction) తీయందనమును గల చిక్కని ద్రవపదార్థముగా నుండును. పొడుగులనుండి పిండఁగానే యీపాలు మాఱుచెంద పాలలోని నారంభించును. పిండిన కొంతసేపటికి ష్టరగుణముపోయి మాఱులం. పాలకు ఆమ్ల (Acid) గుణమువచ్చును. కాలము హెచ్చినకొలఁదిని ఈయామ్లగుణమును హెచ్చి, తుట్టుతుదకు పాలు పూర్ణముగా పులిసిపోవును. ఈకాలములో పాలలో ఇతరములగు మాఱులుగూడ ననేకములు జరుగును. పాలలోని పంచదారలో మాఱులు తఱువాత జరుగును. ఆ వెనుక మాంసకరపదార్థములు మాటిపోవును. పిచ్చట చమురుపదార్థములు మాఱు నందును ఈ ప్రకారముగా జరుగు మాఱులకు అంతఃక్షోభ (Fermentations) ములని పేరు. ఈయంతఃక్షోభములు పాలలోనుండు నెుకజాతి యుద్భిజ్జవీజముల (Bacteria) వలన గలుగును.

ఈవీజములు అతినూత్నములై ఏకాణుస్వరూపములై యుండును. ఇవి మూడువిధములగు నాకారములు కలవి. ఇందు కొన్ని గుండ్రముగా నుండును. కొన్ని కోలగానుండును. కొన్ని వంకరగా నుండును. ఇవి తుణకాలములో లక్షోపలక్షులుగా వెరిగి లకు కారణము. ఒక్కొక్క వీజమే నడుమక్కుచీలి రెండేసి వీజము లగుచుండును. అవి మరలచీలి తిరిగి రెండేసి యగును. ఈ ప్రకారముగా నివి సంఖ్యాభివృద్ధినందును. ఇవి ద్రవపదార్థముగా నుండు

నీరు, పాలు, నేయి మొదలగువానిలోనే యభివృద్ధి గాంచును. ఘనపదార్థములలో నిట్లభివృద్ధినందలేవు. పంచదార, మాంసకరపదార్థములు మొదలగు నవియున్నచోట వీని యభివృద్ధి విపరీతముగా నుండును. పాలలో నీపురుగులు వృద్ధిగాంచుట కిదియే ముఖ్యకారణము. 75°F. మొదల 100°F. డిగ్రీల వేడికి ఈ బీజములయభివృద్ధికి మిక్కిలి అనుకూలము. కాబట్టి పశువుల శరీరమునైన నున్నప్పుడు ఇవి మిక్కిలిగా నభివృద్ధినందఁగలవు. 180°F. డిగ్రీల వేడియీ బీజములలో జాలసంఖ్యను జంపివేయును. 180°F. డిగ్రీల వేడికి ఎట్టి బీజములును నిలువలేవు. 212°F. డిగ్రీల వేడి (మనుచున్న నీటివేడి) లో పదినిమిషము లుండునప్పటికి అన్ని జాతుల బీజములును చచ్చిపోవును. కలరా మొదలగు వ్యాధులను దెచ్చు బీజములుకూడ నిట్టిస్వభావమునే కలిగియున్నవి. ఒక్కొక్క సమయములో నీ బీజములు మడుచుకొని నిగనిగలాడుచు తాయివలె కఠినములై యుండును. అట్టియెడ ఎంత వేడిమాసినను నీ బీజములు చావవు.

పాలయం దీ బీజములు సాధారణముగా నుండియే తీఱుచు. పాలతిత్తులలోని రక్తమునుండి పాలు ఒడపోయఁబడినప్పుడు అందు ఒక్క బీజమునసీతముండదు. కాబట్టి పాలతిత్తులలో నీ బీజములు ప్రథమమునుండియు లేనని మనకుఁ దెలియుచున్నది. అట్లములు అపాయయినయెడల పాలలోని కీ బీజము లెట్లువచ్చుచున్నవి? కరములుకావు. గాలినుండి కొన్ని బీజములు పితుకునప్పుడుకాని తఱువాతఁగాని పాలలోఁబడును. పాత్రమున కంటుకొనియే కొన్ని బీజములుండును. పొదుగులకు వైనఁ గొన్ని బీజములుండును. ఎంతశుభ్రముగాఁ గడిగొన్నను పితుకువాని వస్త్రములకఁ చేతులకొ కొన్ని బీజములుండును. వేయేల ఈ ప్రపంచములో నీ బీజములు లేనితావు లేదు. అందువలన పాలు స్రవించు లోపలికోశములో నీ బీజములు లేకున్నను! బైటికివచ్చినప్పటికవి పూర్ణముగా వీనితోనిండియుండును. వఱియు పశువుయొక్క శరీరోష్ణము బీజాభివృద్ధికత్తంతానుకూలమగుటచే పొదుగులకు వైననంటియున్న బీజములు కొల్లలుకొల్లలుగా నభివృద్ధినందియుండును. అందువలన మొట్టమొదటఁ బిండఁబడినపాలలో నీ బీజము లధికము గానుండును. తఱువాతఁ బిండఁ

బడు పాలలో నివి యంతఁగానుండవు. కాని యీ బీజము లెన్నెన్నియున్నను నవి మనుష్యులకు అపాయకరములుగావు. ఈ బీజములున్న పాలను మనుష్యులు యధేచ్ఛగాఁ ద్రాఁగవచ్చును.

ఈ బీజములవలన మూడువిధములైన మాఱులు తరుచుగా పాలలోఁ గలుగుచుండును. ఒకజాతి బీజములు పాలలోని పంచదారను ఆమ్లగుణముకలవేటికవస్తువునుగా మాఱివేయును. ఇట్టిమాఱులను మాఱులు. ఆమ్లపరి వృత్తులు (Lactic Fermentations) అని మనము పిలువవచ్చును. రెండవజాతి బీజములు పాలలోని మాంసక రాహిత్యములలోఁ గొన్నింటిని ఖల్లిపోవునట్లును, గొన్నింటిని విఱిగిపోవునట్లునుజేయును. ఇట్టిమాఱులను పాచకపరివృత్తులనియు (Peptogenic Fermentations) నిలయపరివృత్తులనియు (Putriferative Fermentations) వాడుదురు. మూడవజాతి బీజములు పాలలోని చమురుపదార్థములను మాఱివేయును. వీనిని తైలపరివృత్తులని (Butyric Fermentations) వాడుదురు. ఈ మూడును ముఖ్యములగుమాఱులు. ఇవిగాక నిలువ యుంచినకొలఁదిని పాలలో నితరములగు మాఱులుకూడ నప్పుడప్పుడుకలుగుచుండును. తోడులేకయే పులియకుండ పెరుగుగునట్టిమాఱులు గల్పించు ఘనీభూతపరివృత్తులు (Coagulating Fermentations) ను, పాలను జిగురుగా తీఁగెలతీఁగెలగునట్లుచేయు శ్యాంపరివృత్తులు (Stimy Fermentations) ను, పాలను రుచితిప్పి వగరుగానుండఁగట్లుచేయుతి క్తపరివృత్తులు (Bitter Fermentations) ను, పాలను సారాయమువలె మాఱివేయు మధ్యసారవృత్తులు (Alcoholic Fermentations) ను, పాలయొక్క రంగును గౌరవర్ణముగాను, ఇటుకవంటి యెఱ్ఱనిరంగు నించుకకలుగునట్లుగాను మాఱివేయు వర్ణసంబంధ పరివృత్తులు (Chromagenic Fermentations) ను, వేఱువేఱుజాతుల బీజములవలననే కలుగుచున్నవి. ఈకడపటి వాక్యములోని మాఱులుచేయు బీజములు కలపాలు త్రాగుట కర్హముకాక రోగకారణములై యుండును.

అప్పటికప్పుడు పిలికికాఁచుకొను నాచారముగల మనదేశస్థుల కీ బీజములవలని నష్టము తెలియనే తెలియదు. కాని డబ్బాపాలను చేసి ఎగుమతిచేయు

దేశముల లోకములోన నేకములుకలవు. మనదేశములోనహితము డబ్బాపా
 లను సాధారణముగా మనముకొనుచునేయున్నాము.
 బీజనాశనము దొరలకు జున్నును వెన్నయు నాహారపదార్థములు.
 మేలా? వారిపదార్థములను గొని బహుకాలము నిలువచేయు
 దురు. ఇట్లు నిలువకొఱకుద్దేశింపఁబడు పాలలో పై
 మాఱులుచేయు బీజములుండునేని యాపదార్థములన్నియు తుణకాలములోఁ
 జెడిపోవును. అందువలన బీజనాశనము వైవర్తకుల కావశ్యకమైయున్నది.
 మనముత్రాఁగనపాలు సహితము బీజహితము గానుండునేని యవి స్వచ్ఛశేర
 ములై యత్యంతహితకరము గా నుండును. పాలలోని వైరితి బీజములనన్నింటిని
 జంపివేయుటకు యంత్రసహాయము మనకు ముఖ్యమైనను, సామాన్యస్థితిలో
 వైరోపాదేశీయులు పాలనెట్లు పరిశుద్ధము గా నుంచుకొందురో యీక్రిందిపద్ధ
 తులవలన దెలియఁగలదు.

పాలుపుష్టికరములై పరిశుద్ధము గానుండుట కనేకములైన జాగ్రత్తలు
 తీసికొనవలెను. ఆరోగ్యస్థితిలోనున్న పశువులపాలవలె తక్కినపాలుండనేరవు.
 ఈపశువులుమేయు నాహారమును మంచిదై యుండవ
 మంచిపాలు లెను. ఏదోయొకచెత్తను బశువులుమేయునేని, పనికి
 రాఁగలక్రమము. మాలింపాలను మనము త్రాఁగవలసివచ్చును. పిండినతఱు
 వాత పాలలోబీజాధికృతవలనమాఱులు పుట్టఁగూడదు
 వీనిలో నాహారారోగ్యములను గూర్చి మేమిచ్చట వివరింపవలసినపనిలేదు
 బీజములు హెచ్చు గానుండునేని గొల్లవానియింటినుండి మనయింటికివచ్చులోప
 లనే పాలన్నియుమాఱులు చెందవచ్చును. అందువలన నిట్టిబీజములసంఖ్య
 తక్కువగానుండుటకై మనము ప్రయత్నములను జేయవలసియున్నది.

సామాన్యపుసంసారులు చేయలేకపోయినను, పాల అమ్మకమువలననే
 జీవనముచేయుచు బహుసంఖ్యలుగా నావులను బెంచువారనేకులున్నారు. అట్టి
 వారి కీవిధులు ముఖ్యములగుటచే పాత్రశుద్ధివారికొఱకే
 పాత్రములు. యిచ్చట వివరింపఁబడును. పాలుపిండునట్టియు, పాల
 ను నిలువయుంచునట్టియు పాత్రములన్నియు, బహు

పరిశుభ్రములైయుండవలెను. ప్రతిపాత్రమును దప్పక కళాయిచేయఁబడవలెను.
 కళాయిలేనిపాత్రములలో నెప్పుడును పాలను పిండనే కూడదు. పాలుపిండు
 పాత్రలును, పాలను నిలువచేసికొనవలసిన పాత్రలును, లోపల నునుపుగానుండ
 వలెను గాని అతుకులను గలిగియుండరాదు. మనదేశపుపాత్రలు ఏకాంతపుపోత
 పాత్రలుగాక తేకుల అతుకుగలపాత్రలైయున్నది. ఇట్టి అతుకులుండుచోట
 మనమెంత శుభ్రముచేసినను బీజములుపోవు. అందువలన తలవెండ్రుకంత వెడ
 ల్నుగలయొక అతుకులోనిన్ని కోట్ల బీజములో దాగియుండఁగలవు. పోతగిన్నె
 లనే కళాయిపూసి పాలకు వాడుకొనవలెను. ఇట్టిపాలపాత్రములను ముందుగా
 నులివెచ్చనినీటితోఁ గడిగివేయవలెను. తఱువాత మంచినబ్బుతోనూ డ్రామ
 (Alkali)తోనో రెండవసారి కడిగివేయవలెను. మూడవసారి యీపాత్రముల
 ను వేడినీళ్లతోఁ గడిగివేయవలెను. నాలుగవసారి మఱుగుచున్న నీటియా
 విరిలో నీపాత్రములను రెండుమూఁడు నిమషము లుంచవలెను. పిమ్మట తీక్ష
 మైన యెండలో నీపాత్రలను మూఁడుగంటలసేపు యెండనియవలెను. మన
 యిండ్లలో నిట్టిపని సాధ్యముకాకపోయినను, పాలవలననే జీవనముచేయువారి
 సౌకర్యములను గుదుర్చుకొనుట యంతకష్టముకాదు.

ఇట్లుపాత్రములను సిద్ధముచేసికొని, వానియందు శుద్ధవస్త్రములుధరించి
 నట్టియు, చేతులను జక్కగా కడుగుకొన్నట్టియు మనుష్యుఁడు పాలనుబిండ
 వలసియుండును. పాలను బిండకపూర్వము పొదుగుల
 పాలు పిండుట. నొకసారి బురుసుతోఁ దుడిచి రుద్దివైచి, శుభ్రముగా
 కడుగుట ఆవశ్యకము. కడుపును పొదుగులనుగూడ
 రుద్దికడిగివేయుట ఉత్తమపద్ధతి. పశువులశాలనుండి దుమ్ము లేవకుండుటచే
 పాలుపిండుటకు కొంచెముసేపటికి పూర్వమే పశుశాల ఊడ్వఁబడి నీళ్లువల్లఁ
 బడియుండవలెను. దుమ్ము ఎంతమాత్రము పాలలోఁ బడకుండఁజేయుట కిది
 ముఖ్యమైనది. ఎంత నీళ్లుచల్లినను, పిశుకు తరణములోఁ గొంతదుమ్ము పాల
 పాత్రలో బడకమానదు. అందువలన పిడికినవెంటనే పాలను ఆంగళమున
 కధమము ఏబదేసియైన చిల్లులుగల తీఁగెజల్లెడగుండ ముందుగా వడియఁగట్ట
 (ఒడపోయ) వలెను. తఱువాత శుభ్రముచేయఁబడి ఆవిరిలో నుడకఁబెట్టఁబడి

ఆఱఁబెట్టఁబడిన ముతుకగడ్డ నొక దానినితీసికొని, దానిని మూఁడుపాలుగు మడతలువేసి యీపాలనందుండి మఱల ఒడపోయ (వడియఁగట్ట) వలెను. ఇట్లు చేయుటవలన పాలలోని దుమ్ముమాత్రమే కాక, బీజములుకూడఁ జాలవఱకు నివారణముగును. ఈప్రకారముగా పిలికినవెంటనే వడియఁగట్టి, పాలపాత్రను చల్లనినీళ్లలోఁ బెట్టి శీఘ్రముగా చల్లార్చవలెను. ఇట్లు చేయఁబడినఁ బాలు చాలసేపువఱకు మాటిపోవు.

అనేక కారణములవలన పాలు కొంచెము వాసనకలిగియుండును. ఏజంతువునుండి పాలు పిండబడునూ ఆజంతువు వాసన కొంతవఱకా పాలకుఁ బట్టియుండును. అందువలననే మనవారు కొన్నిపాలు పాలలోని పేఁకవాసన కొట్టుచున్నవనియు, గొన్నిగొఱ్ఱెవాసన వాసనలు. కొట్టుచున్నవనియుఁ జెప్పవచ్చుదురు. జంతుశరీరము నుండి బయలుదేరుకొన్ని విధములైన వాయువులు పాలుపిండుకాలములో పాలతోఁగూడవచ్చుటచే నీవాసనలు బయలుదేరును. మాంసభక్షకులకు సహిత మీవాసనలు కొన్నిచోట్ల నసహ్యములై యుండును. ఇదిగాక ఉల్లిమొదలగువానినిఁ దినుటవలనఁ గొన్ని వాసనలు బయలుదేరును. ఆవుపాలకుసహితము ఇట్టివాసనలను దొలగించుట అవసరము. అందువలన శుద్ధపాత్రములోఁ బాలనుబిండి వడియఁగట్టి చల్లార్చినవెంటనే వానిని గాలికి ఆఱఁబెట్టవలెను. సామాన్యముగా గాలిలో ఆఱఁబెట్టుటవలన పాలలో వాయువునుండి మఱల దుమ్మును బీజములును బడవచ్చును. అందువలన గాలికి ఆఱఁబెటు మరపాత్రలుకొన్నికలవు. ఈమరపాత్రలలో పాలనుబోసి త్రిప్పివైచి వానిని అమ్మకమునకు సిద్ధముచేయవలెను.

అమ్మకమునకు సిద్ధముచేయుటలోఁ గొన్నికల్మషములు పాలలోఁ బడును. ఏమరికిగడ్డనూ పాలకుండవై మూత్రవైచికొని, సందులనుండి దుమ్ము ప్రవేశించునట్లుగా పాలతట్టల నెత్తివైఁ బెట్టికొని సీసాలు నీళ్లు. మనదేశపుగొల్లవాండ్లు పాలోయమ్మ పాలని పుతాధి క్యమగు స్వరముతోఁ బాలనమ్మచు ఊరంతయుదిరిగి

వచ్చినచేతుల నాకుండలో మంచి పాలనుగలియఁ గలుపకుండ మనపాత్రలలోఁ గాలిచి ఘోయుదురు. ఇట్టిస్థితిలో మొట్టమొదటినుండియుఁ బరిశుభ్రితచెడి యున్నపాలు మఱి కొంతదుమ్మును, మఱి కొన్నికోట్ల బీజములును లోపలఁ బోసికొని వట్టిపనికీమాలినవగును. ఇంతియకాక కలియఁబెట్టఁబడిని హేతువుచే నైపాలు పలుచనై సారహీనముగాను, అడుగుననుండుపాలు చిక్కనై సారతరములుగా నుండును. ఇట్టిపప్పుములులేకుండుటకై నాగరికతనుండినదేశములలో గాలికి ఆఱఁబెట్టినపాలను వెంటనే పరిశుద్ధములగు సీసాలకెక్కించి నీళ్లువేసి సీసాలతోనే యింటింటికి బంపివేయుదురు. పాలపాత్రములన్నియు మాటిమాటికిని వెనుకచెప్పిన 5 ప్రకారములుగాను శుద్ధిచేయఁబడును. ఆక్కడికిని రోగముగల పశువులపాలు ఒక్కొక్కపప్పుడు రాఁ దటస్థించును. అమెరికా దేశములో నూటికి 88 పాళ్లకంటె ఎక్కువనీరును,

- ” 12 ” తక్కువ ఘనపదార్థములును,
- ” 3 ” చమురుపదార్థములును

గల పాలనమ్మువారు శిక్షింపఁబడుదురు. మఱియు ఈనటుకు 15 దినములకుఁ బూర్వమువఱకును ఈనిన వెనుక 5 దినములకావలను మాత్రమే పాలుపిండి అమ్మవచ్చును. అనారోగ్యప్రదేశములందుండునట్టియు, అనారోగ్యపదార్థములను దినునట్టియు, నీరుకలిపినట్టియు పాలనమ్ముట యాదేశములో శిక్షాగ్నమైనది.

ఇటువదవ ప్రకరణము.

వెన్న.

వెన్నచేయుపద్ధతిలో మనదేశమునకును పశ్చిమదేశములకును జాలభేదముకలదు. మనదేశములో తోడుకొన్న వెరుగును, కవ్వముతోఁచిలికి మనము

వెన్న తీయుదుము. ఐరోపాఖండములలో గత ప్రకరణమున మేము వివరించి నట్లత్యంతపరిశుద్ధముగా నుంచబడిన పాలను దెచ్చి యొ హూణపద్ధతులు. కటిరెండుదినములు బాగుగా బురుగుకట్టునట్లుంచి, యీబురుగును దీసి చిలికి వెన్న చేయుదురు. వారు వెన్న చేయుపద్ధతి మనకు మురుగుడుపద్ధతిగాఁ గానవచ్చుననుట సత్యము. కాని నిశ్చయముగా వారి వెన్నయం దెట్టిదుర్వాసనలను నుండక పరిశుభ్రముగా నుండును. పాలను, పెరుగును చిలికినప్పు డందులోనున్న వెన్నయంతయు. రాక కొంతభాగము నిలిచియేయుండును. శాస్త్రానిధిముగా బురుగుకట్టించిన యెడల నీబురుగులో పాలలోని వెన్నయంతయు ఇంచుమించుగా వచ్చినే యును. కాఁబట్టి వెన్న వ్యాపారము చేయువారికిని, నేతి నమ్మువారికిని, బురు గుకట్టించి, యీబురుగునుండి వెన్నను చిలుకుకొనుటయే యుత్తమపద్ధతియై యున్నది.

పాలవైతేరు బురుగుంతయు వెన్న కాదు. బురుగులోని కొంతభాగము పాలే. తక్కినభాగమంతయు వెన్న. పాలలో చమురుపదార్థము లుండునని యిదివఱకే చెప్పబడినది. ఈచమురుపదార్థములు అణు బురుగుయొక్క స్వరూపముతో నూత్నములగు నలకలై పాలలోగలిసి స్వభావము. పోయియుండును. కాని పాలకంటె నివితేలిక. కలిసి పోయినచమురు నలకలన్నంటిని పాలవైకి, తేలునట్లు చేయుట వెన్న వర్తకుని మొదటిపని. ఈచమురునలకలు వైకి తేలివచ్చునప్పుడు వానితో కొన్ని పాలనలకలు కూడవచ్చును. ఈనలకలు జంతువుల యారో గ్యాదులను బట్టి యాధికముగానో అల్పముగానో ఉండును. కొన్ని పశువుల పాలు వెన్న సధికముగానిచ్చుటయొక, గొన్ని తక్కువగానిచ్చుటయొక, మన కెల్లఱకు ననుభవమే. అయినను నీబురుగుయొక్క తత్వము మూడువిషయముల ననుసరించుచుండును.

చమురునలకలు పెద్దవిగానున్న యెడల త్వరలోనే యవిమీఁదికి బురు గుతో తేలిపోవును. నలకలుచిన్నవిగానుండునేని ఎన్ని నలకలో కలిసికొన్నఁ

గాని యొక పెద్దనలక గాదు. పెద్దనలక కానియెడల పాలును త్రోసివేసికొని వైకి తేలలేదు. అందువలన చమురునలకలు జాతిపశువులపాలు బురుగు కట్టించుట కనుకూలమై పరిమాణము. నవి. ఇది పశుజాతినిబట్టి చెప్పవలసినదేకాని వేలు కాదు. అయినను క్రొత్తగా ఈనినయావులుమాత్రము పెద్దచమురునలకలు గల పాలనిచ్చును.

పాలలో చమురుకాక, కొన్ని ఘనపదార్థములు కూడనుండును. ఈగ ట్టిపదార్థములు విస్తారముగానున్న యెడల పాలు ఎక్కువబరువుగలిగియుం డును. గట్టిపదార్థములు తక్కువగానున్న యెడల పాల ఘనపదార్థముల బరువుతక్కువగానుండును. చమురు మిక్కిలి తేలిక పరిమాణము. యైనది. పాల బరువు హెచ్చినయెడల చమురు మి క్కిలి తేలికయగుటచే త్వరలో వైకితేరును. పాల బరువు తక్కువయగునేని చమురు వెంటనే వైకితేలదు. కాఁబట్టి విస్తారముగ ఘనపదార్థములుగల పాలనుండి త్వరలో నురుగును మనము తీసికొనవచ్చును. చాలకాలముక్రిందనే యీని, యింకను వట్టిపోక పాలిచ్చుచుండు పశువుల పాలలో ఘనపదార్థములు విస్తారముగానుండును. ఆపాలు బురుగుకట్టించు టకు అత్యంతానుకూలములు. మఱియు తక్కువనీరు త్రాగుపశువులపాలలో ఎక్కువగా ఘనపదార్థములుండును. ఇట్టిపాలనిచ్చు పెద్దచమురునలకలుగల పశువులపాలు వెన్న వర్తకుని కనుకూలములు.

పాలలోని ఘనపదార్థములలో ముఖ్యమైనది (1) బూడిద (ash) (2) పంచదార (Sugar) (3) మాంసకకణపదార్థములు (Albumin) (4) నా ర్వల తీఁగెలు సాగువస్తువు. (Casein) ఈవస్తువులు ఘనపదార్థముల పాలను చిక్కగా జిగికలిగియుండునట్లు చేయును. అందుకే నేను ఆను నాలుగవస్తువు ఈజిగిని మిక్కిలి హెచ్చించును. కాఁబట్టి చమురు నలకలు ఈతీఁగెల వలె చుట్టుకొనిపోయియుండు జిగిగలపాలనుండి వైకిరాలేక తామరకొలను

లోనో, నాచులోనో చిక్కువడ్డ ఈతకానివలె కదలలేక నిలిచిపోవును. కాని యివి కాలక్రమమునఁగాని మాత్రమే. అందువలన, వీనిబలమును ఎక్కువ కానీయకుండ ముందుగా పాలను బురుగుకట్టించివేయవలెను.

పాలను బురుగుకట్టించుటకు మూడుమార్గములుకలవు. అందుమొదటి విధమున బురుగుకట్టించుట లోతులేనికొలములైన పాత్రలుచాలును. రెండవ మూడుమార్గములు. మూడవపద్ధతిని బురుగుకట్టించుటకు యంత్రములే ముఖ్యాధారములు. ఈమూడుపద్ధతులలో మొదటిది అంతగా మంచిదికాదు. రెండవది సామాన్యమైనది. మూడవది యత్యుత్తమమైనది.

మొదటిపద్ధతిని బురుగుతీయుట యతివురాతనమైనది. ఈపద్ధతి నవలంబించుటచే మనము కవ్వముతో వెరుగుచిలుకునప్పటికంటె నధికముగానే వెన్నవచ్చునుగాని పాలలో నున్న వెన్నలో (1/5) ఐదింటు సెకండు పాలు పాలలోనేయుండిపోవును. పాలను వెడతైనపాత్రలలో 4 అంగుళములకంటె నధికముగా లోతులేకుండునట్లుపోసి, 60°F. డిగ్రీలకంటె నధికముగా వేడియుండకుండ నట్లుచల్లార్చి, చల్లనియొక ప్రదేశములో 36 గంటలు (1 1/2 దినము) ఉంచవలెను. వాయువులేని బీజములవలన పాలుచెడకుండుటకై, వానిని శుభ్రముగాలి వచ్చునట్టియు, దుమ్ముపడనట్టియు, నారోగ్యకరముగు శీతలప్రదేశములో నుంచవలెను. అప్పుడు పాలలోని వెన్నలో నైదింట నాలుగుపాళ్లు పాలవైతేరును. ఈవెన్న వైకివచ్చునప్పు డీచమురు నలకలతోఁ గొన్ని పాలనలకలుగూడ వైకివచ్చును. ఇదియే బురుగు. ఇట్లు వైకితేలుబురుగునంతను ఒక తాటియాకు ముక్కతోనో సీనారేకుముక్కతోనో ఒక చొవ్విటికి పోగుచేసి మనము దానినంతను తీసి భద్రముచేయవలసియుండును. కాని యీ పద్ధతికి 1 1/2 దినము కాలముపట్టుటచేతను, అక్కడికిని వెన్నయంతయు రాకపోవుటచేతను రెండవపద్ధతిని జను లవలంబించవలసివచ్చెను.

ఈపద్ధతిలో పాలు లోతైన పాత్రలలోఁ బోయఁబడును. ఈపాత్రల యందు పాలు 4 అంగుళములలోఁతు మాత్రమే యుండనక్కఱలేదు. 20 అంగుళములలోఁతువఱకు పాలుండవచ్చును. పాత్రల రెండవపద్ధతి. లో పాలుపోయఁగానే, వానిని మంచువలె చల్లగా నుండునట్లు చేసి, అంతచల్లగా నుండుస్థితిలో 24 గంటలకాలముంచవలెను. కొంతమంది యంతకష్టమేలనని పాత్రలలో పాలుపోసి, దిట్టమైనమాత్రవేసి యాపాత్రను మంచులోనో, మంచునీళ్లలోనో మంచి వేయదురు. ఇట్లు చేయుటవలన పాలకంతకును చలువకలుగును. మతీయు మూత్రమూసియుండటచే చెడుగాలిగాని, దుమ్ముగాని పాలలోఁబడవు. ఈ పద్ధతివలన పాలలోనిచమురు నలకలలో నించుమించుగా నన్నియుఁబైకివచ్చి వేయును. వెరుగు, మజ్జిగు వీనిని ముఖ్యాహారములు తీసికొను మనకు వైరెండు పద్ధతులను గృహోపయోగములుకావు.

మఱల సహాయముచే మూడవపద్ధతివలన సులభముగా బురుగులభించును. మఱల లోనికి పాలుపోఁగానే యంత్రసహాయమువలన నవి చిలుకబడును. అప్పు డీయంత్రపుబలము కవ్వపుబలముకంటె మూడవపద్ధతి. నధికముగుటచే పాలలోని బురుగుతయు విడివడి అందుకేర్పరపఁబడిన గొట్టునుండి వైకికివచ్చును. ఈపద్ధతికి మంచులుగాని, కాఠవ్యవధిగాని యంతగా నక్కఱలేదు. కాని యిట్టి యంత్రములు కేవలము వ్యాపారమునకై విస్తరించు వెన్నచేయువారికి లాభకరములుగాని మనగృహోత్పత్తియల కక్కఱకురావు. ఇట్లుండియు యంత్ర సహాయమువలన వచ్చునంత వెన్నయే యితరపద్ధతిని మనకురాదు.

పాలనుండి బురుగుతీయుపద్ధతి యంతవఱకుఁజెప్పఁబడినది. ఇంక నీబురుగును మనమెట్లుపయోగింపవలెను? దానినుండి శుభ్రమైన వెన్న యెట్లు వచ్చును? ఈవిషయములను ఇంచుక యోచించుట ముఖ్యమైనది. మనరుచికిని, విరోపియనుల రుచికిని చాలభేదము కలదు. వారికి వెన్నపుల్లగా నుండవలెను.

మనకు వెన్నతో సంకరా పనిలేదుగాని నేయిమాత్రము కచ్చుగా నుండవలెను. నిరోపియనులకు వెన్న గడ్డగట్టి గట్టిగా తాయివలెనుండవలెను. మనము నేతిని సహితము కలుగఁబెట్టుకొందుము. కాని వెన్నవర్తకమారంభమగునేని యిది నిరోపియనులకే యొక్కవగా నమ్మవలసినచ్చును. అందువలన పుల్లనిగట్టివెన్నను జేయుపద్ధతి నిందు క్రిందవివరించుచున్నాము.

గట్టివెన్న నభిలషించువారు సురుగుతీయునప్పుడుగాని ఇతరతరుణములలోఁగాని పాలకు విశేషము వేడికలుగజేయరాదు. ఇదిగాక పాల నేడేని యొకతరుణములలో 50 డిగ్రీల F. వఱకు చల్లారునట్లు చేయవలెను. ఇట్లు చేయఁబడిన సురుగునుండి యుత్పన్న మగు వెన్న గట్టిగా తాయివలెనుండును. మొదటిపద్ధతిని మూఁడవపద్ధతిని సిద్ధముచేయఁబడిన బురుగుకుమాత్రమే యిట్లు చల్లబరుచుట ముఖ్యము. శెండవపద్ధతిని బురుగుచేయుటలో నదివఱకే పాలు చల్లఁబడి బురుగు పుట్టించును గావున, నిట్లు చల్లబరుపవలసిన పనియుండదు. ఈ ప్రకారముగా అనసరమగు నేని బురుగును 50°F డిగ్రీలవఱకు చల్లాల్సి, పిమ్మట దీనిని పులియఁబెట్టవలెను.

వెన్నకుఁగలుగు సహజపరిమళములు పులియుటవలనఁ గలుగును. పాలను బులియఁబెట్టు ఆప్లబీజములనుగూర్చి యిదివఱకే మేము వ్రానియున్నాము. ఈమాప్లబీజము లుత్పన్న మగు కాలములో వెన్నకుపరిపరిమళములు. పరిమళముల నిచ్చునితరబీజములుకూడ సంకురించును. పరిమళములన్నియు బీజములవలననే కలుగుననుట కొక ప్రబలదృష్టాంతముకలదు. ఆయాపరిమళములను దెచ్చు బీజములను దెచ్చి సురుగులో వేయఁగానే, వెన్నకుఁగూడ నట్టి పరిమళమునచ్చుచున్నదని శాస్త్రజ్ఞులుశోధించి తెలిసికొనియున్నారు. పరిమళములిచ్చు బీజములను దీనివేసినప్పుడు పరిమళము పుట్టకుండుటయు, ఏపరిమళమునిచ్చు బీజముండునో, యాపరిమళము వెన్నకు వచ్చుచుండుటయు నీయూహకు నిదగ్ధములు.

పాలబురుగును పులియ బెట్టుట ముఖ్యముగదా. ఇట్లు పులియుటకు

కొన్ని యుద్భిజ్జబీజములు కావలెను. పాలను బులియఁబెట్టు నాప్లపరివృత్తులవలన (Lactic Fermentations) మార్పులు ముఖ్యముగా పులియఁబెట్టుట. జరుగును. సాధారణముగా నీమార్పు కలుగఁజేయు బీజము లెప్పుడును పాలలో నేయుండును. అందువలన మనము నూతనబీజములను దీసికొని రానక్కఱలేకుండనే వెన్న పులియుచుండును. పాలనుండి బురుగువచ్చుట కగువ్యవధిలో నాప్లపరివృత్తులనియు సాధారణముగా సంపూర్ణియగును. కాని వెన్న పులియుటకై మనముగూడ నేమైన సాధనములను బూనినయెడల సకాలమునకు చాలినంత పులుపు మనకు లభించఁగలదు. మజిగనుగాని, పులిసినపాతబురుగునుగాని, పణ్యకాలలో విక్రయింపఁబడెడు ఆప్లబీజములనుగాని, బురుగులలో వేసినయెడల నది త్వరలో పులియును. కాని సరిగా పులియుటకు వైవానినిఁ గలుపుటమాత్రము చాలదు. బురుగు పులియుటకు ఆప్లబీజాభివృద్ధికావలెను. బీజములు ఉష్ణాధిక్యమువలన నశించును. శీతలమువలన నిశ్చేత్సతనందును 80°F. లేక 90°F. డిగ్రీలవేడి బీజాభివృద్ధికత్యంతముగా లును. కాని బురుగునకంతవఱకు వేడిచూపితిమేని వెన్న పలచఁబడి గట్టి చెడును. 60°F. లేక 70°F. డిగ్రీలవేడిలోఁ గొంతకాలమున్నయెడల బురుగులో నీబీజములు క్రమాభివృద్ధినందును. అట్టిబురుగునుండివచ్చు వెన్న పలుచనఁగాదు. కాఁబట్టి బలముగల బీజములపై వేడిగల బురుగులో నున్నచో మనకు చాలినంత మట్టుకు వెన్న పులియును.

బురుగును పులియఁబెట్టుట ముఖ్యమే కాని, వెన్నమాత్రము పులిసి చిచ్చెనాలుక చిల్లవడురితిని నుండరాదు. వెన్న యొక్క పులుపు తినువారి రుచి ననుసరించి యుండవలెను. కొందఱికి పులుపు మిక్కిలి పులువెంతకావలెను. స్త్రీతి. కొందఱు పులుపును చేరనీయరు. కాని సామాన్యముగా వైరోపాదేశములో నీపులుపు కొకకొలత గలదు. ఆకొలత ప్రకారముగా వెన్నను బులియఁబెట్టినయెడల నిఁకనే యితర పరీక్షయ నావశ్యకముగా నుండదు. దీనికొలతకొలుచు రెండు గాజుపాత్రలు కావలెను. ఈ గాజుపాత్రలనిండ గీతలును అంకెలును నుండును. ఒకకూబిక్ సెంటిమీటర్ (Cubic centimetre) అని పిలుతురు. ఇట్లుగీతలుగల పాత్రలలో

నోక గాజుపాత్రలో 20 గీతలవఱకు పులిసిన బురుగును బోయవలెను. ఫారింగ్టో (Farrington) అను వొరయొకవిధమైన ఔరపుబిళ్లలను(Alkaline Tablets) జేసియున్నాఁడు. వీనిలో మూఁడుబిళ్లలను దీసి రెండవగాజుపాత్రలో వేసి 30 గీతలవఱకు నందలో వర్షాదకమును బోయవలెను. తఱువాత నీరెండు గాజు పాత్రలలోని పదార్థములను గలిపివేయవలెను. 20 గీతల పులిసరుగును 30 గీతలబిళ్లలనీరువలన ఊదావర్ణమువచ్చినేని యాబురుగుసరిగా పులిసినట్లు తెలిసికొనవలెను. ఇట్టి రంగవచ్చుటకు బిళ్లలనీరువై 10 గీతలకంటె కొంచెముమాత్రమే పట్టునేని యాబురుగింకను బులియవలెను. 30 గీతలకంటె నధికముగా బిళ్లలనీరు కావలెనేని బురుగుపులుపు హెచ్చినదనియు, దానివెన్న బాగుగా నుండదనియు గ్రహించుకొనవలెను. పులిసిన బురుగును కవ్వముతో తఱుచుట తేలిక. పులియని బురుగు తేలికగా తఱుచుటవలెను.

ఈరీతిగా బురుగునుదీసి, తినబురుగును 50°F డిగ్రీలవఱకు చల్లార్చి, చల్లార్చినవెనుకనందు ఆహారపరివృత్తులను గల్పించు బీజములను బ్రవేశపెట్టి, బురుగు 60°F లేక 70°F డిగ్రీలకు మించకుండునట్లు జాగ్రత్తచేసి, సరియైనంత మట్టుకే పులియఁజేసి పరీక్షించిచూచి, పిమ్మట దానినుండి వెన్న తీయుదురు. వెన్న తీయుటకే బురుగును యంత్రపుడబ్బిలలోఁ జెట్టి గిరగిరతిరుగునట్లు చేయుదురు. ఇట్లు గిరగిరతిరుగుటచే బురుగు నాచమురునలకలు కదిలి యొకదాని కొకటి యంటుకొని నూకలకొడివలె వైకి చిలుకుట. తేలను. ఇట్లు యంత్రసహాయముతోనే వెన్న చిలుకఁబడును. కాని చిలుకునప్పుడు నాలుగువిషయములను మనము ముఖ్యముగా యోచింపవలసియుండును. (1) పాలలోని బురుగు (2) బురుగులోని పులుపుయొక్క పరిమాణము, (3) చిలుకునప్పుడుండవలసినవేడి, (4) చిలుకుపద్ధతి, (5) చమురునలకలపరిమాణము—ననుసరించుదునిషయములును చిలుకువిషయములో ముఖ్యమైనవి.

పాలుచిక్కగా నుండుటవేఱు; జిగురుగా నుండుటవేఱు. చిక్కనిపాలునుండి వెన్నవైకిలేచుటకు కష్టములేదు. వానితీఁగలు సాగియఁటుకొని పోవు

చు పాలు జిగురుగా నున్న యెడల నందుండి లోని చమురు నలకలు వైకి రాతేవు. కాఁబట్టి పాలు జిగు రంతగా నివైయుండవలెను.

పాలు పులిసినకొలఁదిని చిక్కనయగును. అప్పుడు వానిలోని జిగురు పులుపుపరిమాణము. తగ్గిపోవును కాఁబట్టి పులిసినపాలను చిలుకుట మిక్కిలి తేలిక. సరిగా వెనుక చెప్పిన పరిమాణము ప్రకారముగా పులిసిన బురుగు రోవ్వుత్తమములుగా నెఱడఁబడుచున్నవి.

బురుగునకు వేడి హెచ్చుగునేని యందలి వెన్న కఱిగిపోవును. వేడి తక్కువయగునేని వెన్న చల్లఁబడి తాయివలెఁగట్టిపడును. చిలికివెన్న తీయునప్పు డీరెండునుగూడఁ బనికిరావు. బురుగులో చమురుపదార్థ

వేడి ములు నలకలు నలకలుగా నుండును. చిలుకునప్పుడు బురుగు నానాముఖములసంచరించుటచే నీచమురునలకలలోఁ గొన్నితక్కినచమురు నలకలను ఒరికికొనును. ఈనలకలన్నియు మెత్తగానుక దానికొకటి యంటుకొనిపోవునట్లు ముద్దగా నున్న యెడల చిలుకనప్పుడు చిన్న చిన్ననలకలు కలిసికొని పెద్దవై వైకితేలను. అట్లుగాక చిలుకువేళ వేడి హెచ్చుగా నుండునేని, ఈనలకలు కఱిగియుండును. ముద్దగానుండని హేతువుచే, కొన్ని చిన్ననలకలుకలిసి యొకపెద్దనలక యగుటకు మాఱుగా, కఱిగినచిన్ననలకలీకదిలిక చెదరి మఱియింతచిన్ననలకలై చెడిపోవును. అందువలన ఉష్ణాధికృత పనికిరాదు. అట్లే శీతము హేచ్చుగానుండునేని ఈనలకలు మెత్తగా ముద్దవలె నుండక గట్టిగా తాయివలెనుండును. అట్టి బురుగును మనము చిలికినయెడల బురుగులోని చమురునలకలొక దానినొకటి టక్కుటక్కుమని కొట్టుకొనునుగాను, ఒకదానికొకటి యంటుకొనవు. అందువలన చిన్ననలకలు పెద్దవై వైకితేలక, యథాస్థితి నేయుండును. కాఁబట్టి చిలుకునప్పుడు పాత్రకుచమురునలకలుకఱిగి పోయిచెదరుఁతఱి వేడిగాని, గట్టిపడి తాయియగునంతటి శీతముకాని యుండరాదు. నలకలన్నియు ముద్దగానుండి, ఒకదానికొకటి చిలుకునయమున నంటుకొని వైకి తేలిపోవుచుండవలెను. ఇట్టి యష్టపరిమాణము అలవాటువలన

సులభము గాఁ బట్టుబడును. జంతువు మొక్క స్థితిని బట్టియు, ఎన్ని దినముల క్రిందనది యానినదో యాగడువును బట్టియు, మేసినయాహారమును బట్టియు, చిలుకుచున్న గాఁటికాలమును బట్టియు, ముద్దగా వెన్న యుండుటకుఁ గావలసిన యుష్ణపరిమాణము మాటుచుండును. ఉష్ణాధికకృమములన నే కఱుగఁగలవెన్నకు కొంచెము వేడిపాచ్చు గానుండకున్న ముద్దగానుండనేరదు. త్వరగా కఱిగిపోవు వెన్నకు ముద్దగట్టుటకంత వేడియక్కఱలేదు. కాని తుదకు నిద్ధమగు వెన్న యెప్పుడును గట్టిగానుండవలయును గాన, బురుగుకు విశేషము వేడితగులనీయక, ఎంత తక్కువ వేడితో మనకు చిలుకుటకు సూచలము గా నుండునో యంతతక్కువ వేడినే కలుగజేసి చిలికి వెన్న తీయవలెను చిలుకునప్పుడు వేడిపాచ్చినచో తఱువాత గట్టివెన్న రాదు.

ఈ ప్రకారము గా తక్కువ చిగురుకలిగినట్టియు, సరిగా పులిసినట్టియు, ఉష్ణాధికకృత లేక, చాలినంత ఎక్కువ చల్లగానే యుంచబడిన బురుగును చిలికి యుండుండి వెన్న నుదీయవలెను. కవ్వములతోను, చక్ర చిలుకుపద్ధతి. ములతోను, మరలతోను, ఎప్పుడును నురుగును చిలుక రాదు. అట్లు చిలుకుదుమేని బురుగులోని వెన్న నలకలను దెబ్బలు తగులును. అప్పుడు. నూకలకొడివలె అందము గానుండు వెన్న రాదు. చిలికి పోయి పచ్చడి పచ్చడి గా చేయబడి వికారస్వరూపమునందిన వెన్న లభించును. గుంట్రినదబ్యాల్ లో బురుగునుబోసి, కాటిపోసుండగట్టి గా మూత వేసి, యంత్ర సహాయముచే లోనిబురుగు నిముసమునకు 700 సారులంద బ్యాల్ల ప్రక్కలను గొట్టుకొనునట్లు చేసినయెడల మంచి వెన్న లభించును. ఇందుకు మరలు ఏర్పఱుపఁ బడియేయున్నందున వానిని గూర్చి స్తరించి వ్రాయవలసిన పనిలేదు.

చమురునలకలు బురుగులో సహితము వెద్దవిగా నేయుండునేని, చిలుకు నప్పుడవి త్వరలో నెక దానికొకటియంటుకొనును. కాని యానలకలు చిన్న వైనయెడల మనము మఱికొంత నేపు అధికముగా చిలుక చమురునలకల పరిమాణము. వలసియుండును. కొన్ని పశువులపాలలో త్వరలోకఱుగు చమురులుండును. ఈరీతిబురుగును చిలుకుటకు విశేష కాలము పట్టదు. కాని కొన్ని పశువుల పాలలోని చమురు

కఱుగుటకధికమగు వేడివలసియుండును. ఇట్టిరీతి బురుగును విశేషకాలము చిలుకవలెను.

వెన్న యంతయు నూకలకొడివలె మీఁదికి తేలిన తఱువాతను, క్రిందిబురుగు స్వచ్ఛమై, పలుచునై, కళపోయి, రంగుమాఱి నీళ్లవలె చిలుకుటను ఎప్పుడు నున్నప్పుడును, నిక నిందుచిలుకవలసిన వెన్న లేదని తెలిసి కొని చిలుకుటను మానివేయవలెను.

కొన్ని పశువులపాలు త్వరలో చిలుకుననియు, గొన్ని టికాలస్యమగుననియు, నిప్పుడు వెప్పియు న్నాము. ఇట్టిభిన్న గుణములు కలపాలను గలిపి వేసినను, సరిగా పులిసినట్టియు, సరిగా పులియినట్టియు, బురుగు గమనిక ను గలిపి వేసినను—చిలుకుట కష్టమగును. కొంత వెన్న బురుగులోనే నిలిచిపోవును. వచ్చు వెన్న సహితము గూఱరహితమైయుండును. కాఁబట్టి ఇట్లెప్పుడును నిట్టివానిని గలిపి వేయరాదు.

ఈరీతిగా బురుగును చిలికి దానినుండి వెన్న ను వేటుచేసి కడిగి వేయవలెను. ఈపద్ధతి అంతకఠినమైనదికాదు. చిలికినపాత్రల నెకచోటనుంచగానే యందు మిక్కిలి చల్లనినీళ్లు కొంచెము పోయవలెను. అప్పుడు వెన్నను కడుగుట. లోపలినుండి వెన్న యంతయు గోధుమనూకలవంటిపూ సలవలె వైకి తేలును. అప్పుడు పాత్రలలోని తెల్లనియడుగుననుండు ద్రవమును క్రిందినుండియే కదలకుండ తీసివేయవలెను. ఆ వెనుక మిగిలి యుండు వెన్నలో మిక్కిలి చల్లనినీళ్లను మఱలబోసి, వెన్నలోని పూసలూక దానికొకటి యంటుకొనకుండునట్లు గా పాత్రను నెప్పుదిగాఁ గదుపవలెను. ఇట్లు నిదానముగా చేయుటవలన వెన్న కంటుకొనియున్న మజ్జిగ, పాలుమున్నగునవి కడిగి వేయబడును. ఈ ప్రకారము మొదటిసారి శుభ్రముగా కడిగితిమేని, రెండవసారి కడుగునప్పుడు తెల్లనినీరు రానేరాదు. ఒకవేళ రెండవసారి మఱల కడుగునప్పుడు తెల్లనినీరువచ్చునేని, వెన్న నుండి పరిశ్రమగునీరువచ్చుకఱుకున వెన్నను గడుగుచునే యుండవలెను. కడుగునప్పుడు వెన్న నలకలూక దానికొక టియంటుకొని ముద్దయగునేని, మన మెంతకడిగినను, నాముద్దలోనిపాలుపోవు.

అట్టివెన్న శుభ్రమగు వెన్న యొక్క పరిమళము లేనిదై మజ్జిగకంపును, కొన్ని నాళ్లకుముందు గుడు కంపును గొట్టుచుండును. అందు వలన నలక లాక దానితో సొకటి కలిసికొని పోకుండులాగున తెల్లనినీరువచ్చు సంతవఱకు కడుగుచునే యుండవలెను. ఉప్పునీటితో గడిగినయెడల తెల్లనినీరు నులభముగానే పోవును. ఇట్లు మనము కడుగు నీరు కడుశీతలముగా నుండకున్నచో, వెన్ననలకలు మెత్తబడి అంటుకొనినయి నూకలకొడివంటి నిజస్వరూపమును బాసి, వికారరూపమునందును.

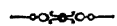
ఇట్లు సిద్ధముచేసిన వెన్ననుతీసి, యందలినీరునువడియగట్టి తఱువాత నందు ఉప్పు వేయుదురు. దొరలకు ఉప్పువేసిన వెన్నప్రీతికరము. ఎప్పుడు కాని 1 పాసుతూనికగలవెన్నకు 2½ అవున్నులకంబైనది ఉప్పువేయుట. కమగు ఉప్పువేయరాదు. సామాన్యముగా 1 పాసు వెన్నకు 3 అవున్నులేక 1 అవున్నుకంబైనదికముగా నుప్పును జేర్చరు. ఉప్పును శుభ్రముగా నంతటను గలిపి వేయవలెను. లేనియెడల తఱువాత ఆఱనప్పుడు నాలుగువోట్లసరిగా కలియకరుచిచెడి వెన్నపేరుచెడి పోవును. మఱియును ఉప్పునిలిచియున్న యెడల వెన్నకు రంగుచెడును. ఈచిక్కులను దొలగించుటకై కొందఱు నీటిలో నుప్పునుకలిపి వెన్నవై పోసివేయుదురు, ఇట్లు సిద్ధముచేయబడినప బిళ్లలుగాఁ జేయఁబడి యావెన్నయితర ప్రదేశముల కెగుమిచేయఁబడును. మంచివెన్న యీక్రిందివస్తువులను గలిగియుండును.

చమురు	నూటికి	85 పాళ్లు
కెసేక్	,,	1 ,,
ఉప్పు	,,	3 ,,
నీరు	,,	11 ,,

బాలుగు పాళ్లకధికముగా కెసేసుగాని 15 పాళ్ల కెక్కువగా నీరుగాని 80 పాళ్లకు తక్కువగాచమురు పదార్థములుగాని కలవెన్న మంచిదికాదు.

మంచివెన్న స్వచ్ఛముగాను, దీప్తికలదిగాను, బంగారుచాయగలదిగాను, నుండును. ఇట్టిరంగులేనిచోట వర్తకులు దీనికి రంగుపట్టించి అమ్ముచుందురు. రంగున కుపయోగపడు కొన్ని వస్తువులు విషములు, కాఁబట్టి రంగువేసిన వెన్నను విమర్శింపక తినరాదు.

ఇరువదియొకటవ ప్రకరణము.

రోగములకౌషధములు.

రూపాయలకు ఆణాలు పదునాఱనియు, ఆణాకు వైసలు 12 అనియు, మానములెట్లు మనకుఁగలవో, ఔషధములకును గొన్ని పరిమాణములకలవు. ఆపరిమాణము లీదిగవ నుదహరింపఁబడుచున్నవి.

తూనికలు.

- 1 నూక్రిపిలు = 2 ఆణాలబిళ్లయెత్తు.
- 1 ద్రాము = 8 బేడబిళ్లయెత్తు.
- 3 ద్రాములు = ఇంచుమించుగా తులమెత్తు.
- 1 ఔస్సు = ¼ చటాకు లేక 2½ తులాల.
- 1 పాండు = 8 చటాకులు లేక ¼ కేరు.

కొలతలు.

- 1 మినిము = 1 చుక్క.
- 1 ద్రవమానపుద్రాము = 50 చుక్కలు.
- 4 ద్రవమానపుద్రాములు = ¼ చటాకు.
- 1 ద్రవమానపు ఔస్సు = ¼ చటాకు.
- 1 వైంటు = 10 చటాకులు.

- 1 క్వార్టరు = 20 చటాకులు లేక $1\frac{1}{4}$ శేరు.
- 1 గాలను = 5 శేరులు.

ఈ లెక్కను పశువులకు సామాన్యముగా హూ.వైద్యశాలలలో నీక్రింది మందులను వేయుదురు.

భేదిమందులు.

- 1. ఉప్పు లేక భేదిఉప్పు = 12 బౌస్సులు లేక 6 చటాకులు.
- ముసాంబరము = 4 ద్రాములు లేక $\frac{1}{4}$ చటాకు.
- సాంటి = 4 ద్రాములు లేక $\frac{1}{4}$ చటాకు.
- తేనె = 8 బౌస్సులు లేక 4 చటాకులు.

వీనిని 1 క్వార్టరు లేక $1\frac{1}{4}$ శేరు వేడినీళ్లలోఁగలిపి, ఉడుకుచల్లారక మునుపే పశువుల కీయవలెను. పెద్దజంతువులకుఁ బైనిచేప్పినదే మోతాదు. చిన్న జంతువుల కిందులోఁగమును, గొఱ్ఱలకును, మేకలకును, దూడలకును నిందులోఁ ఆఱవభాగమును నీయవలెను.

- 2. సీమ అవిసెనూనె = 10 బౌస్సులు లేక 5 చటాకులు.
- అలివనూనె = 10 బౌస్సులు లేక 5 చటాకులు.
- నేపాళపునూనె = 30 చుక్కలు.

వీనిని బాగుగాఁగలిపి పెద్దజంతువులకు 1 మోతాదుగా నిచ్చివేయవలెను. చిన్న జంతువుల కిందులోఁ ఆఱవపాలుచాలును.

జూడించి ఒక్కవిరోచనమగునట్లు చేయు మందులు.

- 3. ఉప్పు = 4 బౌస్సులు లేక 2 చటాకులు.
- చూర్ణమైన గంధకము = 3 బౌస్సులు లేక $1\frac{1}{2}$ చటాకు.
- సాంటిపాడి = 4 ద్రాములు లేక $1\frac{1}{4}$ తులము.
- తేనె = 3 బౌస్సులు లేక $1\frac{1}{2}$ చటాకు.

దీనిని $1\frac{1}{4}$ శేరు (=1 క్వార్టరు) ఉడుకునీటఁగలిపి, ఉడుకుగానీయవలెను. గొఱ్ఱకు దీనిలోఁ ఆఱవభాగముచాలును.

- 4. చిట్టాముదము = 10 బౌస్సులు లేక 5 చటాకులు
- సీమ అవిసెనూనె = 6 బౌస్సులు లేక 3 చటాకులు
- కలిపి పెద్దజంతువుల కొక మోతాదుగా నీయవలెను.

జ్వరనివారణౌషధములు.

- 5. కర్పూరము = 2 ద్రాములు లేక 12 అణాలు యెత్తు.
- వెట్లుప్పు = 3 ద్రాములు లేక 1 తులము.
- సారాయి = 2 బౌస్సులు లేక 1 చటాకు.

కర్పూరమును ముందు సారాయములో వేసి గలబరించినయెడల నది కఠిగి పోవును. పిమ్మట వెట్లుప్పును వేసి కరుగనిచ్చి దీనినంతను $1\frac{1}{4}$ శేరు లేక = 1 క్వార్టరు చిన్నీళ్లలోఁ జేర్చి కడుపులోని కీయవలెను.

- 6. ఉప్పు = 1 అవున్ను లేక $2\frac{1}{2}$ తులములు.
- వెట్లుప్పు = 4 ద్రాములు లేక $1\frac{1}{4}$ తులములు.
- చూర్ణముచేసిన నేలవేము = 1 అవున్ను లేక $2\frac{1}{2}$ తులములు.
- తేనెపాగు = 4 అవున్నులు లేక 2 చటాకులు.

వీనిని $1\frac{1}{4}$ శేరు (1 క్వార్టరు) నీళ్లతో నీయవలెను.

దీవనము కలిగించు (బలమిచ్చు) మందులు.

- 7. నాటుసారాయి = 4 బౌస్సులు లేక 2 చటాకులు.
- చూర్ణముచేసిన శొంఠి = 1 బౌస్సు లేక $\frac{1}{2}$ చటాకు.
- చూర్ణముచేసిన నల్లమిరియాలు = $\frac{1}{2}$ బౌస్సు లేక $\frac{1}{4}$ చటాకు.
- బాగుగా కలిపి $1\frac{1}{2}$ శేరు (1 క్వార్టరు) నీటితో నీయవలెను.

- 8. నవాసారము = $\frac{1}{2}$ బౌస్సు లేక $\frac{1}{4}$ చటాకు.
- చూర్ణముచేసిన శొంఠి లేక వాము = 3 ద్రాములు లేక 1 తులము.
- కలిపి 1 క్వార్టరు (అనఁగా $1\frac{1}{4}$ శేరు) చలినీళ్లతో నీయవలెను.

- 9. అన్నభేది = 3 ద్రాములు లేక 1 తులము.
- ఉప్పు = 1 బౌస్సు లేక $\frac{1}{2}$ చటాకు.

ఇదియంతయు నొక్కటే మోతాదు. దీనిని చూర్ణము చేశి ప్రతిపూటాను నీయవలెను. గొట్టెల కిందులో 6 వ పాలు చాలును.

- 10. సోపు = 8 ద్రాములు లేక 1 తులము.
- నేలవేము = 1 ఔస్సు లేక 1/2 చటాకు
- ఏలకాయలు = 8 ద్రాములు లేక 1 తులము.
- ఓమము = 8 ద్రాములు లేక 1 తులము.

వీనిని బాగుగా కలిపి ప్రతిదినమును ఆహారముతో నీయవలెను.

సామాన్యముగా నారోగ్యము నిచ్చు మందులు.

- 11. వెట్లుప్ప = 8 ద్రాములు లేక 1 తులము.
- గంధకము = 1 ఔస్సు లేక 1/2 చటాకు

వీనిని బాగుగా కలిపి దినమున కొకటి రెండు సార్లు పలుచని జావతోచ గాని, ఇతరాహారముతోఁ గాని యియవలెను.

- 12. ముసాంబరము = 8 ద్రాములు లేక 1 తులము.
- ఉప్పు = 1 ఔస్సు లేక 1/2 చటాకు.
- శొంఠి = 1 ఔస్సు లేక 1/2 చటాకు.
- గంధకము = 1 ఔస్సు లేక 1/2 చటాకు.

వీనిని బాగుగా చూర్ణముచేసి పిదప వానికె 4 ఔస్సుల లేక రెండు చటాకులు లేక 10 తులముల పొగునుచేర్చి ఉడుకైన పలచని 1 1/4 శేరు (1 క్వార్టరు) బియ్యపుజావతోఁ గలిపి యియవలెను. ఈ మందును రెండు మూడడు దినముల కొక్కొక సారికంటె నధికముగా నీయ వనవలెను లేదు.

కడుపులోనికి తీసికొనవలసిన వగరు మందులు.

- 13. పొడిచేసిన సీమసున్నము = 1 అవున్ను లేక 1/2 చటాకు.
- కాచు = 1/2 అవున్ను లేక 1/4 చటాకు.
- నల్లమందు = 1 ద్రాము లేక 6 అణాల యెత్తు.
- నాటుసారాయము = 2 అవున్నులు లేక 1 చటాకు.

వీనిని బాగుగాఁ గలిపి 1 మైంటు సీమ అవిసె గంజితోఁ చేర్చి యియవలెను. దూడల కీమోతాదులో నాలుగవ పాలు చాలును. గొట్టెల కాఱు పాలును, గొట్టెపిల్లలకు 12 వ పాలును మోతాదు.

- 14. చూర్ణము చేసిన మైలతు త్రము = 8 ద్రాములు లేక 1 తులము.
- నీరు = 1 క్వార్టరు లేక 1 1/4 శేరు

మైలతుత్రమును నీటిలో చూర్ణముగా గరిగించి యిసీటిని త్రాగించవలెను.

ఉపశాంతికర ఔషధములు.

- 15. గంజాయిపత్రి = 8 ద్రాములు లేక 1 తులము.
- గంజాయిసారము = 1 ద్రాము లేక 6 అణాలయెత్తు.
- ఇంగువ = 8 ద్రాములు లేక 1 తులము.
- నాటుసారాయము = 4 అవున్నులు లేక 2 చటాకులు.

వీనిని గలియఁగలిపి 1 1/4 శేరు నీళ్లతోఁ చేర్చి యియవలెను.

- 16. కర్పూరతైలము = 1 అవున్ను లేక 1/2 చటాకు
- సీమ అవిసె నూనె = 1 మైంటు లేక 10 చటాకులు.

కలిపి త్రాగించవలెను.

- 17. నల్లమందు = 8 ద్రాములు లేక 1 తులము.
- ఇంగువ = 8 ద్రాములు లేక 1 తులము.
- నాటుసారాయి = 4 అవున్నులు లేక 2 చటాకులు.

వీనిని చూర్ణముచేసి సారాయములో గరిగించి పిదప 1 1/4 శేరు నీళ్లు చేర్చి త్రాగించవలెను.

మర్దనచేయుటకు.

- 18. కర్పూరతైలము = సమభాగములు.
- ఆవాలనూనె

వీనితో శరీరమునకు రాపిడి కలుగునట్లు మర్దన చేయవలెను.

ఈ మందులు తాగించునప్పుడు పశువుతలను ఎత్తి పట్టుకొని నూరు-
తెరిచి ఒక్కొక్క గ్రుక్కచొప్పున త్రాగించవచ్చును. దగ్గునట్లు పశువు కానఁ
బడెనేని పట్టు విడిచి దగ్గునిచ్చి పిమ్మటనే మందు నోటిలోఁ బోయవలెను.
తేనియెడల ఊపిరి గొట్టములలోనికి మందుపోయి దగ్గులేక కొన్ని పశువులు
మరణము నొందును. ఇంగ్లీషువారి వైద్యశాలలలో నీమందులు వాడుచుండఁ
టచే వగర్ను మెంటువారు ప్రచురించిన యొకానొక గ్రంథములోని పట్టిక
నుండి వైవిధ్యములు వ్రాయఁబడినవి.

స మా ప్త ము.

ఆంధ్ర భాషాభివృద్ధిని ప్రచురములు.

దేశాభ్యుదయమున కావశ్యకముగు విషయములందెల్ల బరిశ్రమ జరుగు
చున్న యిక్కాలమున భాషాభివృద్ధి క్రస్థానమిచ్చుట ప్రధానమైయున్నది.
సంఘముయొక్క సర్వావస్థలయందును, దేశముయొక్క అన్ని భాగముల
యందును, విజ్ఞానము ప్రచురింపఁ జేయుటకు భాషాసేవయే ముఖ్యసాధనము.
సనాతనాధునికేతిహాసములు, ప్రకృతిశాస్త్రములు, అన్యదేశాదర్శనిక గ్రంథ
ములు, మహాపురుషులజీవితములు, గణితశాస్త్రములు, రాజనీతిశాస్త్రములు,
ఆర్థికశాస్త్రములు, వృత్తులును, పరిశ్రమలును, వాణిజ్యమును నడుపు విధ
మును తెల్పుగ్రంథములు, నవలలు, తేనిలోపమును ఆంధ్రభాషాభివృద్ధిసంఘము
నివారింపఁ బ్రయత్నించుచున్నది.

ఈ కంపెనీ మూలధనము రు. 10,000

భారత ధర్మ దర్శనము.

నిర్మలదేశానురాగమునుఁ బ్రబోధించుపద్యకావ్యము సుప్రసిద్ధుండగు
నొకయాధునికకవివరునిచే మృదుమధురముగ గానముచేయఁబడిన 109 పద్యము
లిందు గలవు. వెల రు 0.2-0 శాశ్వత చందాదారులకు రు 0.1-6.

ఈక్రిందిపద్యమునుబట్టి వైలియును, భావములును, గ్రహించనగును.
చ. మతములు సొచ్చినిల్లు జనమాన్యచరిత్రులు పుట్టినిల్లు న
ప్రతిమదయాశమాదిగుణరత్న సమ్మదికి రోహణాద్రి శా
శ్వతనిరపాయమోక్షఫలభాసురగల్గికి నాలవాల మై
యతులవిధూతిఁ బొల్తు విల నంబరొ! నీసరిధన్య లుందురే ?

పీష్వారా నారాయణరావు వధ.

గ్రంథకర్త.— వి. రామదాసుపంతులు గారు బి. ఎ. బి. ఎల్. షైక్షో
ర్లువకీలు. ద్వితీయముద్రణము, మూఁడుచిత్రపటములు గలవు. వెల రు 0.2-0.
చందాదారులకు రు 0.1-6.

స్వాతంత్ర్య దర్శనము.

గ్రంథకర్త.—మగ్గిరాల, రామమూర్తిపంతులుగారు బి. ఏ. ఎస్. టి.

జాన్ స్ట్రూ ఆర్ట్స్ మిల్లు అను ఆంగ్లేయపండితోత్తముని లిబర్రీ అను సుప్రసిద్ధ గ్రంథముయొక్క భాషాంతరీకరణము. మసూవాక్యాత్వతంత్ర్యము, వ్యక్తిస్వాతంత్ర్యము, స్వాతంత్ర్యపరిమితి మొదలగు సాంఘికశాస్త్రసిద్ధాంతము లీగ్రంథమునందు చరిత్రోదంతములతోడ విమర్శింపబడినవి. పాశ్చాత్యవాఙ్మయమునం దుత్కృష్టగ్రంథముగ పరిగణింపబడుచున్న యీగ్రంథము సుబోధముగ తెనిగింపబడినది. కాలిక్వోకవరు 175 పుటలు. వెల రు 0-12-0 చందాచారులకు రు 0-7-0.

మహారాష్ట్ర చరిత్ర.

గ్రంథకర్త.—చిల్లరిగె, శ్రీనివాసరావు పంతులుగారు.

ఓకప్పడు భరతిఖండమున కాభరణముగా నుండిన మహారాష్ట్ర సామ్రాజ్యసంపాదకులైన శివాజీ మహారాజు మున్నగు వీరుల సచ్చరిత్రము. ప్రశస్తమైన యీ రాష్ట్రనిర్మాణముయొక్కయు, ప్రవర్తనముయొక్కయు, క్షీణదశయొక్కయు, కారణములు సహేతుకములుగ చర్చింపబడియున్నవి. శైలి సుబోధకమై ప్రస్తుతము మనదేశీయచరిత్ర పాఠకార్థులైనవారి కీమహారాష్ట్ర చరిత్ర సప్రమాణమైనదిగ నున్నది. మహారాష్ట్రనిర్మాణకర్తలవివృతచరిత్రములె గాక, శివాజీ, శంభాజీ, రామదాసుస్వామి, అహల్యాబాయి, తారాబాయి, బాజీరావు, పీష్వానారాయణరావు మొదలగువారి 22 చిత్రపటముల తోడను, భరతవర్షపు పెద్దపటముతోడను, అనేక కథావిశేషములతోడను, రాజనీతి విచారణలతోడను, సీగ్రంథము విరాజిల్లుచున్నది. సామాన్యులగు చదువరులకు రంజకముగను, విమర్శకులకు కావలసినంత చరిత్రసామగ్రియు బొందుపరుపబడియున్నవి. 500 పుటలు, ప్రశస్తమగు కాలిక్వోబైండు వెల రు 1-14-0, చందాచారులకు రు 1-4-0.

ఆంగ్లేయ రాజ్యాంగ నిర్మాణ చరిత్ర.

గ్రంథకర్త. మద్రాసు గవర్నమెంటు తెలుగుట్రాంసులేటరుగారగు గోపేటి, కనకరాజు పంతులుగారు బి. ఏ. బి. ఎస్.

ఇంగ్లాండుదేశీయుల రాజ్యపరిపాలన, నాగరికతయు, విపులముగ నుండు వర్ణింపబడియున్నవి. స్రాచీవప్యతాంతము, విదేశ రాజులపరిపాలనము

స్వాతంత్ర్యనిర్ణయ మహాశాసనము, నిరంకుశప్రభుత్వమునకు పార్లమెంటునకు పోరాటము, ప్రజాప్రభుత్వము, ఆమెరికాయుద్ధము, శిల్పకళల ప్రాభవము, పార్లమెంటు సంస్కారము, విక్టోరియామహారాజ్ఞి, కాలనీలు, హిందూ దేశము స్వరాజ్యము మొదలగు విషయములు గలిగి సుబోధకమై యున్నది. శైలి మృదుమధురముగను, వర్ణనలు మిగుల రసవంతములుగను, కథానుక్రమణిక హృద్యముగను నుండి చరిత్రకథనము కావ్యములకంటె సుత్కృష్టముగ చేయబడినది. ఇందు 6 చిత్రపటములు 2 దేశపటములును గలవు. 300 పుటలు, ప్రశస్తమగు కాలిక్వోబైండు వెల రు 1-4-0, చందాచారులకు వెల రు 0-12-0.

ఆరోగ్య శాస్త్రము.

గ్రంథకర్త.—డాక్టరు, భో, పట్టాభినీతారామయ్యగారు, బి. ఏ. యం. బి. సి. యం.

ఈక్రిందినూత్రములను నూగమనింపుడు.

- (1) ఆరోగ్యమును గాపాడుటకు వ్యాధిచికిత్సకన్న వ్యాధినివారణమే శ్రేష్ఠతరముగు పరమసాధనము.
- (2) దేహము వ్యాధులకు లోనగుటకు చెండులోపము లుండవలెను.
 - (i) దేహదౌర్బల్యము.
 - (ii) వ్యాపకకారణములగు నూత్మజీవులను, విపకరపదార్థములను, స్వారోగ్యరక్షణ విధానమును, గృహారోగ్య నిర్మాణమును, జక్కగ గమనించిన దేహదార్ధ్యమును నిలుపుకొనగలము.
 - (iii) నూత్మజీవు లాహార జలవాయువులగుండ దేహములోనికెఱబ్రవే శించి సాంక్రామికవ్యాధుల సుతృప్తము నేయును. ఆరోగ్యశాస్త్రమున నీయంశములన్నియు జర్చింపబడినవి.

“వాయు వసు” శీర్షికక్రింద వాయువునందుండు కల్మషములును వాయువు ప్రచారమును దానివలని ప్రయోజనములును, వాయువును శోధించు విధమును, వివరింపబడినవి.

“జల మను” శీర్షిక క్రింద పానీయజలమునకు మూలాధారములును, వానితార తమ్యములును, జలమునందుండు రసాయన కల్మషములును, నూత్నశుద్ధీవులును, జలమును శుభ్రపఱచు పద్ధతులును, శోధించు విధానమును తెలియఁజేయుబడినవి.

“హాహార మను” శీర్షిక క్రింద ఆహారవిధానము ఆహారాంశములు, దేహమునకు, వానివలని ప్రయోజనములు, వానియందుండు గలమ్యములును, గలమ్యముల నివారించు విధమును, ఆహారద్రవ్యములను శోధించు నిగ్రహమును విరళింపఁబడినవి.

“గృహము లను” శీర్షిక క్రింద గృహముల నెట్టి స్థలములయందును, నెవ్వధము నను నేయేనూత్రములను గమనించుట గట్టవలెనూ యవన్నియు వర్ణింపఁబడినవి.

మఱియు చెత్త మొదలగు వ్యర్థపదార్థముల నెట్లు పరిష్కరింపవలసిన దియు సాంక్రామిక వ్యాధులను అనఁగా మకూచి విఘాచిజాడ్యములు తాప జ్వరము, బొబ్బ తెగులు, వానికారణములు, వానిని నివారించు పద్ధతులును, అనుదిన మార్కోగ్యరక్షణమునకు మనము గమనింపవలసిన నూత్రములను ప్రజాసంఖ్య ప్రతిసంవత్సరము నెట్లు హెచ్చునదియు భీమాకంపెనీ లేనియామకముల వై నాధారపడి యున్నదియు, ఇంకను దినదినము నాచరింపవలసినయనేక ధర్మములును సులభతైలిని సవిస్తరముగ రచింపఁబడిన ఈ గ్రంథము వెల రు. 1.4-0, చందాదారులకు రు. 0-10-0.

అ శో క చ రి త్ర.

గ్రంథకర్త.— బేతపూడి. లక్ష్మీకాంతరావు పంతులు గారు.

ఇందు శాస్త్రధర్మవిజ్ఞానభాగమున హిందూదేశాన్నత్యమును, అశోకుని రాజ్యవైభవమును, శాస్త్రధర్మవ్యాపకమును మిగుల రమణీయముగ సీగ్రంథమునందు వర్ణింపఁబడినవి. అనేక శాసనములును అక్కడక్కడ చక్కని పద్యములును, 8 చిత్రపటములును, 1 అశోకుని రాజ్యమును దెలుపు హిందూ దేశపు నెద్దపటమును గలవు. ప్రశస్తమయిన క్యాలిగ్రోబైండు చేయఁబడినది. 380 పుటలు 1.4-0, చందాదారులకు 0-18-0.

ప్రభావతి.

గ్రంథకర్త.— గాడె. జగన్నాథ స్వామిగారు.

ఈ నవల జగద్విఖ్యాత యశుఁడగు శివాజి మహారాజును గురించివ్రాయబడినది. కథాచమత్కార మద్భుతము. భాష మృదుమధురము. ఈ నవల వాంఛనుహాజనుల నేకవిధములఁ గొనియాడి యున్నారు. కాలిగ్రోబైండుంగు చేయఁబడినది. చందాదారులకు, 0-12-0, ఇతరులకు రు. 1-4-0.

పునర్ముద్రణమందున్న గ్రంథములు.

(2) అగ్గురుచరిత్ర. (4) వివేకానందస్వామిజీవితము. (5) సిక్కుల చరిత్ర. (6) విద్యాసాగరుని చరిత్ర. (7) రామమోహనరాయల చరిత్ర.

ముద్రణమందున్న గ్రంథములు.

(1) జ్యోతిషశాస్త్రము.

ముద్రింపఁబడవలసిన గ్రంథములు.

ఆంధ్రచరిత్ర, ఆమెరికాచరిత్ర, జపాన్ చరిత్ర, మహారాష్ట్రచరిత్ర 2-వ భాగము, ఔరంగజీబుచరిత్ర మొదలగునవి.

N. B. మా శాశ్వత చందాదారులకు 100 పుటలు పోస్టేజిగాక రు. 0-4-0 చొప్పున నిచ్చుచుండుము. రు. 0-4-0 ప్రవేశకట్టుము చెల్లించవలయును. దరఖాస్తులు చేయువారు వివరముగ విలాసము వ్రాయవలయును. చందాదారులను చేర్చు యేజంట్లకు మంచికమీసకొ యియఁబడును.

మేనేజరు,

ఆంధ్రభాషాభివృద్ధిసంఘము. (లిమిటెడ్),

మచిలీపట్నం.

విజ్ఞానచంద్రికా గ్రంథమాల.

చింతాద్రిపేట, మద్రాసు.

ఇందు

సంవత్సరమునకు నాలుగుచొప్పున

దేశచరిత్రములు.

ప్రకృతిశాస్త్రములు.

చిత్రవిషయిక నవలలు.

మహాపురుషుల జీవితములు.

ఇంగ్లీషు ఉద్యోగముల భాషాంతరీకరణములు ప్రచురింపబడును.

శాశ్వతపు చందాదారులకు 100 పేజీలకు పోస్టేజితో 0.4-0 చొప్పున ప్రస్తకముల ఖరీదు ఏర్పరుపబడును. ఇతరులకు పోస్టేజిగాక ఆ. 0.6-0లు.

శాశ్వతపు చందాదారులు వెనుకటి గ్రంథములు కావలసినయెడల 0.4-0లు. ఆక్కరలేనియెడల 1.0-0 ప్రవేశ రుసుముక్రింద చెల్లించవలెను.

చిరునామా:—ఆ. లక్ష్మీవతి, బి.ఎ., ఎ.బి. సి.ఎం.,
మేనేజరు.

ప్రచురింపబడిన గ్రంథములు.

హిందూమహాయుగము

ఇది హిందూదేశ కథాసంగ్రహముయొక్క మొదటిభాగము మనపూర్వుల రాజ్య విస్తారమును, ఆ ప్రతిమశౌర్యమును, ఆకలంక స్వదేశభక్తియు తెలిసికొనగోరువా రీగ్రంథము తప్పక చదువవలయును. ఆత్యంతపురాతనకాలమునుండి మామహుడియుల దండయాత్రవరకుగల చరిత్రమంతయు సవిస్తరముగా వర్ణింపబడినది. గ్రంథకర్త, కే. వి. లక్ష్మణరావు ఎం. ఏ. మాచందాదారులకు పోస్టేజితో 0.11-0 ఇతరులకు పోస్టేజిగాక రు. 1.0-0

రాణీసంయుక్త.

జగద్విఖ్యాతమై, నాలుగు నాటకరచనలకు మార్గదర్శకమై శైలియందును, వర్ణనలయందును, కథాచమత్కారమునందును నిరుపమానమై పండితుల చేతను పామరులచేతను పొగడ్డగన్న ఈ అద్భుత నవలను గురించి ఎంతవ్రాసినను తనివీడరదు. దీనింజదివి యందలి సారస్యమును పాఠకులే గ్రహింతురు గాక! చందాదారులకు పోస్టేజితో 0.9-0 ఇతరులకు పోస్టేజిగాక 0.12-0 గ్రంథకర్త వేలాల, సుబ్బారావుగారు.

విమలాదేవి.

ఇది విచిత్రమైన క్రొత్తనవల. రంగుపటములు కలిగియున్నది. రాజసింహునియొక్కయు అతని భార్యయగు విమలాదేవియొక్కయు, శౌర్యము, ధైర్యము, మతాభిమానము మొదలయిన విందు జక్కగ ప్రదర్శింపబడినవి. ఇందిరాదుర్గాదాసులరాజభక్తి దేశరక్తి, ధర్మాసక్తి, గోలకొండలోనియక్కన్న

మాదన్నగారి వైభవమును, వైఖంతయోగిచేసిన యద్భుతకృత్యములును మిగుల రమణీయముగ వర్ణింపబడినవి. కథాసందర్భము (Plot) ఆత్యద్భుతము. వర్ణనలు ఆశ్రుతపూర్వములు. మాచందాదారులకు 0.18-0 ఇతరులకు 1.2-0 గ్రంథకర్త బాలకవి, భోగరాజు నారాయణమూర్తిగారు.

కలరా.

వాంతిభేది, విషూచి, గత్తర యని మనవారులు బిలుచు జాడ్యమును గూర్చి ఇందు సమగ్రముగ వ్రాయబడినది. చందాదారులకు 0.4-0లు ఇతరులకు 0.6-0 గ్రంథకర్త చైద్యవిశారదులగు ఆ. లక్ష్మీవతి. బి. ఏ. ఎం. బి. సి. ఎం. గారు.

ప్రకృతిశాస్త్రముల ప్రథమపాఠములు.

ఇందు జంతుశాస్త్రము, వృక్షశాస్త్రము, శారీరశాస్త్రములను గురించిన కొద్ది యంశములు బాలురకు స్త్రీలకు తెలియునటుల వ్రాయబడినవి. చందాదారులకు 1.2-0 లు ఇతరులకు 1.10-0 లు గ్రంథకర్త కే. సీతారామయ్య బి. ఏ. ఎల్. టీ. గారు.

భౌతిక శాస్త్రము.

400 పుటలు.

200 పుటములు.

దీని నింగ్లీషులో ఫిజియోగ్రఫీ (Physiography) అందురు. ఇందు పదార్థవిజ్ఞాన, రసాయన, భూగర్భ, భౌతిక, భూగోళ, ఖగోళశాస్త్రములకు గల పరస్పరసంబంధమును, ముఖ్యముగా భూమికిని, సృష్టియందలియితరపదార్థములకును గల సంబంధములను విపులముగను, విచిత్రముగను వర్ణింపబడినవి. ఇది శ్రీయుత మైనంపాటి నరసింహం బి. ఏ. ఎల్. టీ. గారిచేసినతయు పరిశ్రమ పూర్వకముగా వ్రాయబడినది. మాచందాదారులకు పోస్టేజితో రు. 1.0-0 ఇతరులకు పోస్టేజిగాక రు. 1.8-0

పునర్ముద్రణ మగుచున్న గ్రంథములు.

ఆబ్రహాములింకను, జీవశాస్త్రము, పదార్థవిజ్ఞానశాస్త్రము.

మహమ్మదీయ మహాయుగము.

రెండవకూర్పు. (Mahammadan Period) క్యాలికోబైండు.

ఇందు ఆబ్రహామకరణములగుటవలె:— 1 ముసల్మానులయొత్పత్తి; వారి దేశమునకు వచ్చుట. 2 ఆఫ్ గాక రాజులు. 3 మోగల్ ప్రభుత్వము. 4 దక్షి

ణములోని మహమ్మదీయరాజ్యములు. 5 రాజపుత్రులకొర్యాన్ని 6 విజయనగర సామ్రాజ్యము.

కొందరు తలచినట్లు హిందూదేశము మహమ్మదీయులకు సులభముగా వశముకాలేదనియు హిందువులు అభిమన్యునివలెనే యపరిమితపరాక్రమమును జూపి మోసమునకును స్వామి ద్రోహమునకు లోనై యోడిపోయి రనియు నీగ్రంథమునందు సప్రమాణముగా జూపబడినది.

ఇందు శ్రీకృష్ణ దేవరాయలు, పృథ్వీరాజు, రాజాప్రతాప్, అక్కరు మా నసిక్ నానక్ మొదలయిన మహాత్ముల దివ్యమైన పటములు కలవు.

శ్రీయుత కె. వి. లక్ష్మణరావు. ఎం. ఏ. గారిచే రచింపబడినది.

చందాదారులకు పోస్టేజితో 1-8-0. ఇతరులకు పోస్టేజికాక 1-12-0

ఆంధ్రులచరిత్రము.

ఇది ప్రథమభాగము. పౌరుషమునందును పాండిత్యాతిశయంబునందును రాజ్యవిస్తారంబునందును పూర్వపు ఆంధ్రులు హిందూదేశములోని యితరదేశములవారికి దీసిపోవువారు కారని యీగ్రంథము సప్రమాణముగా సిద్ధాంతిక రించుచున్నది! ఇప్పటి యాంధ్రులవలెనే మన పూర్వపు టాంధ్రులుగూడ కూపమండూకములె యనుకొంటిరా? ఆంధ్రు లొకప్పుడు మగధసామ్రాజ్యమును, ఇంకొకప్పుడు మహారాష్ట్రమును, మఱియొకప్పుడు యవద్వీపమును, వేఱొకప్పుడు పాండ్యవోళదేశంబులనుజయించి రని మీరు కలనైన నెఱుంగుదురా? ఎఱుంగనియెడల ఈగ్రంథముం జదువుడు.

శ్రీయుత చిలుకూరి-వీరభద్రరావుగారిచే రచింపబడినది. చందాదారులకు పోస్టేజితో 1-0-0 ఇతరులకు పోస్టేజికాక 1-4-0

ర సా య న శా స్త్ర ము.

రెండవకూర్పు. 820 పుటలు-75 పటములు. క్యాలికోబైండు.

మనపూర్వులు బంగారము చేయవలయునన్న కోరికచే ఈశాస్త్రమును అభ్యసించిరి. ఇప్పుడు ఇంగ్లీషువారు ఈశాస్త్రమును అభ్యసించి కోట్లకొలది ధనము సంపాదించుచున్నారు. ఇట్టిధనమైనవిద్య మనవాండ్రకు తెలియుటకై ఈగ్రంథము చక్కనివచనశైలిని వ్రాయబడినది. జనులు లక్ష్యాధీశులై దేశము ధనసంపన్నతతో తులతూగుటకు ఇట్టి పుస్తకములే యాధారములు. ఈ గ్రంథమునందు హిందూరసాయనశాస్త్రముయొక్క చరిత్రకూడ రసవంతముగ

వ్రాయబడినది. శ్రీయుత వేమూరి విశ్వనాథశర్మ ఎం. ఎ. గారిచే రచియింపబడినది. చందాదారులకు పోస్టేజితో 0-18-0 ఇతరులకు పోస్టేజికాక 1-4-0

రావుబహుదూరు. కం. వీ రేశలింగముగారి

స్వీ య చ రి త్ర ము.

ఇంగ్లీషు భాషలో మహానీయులస్వీయచరిత్రలు(Auto Biographies) మెక్కులున్నను తెలుగులో నేటివరకు సుక్కుటియు లేకపోవుట గొప్ప లోపమనియు దానినెట్లు తొలగింపవలసినయు మేము చింతించుచుండగా రావు బహుదరు కందుకూరి-వీరేశలింగము పంతులుగారు తమస్వీయచరిత్రమును ప్రకటించు గౌరవము మాకుఁ గలుగజేసిరి. గద్యత్రిక్కవయైన ఈమహానీయునిగుఱించిగాని వారిగ్రంథములనుగుఱించిగాని మే మధికముగా వ్రాయుట కాగడాతో సూర్యునిఁ జూపించుటయే!

గర్వముగాని స్వాతిశయ భావముగాని యెంతమాత్రమును లేక, యున్నదియున్నట్లు యధాధిచరిత్రము ఇందుఁ జక్కనిభాషలో వ్రాయబడినది. ఈ చరిత్రముజూచి పంతులవారి విరోధులుగూడ తలయుపెదగని మానమృతముహానీయులపటము లనేకములుగలవు. నిజమైనచరిత్రయని అందరు మెచ్చుకొనియున్నారు. చందాదారులకు రూ 1-0-0 యితరులకు 1-8-0

తయారగుచున్న గ్రంథములు

గ్రంథము. కర్త.

- ౧. చంద్రగుప్తచక్రవర్తి. శ్రీపరమహంస విద్యానందస్వామిగారు, బి. ఏ.
- ౨. ఆంధ్రులచరిత్రము, (౨-వ భాగము.) చిలుకూరి-వీరభద్రరావుపంతులుగారు.
- 3. వ్యవసాయశాస్త్రము, గోపేటి-జోగిరాజుపంతులుగారు.
- ౪. అర్థశాస్త్రము, (Political Economy) సి. రామలింగారెడ్డి, ఎం ఏ. గారు.
- 5. మహారాష్ట్రవిజృంభణము, కే. వి. లక్ష్మణరావు గారు ఎం. ఏ.

౩. సద్వర్తనము, (Character)

కే. వి. లక్ష్మణరావు గారు, ఎం. ఏ

౭. కళింగ దేశ చరిత్రము,

గురుజాడ. ఆస్పారావు గారు, బి. ఏ. బి. ఎల్.

౮. గ్లాడుస్ట్రా జీవితము,

ఆ. కాశేశ్వరరావు గారు, బి. ఏ. బి. ఎల్

౯. జంతుశాస్త్రము, (Zoology)

ఆ. లక్ష్మీపతి, బి. ఏ. ఎం. బి. సి. ఎమ్.

మా న వ సే వ

మతసంఘపరిశ్రమ భాషావిషయముల జర్మింపు సచిత్రమాసపత్రిక
రాజమహేంద్రవరము.

పత్రికాసంపాదకులు—నాశము కృష్ణారావు.

మానవసేవయే దేశసేవయు, దేశసేవయే యీశ్వరసేవయు గావున దీనిం
జేపట్టి మీపట్టివలె బోషించు భారము మీపయిం బెట్టినారము.

64 పుటలు గలిగి చిత్రపటశోభితమై విలసిల్లు నీపత్రిక సర్వజనములభ
ముగ నుండునట్లు సంవత్సరమునకు రు 3 లు మాత్రమె చందా నేర్పరచినా
రము. ఆభిమానులకు రు 5 లు పోషకులకు రు 10 లు రాజపోషకులయొక
రము వారియనుగ్రహాధీనము.

ఆంధ్రపత్రిక.

ఈ పత్రికను ఆంధ్ర స్త్రీపురుషులు చదివి తీరవలయును. ఒక్కసారి
చదివినవారికి ఎల్లప్పుడు చదువవలయు ననుకోరిక పుట్టక తప్పదు. చక్కని
వ్యాసములతోను, వార్తలతోను, హాస్యములతోను, విసోదములతోను నిండి
యిండి చదువరులకు విం దొనరించుచుండును. ఆంధ్రపత్రిక లన్నింటిలో
చవుకయైన పత్రికయేకాక ఎక్కువవార్తలతో నిండియుండును. ఆంధ్రభా
షలో దేశభక్తులపటములను బ్రకటించుపత్రిక ఆంధ్రపత్రిక యొక్కటియే.
ఒక్కపత్రికను ఉచితముగ తెప్పించుకొని చదువుడు. ఆపైన మీరే చందా
దారులు కాగలరు. చందా సం॥1-కి రు 2-2-0 ఆరుమాసములకు రు 1-3-0

చిరునామా:—ఆంధ్రపత్రిక మేనేజరుగారు,
పోర్టు, బొంబాయి.

స్వధర్మ ప్రకాశిని

ఈ పత్రిక ప్రతిమాసము శుద్ధనవమియందు ప్రకటింపబడుచుండును.
ఇందు ప్రధానముగ మతవిషయములును, భాషావిషయములగు సంస్కృత
న్యాయములును, సుభాషితములును, సంస్కృతకవుల చరిత్రలును మొదలగు
నవి ప్రకటింపబడుచుండును. చందా సంవత్సరమునకు రు 1-8-0

మేనేజరు “స్వధర్మ ప్రకాశిని”

6. సుంకువారి ఆగ్రహారం, S. C. మదరాసు.

ఆంధ్ర ప్రచారిణీ గ్రంథనిలయము.

తణుకు, కృష్ణాజిల్లా.

ఆసరరిసంపాదకుడు. ఆయ్యగారి నారాయణమూర్తి గారు బి. ఎ. బి. ఎల్
ఆసరరిపెన్సిడెంటు కొవ్వూరి చంద్రారెడ్డిగారు

ఈనిలయమునుండి భాషాభివృద్ధికరంబులును, చరిత్రబోధకములునగు
నవలలురెండుమాసముల కొకటిచొప్పన వెలువడుచుండును. అప్పుడప్పుడు
చరిత్రములుకూడబ్రకటింపబడుచుండును. ఇందు శాశ్వతచందాదారులుగా
జేరువారికి డెమిస్ట్రేజు 100 పుటలుగలగ్రంథము పోస్టేజీసహా రు 0-6-0 లకు
మాత్రమే మంచిబైండుతో బంపబడుచుండును. ఇతరులకు పోస్టేజీ గాక
రు-8-0 ల కీయబడును. ప్రవేశకట్నముక్రింద రు 0-2-0 లు పంపుచు దర
ఖాస్తుఫారమును బంపవలయును. ఇందుప్ర ప్రథమమున బంకించంద్రచటో
పాధ్యాయ విరచితముగు దుర్లేశనందనియను 240-పేజీలుగల నవల వెలువడినది.
ఇది యిదివఱ కాయుభాషలలోనికి పరవర్తన మగుటవలననే దీనిప్రాశస్త్యము
వెల్లడి యగుచున్నది.

శాశ్వతచందాదారులకు రు. 0-12-0 ఇతరులకు రు 1-0-0

నాటకములు. —	రు. ఆ.
సతీసంయుక్త	0 14
శ్రీయాచకూరేంద్రవిజయము	0 10
ధనాభిరామము	0 8
తారాశశాంకవిజయము	0 10
సువర్ణమాల	0 8
నావల్కు. —	
సురస	0 8
రాధారాణి	0 4
చిత్రకథాసుధాలహరి (పద్యములో)	0 6
రుక్మిణీపరిణయము	0 6
చంద్రసేనవిజయము	0 2
స్త్రీచిత్రకథలు ప్రథమభాగము	0 6
స్త్రీచిత్రకథలు ద్వితీయభాగము	0 6

16007

విలాసము ప్రకటించి, ఆంధ్రప్రచారిణీ గ్రంథనిలయ

తణుకు, క

ఈ పుస్తకము 66వ పుట మొదలు చివర దాకా అదిసర;
ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపబడినది.

ఆంధ్రభాషాభివృద్ధిసంఘములు.

గ్రంథములు.	చందాదారులకు.	ఇతరులకు.
భారతధర్మదర్శనము.	0-1-6	0-2
పీఠానారాయణరావు వధ.	0-1-6	0-2
స్వాతంత్ర్యదర్శనము.	0-7-0	0-1
మహారాష్ట్రచరిత్ర.	1-4-0	1-1
ఆంధ్రీయరాజ్యాంగనిర్మాణచరిత్ర	0-12-0	1-4
ఆరోగ్యశాస్త్రము.	0-10-0	1-4
అశోకచరిత్ర.	0-13-0	1-4
ప్రభావతి.	0-12-0	1-4
పశుశాస్త్రము.	0-5-0	0-1
చీనాచరిత్ర.	...	

Handwritten signature or mark.

అగ్బరుచరిత్ర, వివేకానందస్వామిజీవితము, సిక్కుల చరిత్ర, విద్యాసాగరుచరిత్ర, గామమోహనరాయలచరిత్ర, ముద్రణమందున్నవి.

N. B. మా శాశ్వతచందాదారులకు 100 పుటలు స్టేజిగాక రు. 0-4-0 చొప్పున నిన్నుచుండుము. రు. 0- ప్రవేశకట్టుము చెల్లించవలయును. దరఖాస్తులు చేయున నివరముగ విలాసము వ్రాయవలయును. చందాదారు చేర్పు యోజుట్లకు మంచి కమిషన్ యియ్యబడును.

శే నే జ రు,

ఆంధ్రభాషాభివృద్ధిసంఘము (లిమిటెడ్),
మచిలీపట్నం

18007

16/05/21

END OF
TITLE